

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

[1982 மார்ச் 10]

இருந்து பார்ப்போம். வெற்றி பெறாமல் ஒரேயடியாக மூட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டால் மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொன்ன யோசனையை அப்பொழுது பரிசீலனை செய்யலாம்.

(6) வவு-செலுத் திட்டம், 1982-83-ஆக்கெடுப்பு.

(அ) கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள்

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 12,35,25,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. ச. பாலன் : துணைத் தலைவரவர்களே, வியாசர் பாடி பகுதியில் கூட்டுறவு மூலம் தொழில்கள் நடத்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டியது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 12,35,25,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. கே. எம். சங்கமணி : துணைத் தலைவரவர்களே, திண்டிவனம், செஞ்சி வட்டங்களில் லைக்கோல் அதிகமிருப்பதால் திண்டிவனத்தில் ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலை அமைப்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 12,35,25,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. எம். ஆறுமுகம் : துணைத் தலைவரவர்களே, கோவை மாவட்டம் அவினாசியில் உள்ள தமிழ்நாடு ஸ்பின்னிங் மில் ஓராண்டு காலமாக மூடிக்கிடக்கிறதை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 12,35,25,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

1982 மார்ச் 19]

(ஆ) கோரிக்கை எண். 49. தொழில் வளர்ச்சி குறித்த

மூலதனச் செலவு.

மண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 49—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 24,46,67,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

திரு. சு. பாலன் : துணைத் தலைவரவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 49—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 24,46,67,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. இல. பல்லாமன் : துணைத் தலைவரவர்களே, வட ஆற்காடு மாவட்டம் பின்தங்கிய மாவட்டம் என்பதால் இங்கு தொழில் வளர எல்லா வட்டங்களையும் பின்தங்கிய பகுதியாக அறிவிப்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 49—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 24,46,67,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. எம். செல்வமுத்து : துணைத் தலைவரவர்களே, திருவாரூரில் ஒரு தொழிற்பேட்டை ஏற்படுத்தக்கோரி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 49—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 24,46,67,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : துணைத் தலைவரவர்களே, பெருந்துறை வட்டத்தை பின்தங்கிய பகுதியாக தொழில்

[திரு. தி. கா. நல்லப்பன்] [1982 மார்ச் 19]

வளர்ச்சியில் அறிவித்து, அரசு புதிய தொழில்கள் தொடங்குவது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 49—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 24,46,67,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தொழில் கொள்கையும் திட்டங்களும் பெரும் தொழில்கள், சிறு தொழில்கள், ஊரகத் தொழில்கள் பற்றிய கொள்கைக் குறிப்புகள் * அவையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை நாங்கள் படித்ததாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உரையாற்றியதற்குப் பிறகு சிறு தொழில்கள், ஊரகத் தொழில்கள் பற்றி மாண்புமிகு ஊரகத் தொழில் அமைச்சர் அண்ணன் திரு. கே. ஏ. கே. அவர்களும், பெரும் தொழில்கள் நடுத்தரத் தொழில்கள் பற்றி நானும் பதில் சொல்லவிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தொழில் மானியக் கோரிக்கையின் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்தத் தொழில் துறை இப்போது இரண்டாகப் பிரிக்கப் பட்டு இருக்கின்றது. பெரிய தொழிலுக்கு ஒரு அமைச்சரும் சிறிய தொழிலுக்கு ஒரு அமைச்சருமாகப் பொறுப்பேற்று இருக்கிறார்கள். துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விளக்கக் குறிப்பிலே, தமிழ்நாட்டிலே கிடைக்கின்ற மூல ஆதாரங்களைக் கொண்டு தொழிலைத் துவங்கப் போவதாக சொல்லி இருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டில் பல்வேறு மூலப் பொருள்கள் கிடைத்திருந்தாலும், கடந்த 4, 5 ஆண்டுகளாக, அந்த மூலப் பொருள்களைக் கொண்டு தொழில்களைத் துவக்க, சீராக, முறையாக என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

* 877-1085 பக்கங்களில் இணைப்புகளாக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

1982 மார்ச் 19]

[திரு. து. புருஷோத்தமன்]

அடுத்து, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மணவாளக் குறிச்சி என்ற ஊரில், கடல் மண்ணில் இருந்து இல்லுமினைட் கிடைப்பதாக சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்த இல்லுமினைட்டிலே இருந்து ஆபரணங்களைத் தயாரிக்கும் நிலை இருக்கிறது. அதைச் செய்யாமல் நம்முடைய அரசு அதைக் கச்சாப் பொருளாக வெளி நாட்டுக்கு அனுப்புகின்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். அங்கே சிறிய மணல் ஆலை ஏற்படுத்த இருக்கிறார்கள். ஆபரணங்கள், நிலக்கரி கனிவளங்கள் கிடைப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட இல்லுமினைட் தயாரிக்கின்ற நிலையிலே நம்முடைய அரசு இல்லாமல் அதை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பும் நிலை இருக்கின்றது. அந்த இல்லுமினைட் அமிலம் இரும்பு உற்பத்தி செய்கின்ற தொழிலுக்கும், கண்ணாடி தொழில் இன்னும் பல்வேறு ரசாயன தொழில்களுக்கும் தேவைப்படுகின்ற முக்கியமான பொருளாக இருக்கின்ற அதை, நம்முடைய அரசு கச்சாப்பொருளாக ஏற்றுமதி செய்யாமல் பெரிய தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மணவாளக்குறிச்சி கடல் மணலிலே 18 சதவிகிதம் இல்லுமினைட் கிடைப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் அந்தத் தொழிலைச் செய்தால் நாம் அன்னிய செலாவணியை மிச்சப்படுத்த முடியும். பெருமளவுக்கு அன்னிய செலாவணியையும் நாம் ஈட்ட முடியும். அதே நேரத்தில் ஆஸ்திரேலியா கடற்கரை மணலிலே இந்த இல்லுமினைட் 3 சதவிகிதம்தான் கிடைக்கின்றது. ஆனால் அங்கே பெரிய தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்து அது மிக லாபகரமாக நடந்துகொண்டு வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதைப் போல மூலப் பொருள்களைக் கொண்டு பல்வேறு தொழில்களைத் துவங்க இந்த அரசு நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே சேலத்திலே மாக்னசைட் கிடைக்கின்றது. இந்த யாவிலேயே தரம் உள்ள மாக்னசைட் அதிக அளவில் சேலத்திலேதான் கிடைக்கின்றது. அதை முழுமையாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். டால்மியா போன்ற தனியார் துறையினர் இதைக் கச்சாப் பொருளாக எடுத்துச் சென்று, ஒரிசா போன்ற இடங்களில் பெரிய தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள் நான் கேட்கிறேன். ஏன் அந்த மூலப் பொருளை நாட்டுடமை ஆக்கி இந்த அரசு தொழிற்சாலையை இங்கே ஆரம்பிக்கக் கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. து. புருஷோத்தமன்]

[1982 மார்ச் 19]

நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சில நாட்களுக்கு முன்னர் வடநாடுகளுக்குச் சென்று வந்தார். அங்கே பல பெரிய தொழிலதிபர்களைச் சந்தித்து ரூபப்பதாக தெரிகிறது. அப்படி சந்தித்து அவர்களை தமிழ்நாட்டில் தொழில்களை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதே போல கேரளாவின் முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு நாயனார் அவர்கள் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்து தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற பல்வேறு தொழிலதிபர்களைச் சந்தித்து, நேரடியாக அவர்களை அழைத்துச் சென்று அங்கே பேசியிருக்கிறார்கள். இங்கே உள்ள தொழில் அதிபர்கள் கேரளாவில் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அவர்களிடத்திலே நாங்கள் இலவசமாக இடங்கள் தருகிறோம், மின்சாரம் தடையின்றி தருகிறோம், தண்ணீர் தருகிறோம், அதற்கு மேல் கடன் தருகிறோம், 5 ஆண்டுகள் வரை நீங்கள் கட்டவேண்டாம். பின்னாலே கட்டலாம் என்று சலுகைகளை எல்லாம் அறிவித்தார். ஆனால் இங்கே இருக்கின்ற தொழில் அதிபர்கள் அங்கே தொழிலாளர்கள் தகராறு இருக்கின்ற காரணத்தினால் அங்கே செல்லவில்லை. அதே நேரத்தில் நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் வட நாட்டுக்கு சென்று தொழில் அதிபர்களை அழைத்த போது எந்தெந்த சலுகைகளை எல்லாம் சொன்னார்கள் என்றே தெரியவில்லை. ஏற்கனவே நமக்கு மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருக்கின்றது. ஆண்டுக்கு 5 மாடங்கள் மின்சாரத் தட்டுப்பாடு இருக்கின்றது. இந்த நிலையில் என்னென்ன சலுகைகளை அவர் அறிவித்தார் என்பது நமக்குத் தெரியவில்லை. மின்சாரத் தட்டுப்பாட்டின் காரணமாக தொழிலாளர்கள் வேலை செய்ய முடியவில்லை. அவர்களுக்கு அடிக்கடி “லே ஆப்” கொடுக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 10-50)

தொழிலாளர்களுக்கு ‘லே ஆப்’ கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட சிரமங்கள் இருக்கின்றன. சிறு தொழில் செய்கின்றவர்களுக்குக் கூட ஒரு நாளைக்கு 4 மணிநேரம் மின்சாரம் கொடுக்கமுடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆனால் கேட்டால் அனல் மின் நிலையங்கள் சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். காரணம் அங்கே பாய்லர்கள் வேலை செய்யவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்குப் பின்னாலே நிலக்கரி வரவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏன் என்று கேட்டால் ரயில்வே வேகன் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். கப்பல் வரவில்லை என்றால் தடிக்கிறார்கள். இப்படி திட்டமிட்டு செயலாற்ற முசொதுகாரணத்தினாலேதான் இப்படி நடந்துகொண்டு வருகிறது.

1982 மார்ச் 19]

[திரு. து. புருஷோத்தமன்]

என்று நான் குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். அதன் காரணமாகத்தான் தமிழ்நாட்டிலே உள்ள தொழில் அதிபர்கள் நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கின்ற அசோக் லேலண்ட், டி.வி.எஸ்., டி.டி.கே. போன்ற நிறுவனங்கள், டியூப் இன் வெஸ்ட்மென்ட் போன்ற நிறுவனங்கள் வெளி மாநிலங்களிலே தொழில் துவங்கி இருக்கிறார்கள். ஆகவே நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கின்ற தொழில் அதிபர்களுடையல்லாம் அழைத்து இங்கே தொழில் துவங்க வேண்டுமென்று சொல்லி, பஞ்சாப்பிலே, அரியானாவிலே எப்படி தொழில் அதிபர்களுக்கு பல்வேறு சலுகைகள் அளிக்கின்றார்களோ அதைப் போல நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கின்ற தொழில் அதிபர்களுக்கு சலுகைகள் அளிக்கவேண்டுமென்று நம்முடைய தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு இராகவானந்தம் அவர்கள் ஒன்றை குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இந்த யாவிலே தொழில் தகராறு இல்லாத மாநிலம் தமிழ்நாடு மாநிலம் ஒன்றுதான் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கின்றபோது நம்முடைய தொழில் அதிபர்கள் வெளி மாநிலத்திற்கு செல்வதற்கு காரணம் என்ன! பல்வேறு தொழிற்சாலைகள் பல மாதங்களாக மூடிக்கிடக்கின்ற நிலைமைகளையெல்லாம் மறந்து வட்டு பேசி இருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்து இங்கே கார்போரண்டம் யூனிவர்சல் என்ற நிறுவனம் 112 நாட்களாக மூடிக் கிடந்தது. மூடிக்கிடந்த நேரத்திலே அவர்களை அழைத்துப் பேச மனம் இல்லாத அமைச்சர் அவர்கள் அதற்குப் பின்னாலே சுமுகச் சூழ்நிலை ஏற்பட்டதற்கு பின்னாலே

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கார்போரண்டம் யூனிவர்சலிலே வேலை நிறுத்தம் நடந்தபோது, நிரம்ப பேசினோம். பேச்சு வார்த்தை நடந்து கொண்டு வந்த பிறகு அவர்களே நாங்கள் போராட்டத்திலேயிருந்து பின் வாங்கிக்கொண்டு வேலைக்குப் போகிறோம் என்று போய்விட்டார்கள். பிறகு இரண்டுபேரையும் சேர்த்து அழைத்துப் பேசவேண்டுமென்று விரும்பினார்கள். நான் அழைத்துப் பேசினேன் வழக்குகள் எல்லாம் உயர்நீதி மன்றத்திற்கு அனுப்பிவிட்டால் போதும், நாங்கள் தருப்தி அடைகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அப்படி அனுப்பியாகிவிட்டது. அங்கே அமைதி நிலவிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : அப்போதே இது முக்கியமான பிரச்சினை என்று அழைத்துப் பேசியிருந்தால் 112 நாட்கள்

[திரு. து. புருஷோத்தமன்]

[1982 மார்ச் 19]

அங்கே மூடப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதே போல் பல்வேறு பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள், டி.வி.எஸ். நிறுவனம் எத்தனையோ நாட்களாக மூடிக்கிடந்தது. டி.ஜி. சைக்கிள் நிறுவனம்

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மானியத்தின்மீது பேசும் போது ஒன்றைச் சொன்னேன். வேலை நிறுத்தங்கள் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டு போகுமேயானால், அதைத் தவிரென்று நிறுத்தக்கூடிய அதிகாரம் இல்லை. ஆனால் அந்த பிரச்சினையை வழக்கு மன்றத்திற்கு அனுப்பிவிட்டு ஸ்ட்ரைக்கை பேன் செய்யலாம். அந்தக் கொள்கைகளை இந்த அரசு இதுவரையில் செயல்படுத்தவில்லை. அரசாங்கப் பார்த்து தொழிலாளர்களுக்கு ஏதாவது நிவாரணம் கொடுக்கக்கூடிய அதிகாரம் இருக்குமேயானால் வேலை நிறுத்தத்தைத் தடை செய்வதில் ஏதாவது பெருள் இருக்கும். எனவே, அப்பேர்ப்பட்ட அதிகாரத்தைப் பெறுவதற்கான ஒரு சட்டத்தை விரைவிலே இந்த சட்டமன்ற கூட்டத் தொடரிலேகொண்டுவர இருக்கிறோம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : அதேபோல காட்டுப்பாக்கத் தலே இருக்கின்ற டிராக்டர் இன்டஸ்ட்ரிஸ் இதுவரையில் மூடிக்கிடக்கிறது. பெர்மனென்டாக மூடிக்கிடக்கிறது. அதற்கு என்ன கொல்லுகிறார்கள் என்று நமக்குத் தெரியவில்லை. அதேபோல் என்ஜின் வால்வ்ஸ் கம்பெனி. ஏறக்குறைய ஒரு ஆண்டு காலமாக மூடிக்கிடந்தது. அப்போது நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே பல்வேறு கோரிக்கைகளை எழுப்பினார்கள். அவசரமாக அழைத்துப் பேசவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்போதெல்லாம் பேசாத முதல் அமைச்சர் பின்னாலே சுமுகமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டதற்குப் பின்னாலே அந்தத் தொழிற்சாலைக்குச் சென்று இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலை மூடிக்கிடந்தது. அங்கேயிருந்த கூர் காவிடம் பேசிவிட்டு வந்துருக்கிறார். காரணம் இன்றையதினம் சனிக்கிழமை. அதனால் மூடிக்கிடக்கிறது என்று அந்த கூர்க்கா சொல்லி, அதைக் கேட்டு விட்டு வந்துருக்கிறார்கள். அந்தளவிற்கு தொழில் தகராறு ஏற்பட்ட உடனே, உடனடியாக அழைத்துப் பேசியிருந்தால் இந்த நாட்டிலே தொழில் தகராறுகள் ஏற்படாது. தொழில் அதிபர்கள் இங்கே தொழிலைத் துவங்குவதற்கு வசதியாக இருந்திருக்கும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1982 மார்ச் 19]

[திரு. து. புருஷோத்தமன்]

அதைப்போல மாநில அரசு நடத்துகிற தொழில்களில் ஏதாவது இலாபகரமாக நடந்திருக்கிறதா என்று சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்திலே பல் வேறு தொழிற்சாலைகள் நஷ்டத்திலே செயல்பட்டு வருகின்றன. நீங்கள் இங்கே கொடுத்திருக்கிற குறிப்பிலே கூட அந்த விவரம் இருக்கிறது தமிழ்நாடு சிமின்ட் கார்ப்பரேஷன் இருக்கிறது. அதைப்போல சர்க்கரை ஆலை இருக்கிறது. இந்த இரண்டும் பெறும் இலாபத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய தொழில்கள் ஆகும். அந்த தொழில்களிலே கூட நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் அதற்கு என்ன காரணம்? உங்களுடைய நிர்வாக திறமையின்மை தான் காரணம் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாடு சிமின்ட் கார்ப்பரேஷன் 1978-79 ஆம் ஆண்டில் 28.37 இலட்சம் நஷ்டம் அடைந்திருக்கிறது. அதைப் போல 1979-80 ஆம் ஆண்டில் 223.31 இலட்சம் நஷ்டம். அதைப்போல் கட்டபொம்மன் டிரான்ஸ்போர்ட் கார்ப்பரேஷனில் 26 இலட்சம் நஷ்டம். பால்வள நிறுவனத்தில் 223 இலட்சம் நஷ்டம்.

இந்தப் பால்வள நிறுவனம் நஷ்டம் அடைந்திருப்பது ஒரு பக்கம் இருக்க இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அங்கே சுமார் 3,000 தொழிலாளர்கள் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்கு தினக்கூலி 6 ரூபாய். இது போதாது, ஒரு ரூபாய் கூடுதல் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, கொடுக்காததால் போராட்டம் நடத்தினார்கள். பால்வள நிறுவனம் நஷ்டத்தில் செயல்படுகிறது என்ற காரணத்தைக் காட்டி, போராட்டம் நடத்தியவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு ஆளும் கட்சிக்காரர்களை அங்கே நியமித்தார்கள். அவர்களுக்கு தினக்கூலி 6 ரூபாய் அல்ல; 7 ரூபாயும் அல்ல; 11 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். அதைக்கூட எப்படி, எந்தெந்த வகையிலே கொடுக்கிறார்கள் என்கிற விவரம் எல்லாம் நமக்குத் தெரியும்.

அதைப் போல தமிழ்நாடு சிராமிக்ஸ் யூனிட்டில் 21 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பூம்புகார் ஷிப்பிங் கார்ப்பரேஷனில் 238 இலட்சம் நஷ்டம். தமிழ்நாடு பிளான்டேஷன் கார்ப்பரேஷனில் 21 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம். அதைப் போல பெரம்பலூர் சர்க்கரை ஆலையில் 102.45 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம்.

[திரு. து. புருஷோத்தமன்]

[1982 மார்ச் 19]

அதைப் போல தமிழ்நாடு மோப்பெட்ஸ் நிறுவனம் இருக்கிறது. அதனுடைய மூலதனமே 49.71 இலட்சம் ரூபாய்தான். ஆனால் ஏற்பட்டிருக்கிற நஷ்டம் 97.78 இலட்சம் ரூபாய். இப்படி நீங்கள் தொட்டது எது துலங்கியது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். இப்படி மக்களுடைய வரிப்பணம் கோடிக்கணக்கில் வீணாக்கப்படுகிறது உங்களுடைய ஆட்சியிலே.

அதைப் போல டான்சி நிறுவனம் இருக்கிறது. அதன் மைய அலுவலகம் சென்னையில் இருக்கிறது. டான்சி என்றாலே தமிழ்நாடு சிறு தொழில்கள் கழகம் என்று பொருள். அந்தச் சிறு தொழில்கள் கழகத்தின் மைய அலுவலகம் அமைந்திருக்கிற கட்டிடத்திற்கு வாடகை மாதம் 45,000 ரூபாய். ஒரு ஆண்டுக்கு அந்தக் கட்டிடத்திற்கு வாடகையாக 5,40,000 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. சிறு தொழில் நிறுவன அலுவலக கட்டிடத்திற்கு இப்படி வாடகை கொடுத்தால் அது நஷ்டம் அடையாமல் என்ன செய்யும்?

அந்த டான்சி நிறுவனம் 1965 ஆம் ஆண்டு நாடு பூராவும் 59 பிரிவுகளுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அப்போது ஒரே ஒரு மேலாளர் இருந்தார். இப்போது 17 மேலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் மாதம் 3,000 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. இது தவிர கார் அலவன்ஸ், பயணப்படி எல்லாம் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் எல்லாம் சென்னையிலேயே அமர்ந்திருக்கிறார்கள். மாவட்டத்திற்கு ஒருவராக இருந்தால் இலாபகரமாக வேலைகள் நடக்க வாய்ப்பு இருக்கும் அதை விட்டுவிட்டு, எல்லோரும் சென்னையில் இருந்துக்கொண்டு சுற்றுப்பயணமாக மாவட்டங்களுக்குப் போகிறார்கள். அதற்கு பயணப்படி, மற்ற படிகள் எல்லாம் கொடுக்க வேண்டும். இந்த வகையிலே பெருத்த நஷ்டத்தை அடைந்திருக்கிறது இந்த டான்சி நிறுவனம்.

அது மட்டுமல்ல. சுமார் 25 நாட்களுக்கு முன்னால் சென்னை தலைமை டான்சி அலுவலகத்திலிருந்து மேட்டூரில் இருக்கிற ஸ்டிரக்சரல் அன்ட் கல்வனைசிங் யூனிட்டிக்கு ஒரு உத்தரவு போகிறது அவசரம் அவசரமாக அந்த உத்தரவு டெலிகிராமில் போகிறது. அந்த நிறுவனத்திலுள்ள ஆங்கிள், இரும்புக் கம்பிகள் ஏறத்தாழ 2 இலட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ளவைகளை சென்னைக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற செம்பரம்பாக்கம் டான்சி எஞ்சினியரிங் யூனிட்டிக்கு உடனடியாக அனுப்பி வைக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போகிறது. மேட்டூரில் இருக்கிற அதிகாரி உடனே லாரி பிடித்து அந்த இரும்புப் பொருட்களை செம்பரம்பாக்கம் யூனிட்டிக்கு அனுப்பி வைக்கிறார். உடனே மறுநாள் இங்கிருந்து, அதாவது தலைமை ஆபீசிலிருந்து ஒரு உத்தரவு போகிறது. என்ன உத்தரவு தெரியுமா? அந்த இரும்பு

1982 மார்ச் 19]

[திரு. து. புருஷோத்தமன்]

சாமான்களை அனுப்ப வேண்டியதில்லை ; அனுப்பியிருந்தால் அதைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று உத்தரவு போகிறது. உடனே மேட்டூர் அதிகாரி செம்பரம்பாக்கம் அதிகாரிக்கு தெரிவித்து, அந்த இரும்புச் சாமான்களை திரும்பி அனுப்பிவிடுங்கள் என்று தெரிவிக்கிறார். இங்கிருந்து திரும்பி அனுப்புகிறார்கள். ஆனால் இதுவரை மேட்டூருக்கு போய்ச் சேரவில்லை ; 25 நாட்களுக்கு மேலாகிவிட்டது. லாரியும் போய் சேரவில்லை ; இரும்பு சாமான்களும் போய்ச் சேரவில்லை. அதற்கு உடந்தையாக இருந்தவர் யார் ? அது எங்கே போனது ? எந்த இரும்பு வியாபாரிக்குப் போனது ? அதில் யார் யாருக்கு எவ்வளவு பங்கு ? ஒன்றும் தெரியவில்லை.

பின்னால் இதுபற்றி உத்தரவு போட்ட அந்த அதிகாரி விசாரிக்கிறார். விசாரித்து, இரண்டு ஸ்டோர் கீப்பர்களை வேலை நீக்கம் செய்கிறார். ஒருவர் பெயர் தட்சிணாமூர்த்தி. யாரோ செய்த காரியத்திற்கு இரண்டு ஸ்டோர் கீப்பர்களை வேலை நீக்கம் செய்கிறார். இப்படி ஏழையின் வயிற்றில் அடிப்ப வர்கள் உருப்படுவார்கள் ?

அதைப் போல வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் விண்ணமங்கலம் தோல் பதனிடும் நிறுவனம் இருக்கிறது. அந்த நிறுவனத்தில் இன்றைக்கு 84.5 இலட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள பொருட்கள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. அதற்கு என்ன காரணமென்றால் உரிய தரம் இல்லை. வெளி நாட்டுக்கு அனுப்ப வேண்டிய அந்த பதனிடப்பட்ட தோல் அவர்கள் கேட்டமாகிரி தரமானதாக இல்லாத காரணத்தால் தேங்கிக் கிடக்கிறது. அதனால் 84 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. வெளிநாட்டார் சொன்ன ஸ்பெசிபிக்கேஷன் இல்லை என்று காரணம் சொல்கிறார்கள். மூர்த்தி சிறிதென்றாலும் கீர்த்தி பெரிது என்று சொல்வார்கள். சின்னத் தொழிலாக இருந்தாலும் அங்கே வேலைகள் பெரிய அளவில் நடைபெறுகின்றன. இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற சிட்கோ கிறப்புப் பணிகள் குறித்த புத்தகத்தில் அளவு சிறிது, அமகு பெரிது என்று அச்சிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதை அளவு சிறிது களவு பெரிது என்று இருந்தால் சரியாக இருக்கும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

தோல் வாங்குவதிலே கூட வெளி மார்க்கெட்டிலே ஆட்டின் தோல் விலை 16 ரூபாய் என்றால் டான்சியிலே மட்டும் அதை 22 ரூபாய் கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். அந்த வகையில் 42 ஆயிரம் அளவில் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அதே போல தோலைப்

[திரு. து. புருஷோத்தமன்]

[1982 மார்ச் 19]

பதப்படுத்தி அதை பாலிஷ் செய்து வெளிநாட்டுக்கு அனுப்புகிற நிறுவனமும் அதன் பக்கத்திலேயே இருக்கிறது. சென்ற மார்ச் மாதம் அதில் சென்னையிலிருந்து ஆஸ்திரேலியாவில் இருக்கும் மெல்போரன் என்னும் இடத்திற்கு தோல் கன்சைன்மெண்ட் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அங்கே அது ஓராண்டிற்கும் மேலாக வந்து எடுத்துச் செல்ல ஆள் இல்லாத காரணத்தால் டெமரேஜ் சார்ஜ்ஜே கிட்டத்தட்ட 1 இலட்சம் ரூபாய்க்கு கட்ட வேண்டிய திருக்கிறது. அதற்கு பொறுப்பு யார்? மார்க்கெட்டிங் மானேஜர் லெதர் என்ற பதவியிலே ஒருவர் இருக்கிறார். பி. எஸ். அம்புலி என்று பெயர். அவர் எம்.டி.யோடு அடிக்கடி வெளிநாடுகளுக்குப் போய்க்கொண்டுதான் இருக்கிறார். சமீபத்தில் கூட பிரான்ஸ் நாட்டுக்குச் சென்றார். ஆனால் நாம் ஏற்றுமதி செய்த அந்த பொருள்கள் கேட்பாரில்லாது வெளிநாட்டிலே விடப்பட்டிருக்கிறதே, அதை கவனிப்பது யார்? யார் என்றே தெரியவில்லை. இப்படி பல்வேறு தவறுகள் அங்கே நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

கடைசியாக, நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அறையை யாரோ பாழ்படுத்திவிட்டார்கள் என்பது போல அதற்கு அலங்காரம் செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்து, 12 இலட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு டான்சி நிறுவனத்திற்கு பர்னிச்சர் யூனிட்டிக்கு ஆர்டர் செய்கிறார்கள். டான்சியிலே பர்னிச்சர் டிசைனில் தலைமைப் பொறுப்பிலே இருப்பவர் சிவானந்த ஆச்சாரியார். மிகவும் நல்லவர். 8 ஆம் வகுப்பு வரை நன்றாகப் படித்திருக்கிறார். ஆனால் ஆயிரக்கணக்கில் சம்பளம் வாங்குகிறார். அவர் ஆதம்பாக்கத்திலே 5 இலட்சம் பெறுமானமுள்ள சிறிய அழகான பங்களாவில் குடியிருக்கிறார். அவர் அந்த நிறுவனத்தில் நெடுநாட்களாக வேலை பார்த்து வருகிறார். அகவே நம்முடைய முதல்வர் அவர்களால் முடிந்த அளவுக்கு அவருக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக, 12 இலட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு ஒரு ஆர்டரை கொடுத்து, அவர்களுக்கும் உதவி செய்து, முதல்வர் அவர்கள் தன்னுடைய அறையையும் அப்படியே அலங்கரிக்க எண்ணியிருக்கிறார் போலிருக்கிறது. (மணி அடிக்கப்பெற்றது.)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தவறான தகவலைத் கொடுக்கிறார்கள். நம்முடைய முதல்வர் அவர்களின் அறையை அலங்கரிப்பதற்காக 12 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்படவில்லை. அது குறித்து நேற்றைய மானியத்திலேயே விரிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

1982 மார்ச் 19]

திரு. ஏ. சி. சண்முகம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் மானியத்தை வரவேற்று பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் திருநாவுக்கரசு அவர்களும், அண்ணன் கே. ஏ. கே. அவர்களும் கொண்டுவந்த மானியங்களை வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்—தலைமை.)

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் புருஷோத்தமன் அவர்கள், தொழில் மானியத்தைப் பற்றியும் தொழில் மானியத்திலே மாநில அரசு என்னென்ன செய்ய வேண்டும், மத்திய அரசு என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை வரிசைப்படுத்தி, மாநில அரசுகளுக்கு மத்திய அரசு செய்ய வேண்டிய கடமைகளை நினைவுபடுத்தி, மைய அரசின் தொழிற் கொள்கை பற்றிய பிரச்சனையைக்குறித்து ஏதாவது இரண்டொரு வார்த்தை பேசுவார் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் மத்திய அரசை எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் நாங்கள் தொடமாட்டோம். மைய அரசினுடைய திட்டங்களும், மைய அரசினுடைய முதலீடுகளும் தமிழ்நாட்டிற்கு வந்தால் என்ன, வராவிட்டால் என்ன, எங்களுக்கு அக்கறையில்லை. புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும், அவருடைய அரசையும் எதற்காகவாவது தாக்க வேண்டும், ஏதாவது குறை கூறவேண்டும், அதை வைத்துக் கொண்டு மக்களை நம்பச் செய்து ஏமாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையிலேயே அவர் பேசினாரே தவிர, தமிழக மக்களுக்கு தொழில் வளர்ச்சியில் உதவ மறுக்கும் மத்திய அரசை எதிர்த்து ஒரு வார்த்தையும் கூறவில்லை. அப்படி ஏதாவது அவர் கூறியிருப்பாரேயானால் நான் உண்மையிலேயே அவரைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல புருஷோத்தமன் அவர்கள் இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே தொழில் திட்டங்கள் எதுவும் துலங்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆம், திராவிட முன்னேற்றக்கழக ஆட்சியிலே ஏதாவது திட்டங்களை நீங்கள் தொட்டிருந்தால் தானே, துலங்குகிறதா, துலங்கவில்லையா என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்.

முதல்வர் அவர்களுடைய அறையை அலங்கரிப்பதற்காக டான்சியில் 12 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் ஒப்பந்தப்புள்ளி கொடுத்திருப்பதைப் பற்றிச் சொன்னார். அதை உண்மை இல்லை என்று அமைச்சர் மறுத்திருக்கிறார். ஆனால் அப்படியே கொடுத்திருந்தாலும், அரசு நிறுவனமான டான்சிக்குத்தானே

[ஏ. சி. சண்முகம்]

[1982 மார்ச் 19]

அந்த 12 இலட்சம் ரூபாய் வருவாய் வரப்போகிறது? வேறு யாரோ தனியார்களுக்கு கொடுத்து, அதன் மூலம் ஏதாவது சுய இலாபம் பெறக் கூடிய அளவில் எதுவும் செய்யப்படவில்லையே?

ஆகவே டான்சியில் மூலமாகத்தான் வேலை துவக்கப்படுகின்றது என்ற உண்மையை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே தமிழகத்தினுடைய தொழில் துறையைப் பற்றியும் தமிழகத்தில் தொழில் வளங்களைப் பற்றியும் 1970 ஆம் ஆண்டு ஜப்பான் நாட்டிலே இருந்து வருகை தந்திருந்த ஒரு குழு கருத்து தெரிவித்திருக்கின்றது. தமிழகத்தின் தொழில் வளங்களைப் பற்றியும், தமிழ்நாட்டு தொழிலாளர் திறனைப் பற்றியும் ஜப்பான் நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய இந்திய தூதரிடத்திலே அவர்கள் ஒரு அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். சட்டமன்றத்திலே கூட அதைப்பற்றி விவாதிக்கப்பட்டது. அந்த ஜப்பான் நாட்டுக் குழுவினர் தமிழகத்தைப் பற்றியும் தமிழகத்தினுடைய தொழில் நிலைமை பற்றியும் என்ன சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் ஜப்பான் நாட்டுத் தொழில் வளர்ச்சியைப்போல் வேறு எந்த நாட்டிலாவது அதிகமாக ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்றால் இந்திய நாட்டில் குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டில்தான் அதற்கான சூழ்நிலை இருக்கின்றது.

அதேபோல் ஸ்கில்ட் லேபர் ஆற்றல் பெற்ற தொழிலாளர்களும் ஜப்பானுக்கு அடுத்து தமிழ்நாட்டில்தான் இருக்கிறார்கள் என்ற ஒரு அறிக்கையினையும் இந்திய நாட்டுத் தூதரிடத்திலே ஜப்பான் நாட்டினர் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அப்படி ஜப்பான் நாட்டினரால் பாராட்டப்பட்ட அந்தத் தமிழகம் இப்போது எந்த நிலையில் உள்ளது என்று சொன்னால் ஒவ்வொரு வரும் தமிழ்நாட்டில் தொழில் துறையினைப் பற்றியும், தொழில்களுக்கு மத்திய அரசு செய்யவேண்டிய கடமைகள் பற்றியும், மத்திய அரசு செய்யத் தவறிய கடமைகளைப் பற்றியும் அறிவோம். எனவே எந்தப்பெரிய தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றாலும் நாம் மத்திய அரசினுடைய அதிகாரத்தைப் பெறவேண்டி இருக்கின்றது. ஒவ்வொரு பிரச்சினைக்கும் நாம் மத்திய அரசினுடைய ஒப்புதலை வாங்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கின்றது. ஆனால் துவங்கப்பட்ட பெரிய தொழிற்சாலைகளின் வருமானங்கள் எங்கே செல்கின்றது என்று சொன்னால் மத்திய அரசுக்குத்தான் செல்கிறது. அது மாநில அரசுக்குக் கிடையாது. எனவே தனியார் தொழிலிலே இருந்து வரக்கூடிய பெரும் பங்கும், மத்திய அரசு இங்கே கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய பெரிய தொழில்களின் வரவும் மாநில அரசுக்கு வராததால்தான்

1982 மார்ச் 19]

[ஏ. சி. சண்முகம்]

மாநிலங்களின் நிலைமை இப்படி இருக்கின்றது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த வரவுகள் எல்லாம் எப்போது மாநில அரசுகளுக்கு வருகின்றதோ அதுதான் ஒவ்வொரு மாநிலத்தினுடைய பொற்காலமாக இருக்கும் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மத்திய அரசினர் அதிகாரத்தைக் கையிலே வைத்துக்கொண்டு வருமானத்தையும் அவர்களே எடுத்துக்கொள்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அந்த நிலைமை மாற்றப்படவேண்டும். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தொழில் மானியத்தைப் பற்றிப்பல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவற்றிலே ஒன்றிரண்டை இங்கே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழக மக்கள் பிரதிநிதிகள், தமிழகத்தின் அந்தந்த மாநிலத்தின் சொந்தக்காரர்கள் சிந்திக்கவேண்டும். ‘‘மத்திய சர்க்காரின் தொழில்கள் மாநில சர்க்காருக்குச் சொந்தமாக்கப்படவேண்டும் என்ற திட்டத்தைக் கொள்கை அடிப்படையிலே ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்றாலும் மத்திய அரசினுடைய நிறுவனங்கள், அதனுடைய வருமானங்கள் அந்தந்த மாநிலத்தினுடைய வளர்ச்சிக்குப் பயன்பட்டாக வேண்டும்’’ என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இதே போன்று அடுத்த ஒருதொழில் மானியத்திலும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ‘‘தொழில் வளர வேண்டும் அதற்காக தொழிலை மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டால் எப்படி? மக்கள் மத்திய சர்க்காரிடம் இல்லை, மாநில சர்க்காரிடத்திலேதான் இருக்கிறார்கள்’’ என்று சுட்டிக்காட்டி பேசி இருக்கிறார்கள். ஆகவே தொழிலின் மொத்த வருமானமும் அந்தந்த மாநிலத்திற்கு எந்த நான் வருகின்றதோ அந்த நாள்தான் மாநிலங்களுடைய பொன்னாளாகும் என்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நம்முடைய நாட்டிலே தேசிய வருமானத்திற்கும் பெர் கேப்பிட்டா இன்கம் என்ற தனி நபர் வருமானத்திற்கும் மிகுந்த ஏற்றதாழ்வு இருக்கின்றது. அந்த ஏற்றதாழ்வினை மத்திய அரசு போக்கவேண்டும். அப்போதுதான் இந்தியாவிலே சீரான தொழில்வளம் அமையும் என்று பொருளாதார நிபுணர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

இங்கே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற எண்ணற்ற திட்டங்களை வரவேற்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். பெரிய தொழில்களை தமிழகத்திலே துவங்கவேண்டும் என்று எண்ணத்தினை நான் தமிழக மக்களின் சார்பிலே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[ஏ. சி. சண்முகம்] [1982 மார்ச் 19]

அடுத்து டி. ஐ. ஐ. சி. செய்திருக்கின்ற சாதனை அபாரமான சாதனையாகும். தொழிலாளர்கள் முதலாளிகளாக வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகம் இயங்கி வருகின்றது. முந்தைய காலங்களில் வேண்டுமானால் தொழில் முதலீட்டுக் கழகம் என்ற பெயரிலே ஒரு சிலர் வசதி வாய்ப்புக்களைப் பெறக்கூடிய அளவிலே நிலைமைகள் இருந்திருந்தாலும் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சியிலே தொழில் முதலீட்டுக் கழகம் சிறிய தொழிலாள வர்க்கத்தினை முதலாளிகளாக மாற்றக்கூடிய அந்தக் காரியத்தினை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசின் தொழில் முதலீட்டுக் கழகம் செய்துகொண்டிருக்கின்றது.

ஆனால் இங்கே அருமைச் சகோதரர் புருஷோத்தமன் அவர்கள் ஏதேதோ சொன்னார்கள். தொழில் முதலீட்டுக் கழகத்தினைப் பொறுத்தவரையிலே ஒரு உதாரணத்தைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 11-10]

1974-75-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி காலத்தில் இந்தத் தொழில் முதலீட்டுக் கழகத்திற்கு ஒதுக்கிய தொகை எவ்வளவு தெரியுமா? 50 இலட்சம் ரூபாய்தான் இந்தக் கழகத்திற்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு ரூ. 400 இலட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. அவர்கள் அதற்குச் சொல்லலாம், அப்போது இருந்த வருவாய் எவ்வளவு, இப்போது எவ்வளவு வருவாய் வருகிறது என்று. அப்போது ரூ. 500 கோடிதான் வருவாய் வந்தது. இப்போது ரூ. 1,400 கோடி வருவாய் வருகிறதே என்று அவர்கள் சொல்லக்கூடும். அப்போது 500 கோடி வருவாய் வந்தபோது ரூ. 50 இலட்சம் ஒதுக்கியிருந்தார்கள், அதன்படி 150 இலட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கியிருக்கவேண்டும்; ஆனால் தொழிலாளர்களை முதலாளிகளாக ஆக்கக் கூடிய இத்திட்டத்திற்காக புரட்சித் தலைவர் அரசு 400 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒரு நவீன காகித ஆலையை தமிழ்நாட்டில் கொண்டு வர கமிழக அரசு திட்டமிட்டு இடம்தேர்ந்தெடுத்து நில ஆர்ஜிதம் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்து வரும் இந்த அரசையும், அமைச்சர் அவர்களையும், புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1982 மார்ச் 19]

[ஏ. சி. சண்முகம்]

அடுத்து, மின்சார உற்பத்தியில் இந்த அரசு அக்கறை காட்டவில்லை என்று சுட்டிக்காட்டினார்கள். நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் புருஷோத்தமன் அவர்களுக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களுக்கும் ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு தொழில் துறையில் மந்தமாக்கப்பட்டது முந்தைய ஆட்சிக்காலத்தில்தான் என 1981 ஆம் ஆண்டு நவம்பரில் ஈஸ்டர்ன் எக்ஸ்சாமிக்ஸ்-ல் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதில் 1970ல் இருந்து மின் உற்பத்திக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க மறந்து விட்டார்கள், போதிய நாட்டம் செலுத்தவில்லை, எனவே தமிழ்நாடு தொழில் துறையில் மந்தமாகிவிட்டது என்று ஈஸ்டர்ன் எக்ஸ்சாமிக்ஸ் சொல்கிறது. நான் சொல்லவில்லை. எனவே மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் முக்கியத்துவம் கொடுக்காதது யார் என்பதை நாட்டு மக்கள் நன்கு அறிவர். இந்த மின்சார உற்பத்தி யற்றிக் கூறும்போது உறுப்பினர்கள் ஒன்றை மறந்துவிட மாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். சமயநல்லூர் மின்நிலையத்தை விற்றது யார்? இப்போது நாம் மின் உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்கவில்லை என்று குற்றஞ்சாட்டுகிறார்கள். உண்மை நிலையை மக்கள் அறிவார்கள். இந்த நாட்டு அறிஞர்கள் அறிவார்கள். சமயநல்லூர் மின்நிலையத்தை விற்றவர்கள் யார் என்பது பொது மக்களுக்குத் தெரியும், அந்த மின்நிலையத்தை அளர்கள் 57 இலட்சம் ரூபாய்க்கு விற்றார்கள். அதை வாங்கியவர்கள் அதை எவ்வளவு தொகைக்கு விற்றார்கள் என்று தெரியுமா? அந்த மின்நிலையத்தில் இருந்த உதிரி பாகங்களை ஒரு பாயலரை மட்டும் ரூ. 51 இலட்சத்திற்கு விற்றார்கள். நாங்கள் ஒரு குழு போட்டோம். அந்தக் குழுதான் அதை விற்கவேண்டும் என்று சொல்லியது என்று சொன்னார்கள். அப்போது இப்போது நல்வாழ்வு துறை அமைச்சராக இருக்கும் டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் இந்தச் சட்டமன்ற விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு உங்களிடேரில் குற்றச்சாட்டு சொல்லியிருக்கிறார்கள். கமிட்டி போட்டோம் என்றால் அந்தக் கமிட்டி என்ன சொல்லிற்று? அதன் செயல்திறனைப் பார்த்துத்தான் எதையும் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லியது. நீங்கள் அதை பரிசீலனை செய்யாமல், குழு சொன்னதை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் அந்த மின் நிலையத்தை விற்று ஏப்பம்விட்டு இன்னதற்கு மின்சார உற்பத்தி பற்றிப் பேசுகிறீர்கள்.

அடுத்து மத்திய அரசின் தொழில் முதலீடு பொறுத்த வரையில் தமிழ்நாட்டில் மிகக் குறைவாகவே முதலீடுகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. 4 சதவீதம்தான் தமிழ்நாட்டிற்கு மத்திய அரசால் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் உண்மையில் தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடியவர்கள் வெட்கப்படக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறோம். ஆனால் மத்திய அரசு உத்தர பிரதேசத்துக்கு 35 சதவீதம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டைப்

[ஏ. சி. சண்முகம்]

[1982 மார்ச் 19]

பொறுத்தவரையில் 4 சதவீதம்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் வேதனையோடு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மத்திய அரசின் திட்டங்கள், மத்திய அரசின் தொழில் நிறுவனங்கள் தமிழகத்தில் அடக்கமாக வரவேண்டும். அதற்கு இங்குள்ள கரங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லாம் குரல் கொடுத்தாகவேண்டும். இது கட்சி வித்தியாசம் பார்க்கக்கூடாது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள் தொழில் துறையில் எந்தவிதமான கருத்துவேறுபாடும் இருக்கக்கூடாது, நாட்டு மக்களின் நலன்கள் கருதித்தான் பார்க்கவேண்டுமே தவிர கட்சி வேறுபாடு பார்க்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். மத்திய அரசை வலியுறுத்தவேண்டிய கடமை ஒவ்வொருவருக்கும் இருக்கிறது. நாங்கள் தேசிய கட்சி, ஆகவே மைய அரசை வற்புறுத்துவதா என்றால் நீங்கள் தமிழக மக்களவர்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் வாழ்வது தமிழ்நாட்டில்தான். ஆகவே தமிழ்நாடு தொழில்துறையில் முன்னேற மத்திய அரசை வற்புறுத்தவேண்டிய கடமை உங்களுக்கும் இருக்கிறது. வட மாநிலங்கள் பலவற்றை பிற்படுத்தப்பட்ட மாநிலங்கள் என்று அறிவித்திருக்கிறது மத்திய அரசு.

ஆனால், தென் மாநிலங்களில் பல மாவட்டங்கள் ஏன் அப்படி அறிவிக்கப்படவில்லை? இந்த மாற்றந்தாய் மனப்பான்மை தமிழகத்திற்கு காட்டப்பட்டிருக்கின்றது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதேபோல், மத்திய அரசின் அனுமதிக்காக மின் உற்பத்திக்கான பல திட்டங்கள் தமிழக அரசால் போடப்பட்டு, அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவைகள் பற்றி ஓராண்டிற்கு மேலாக எந்தவிதமான பதிலும் சொல்லாமல் இருப்பது வேதனைக்குரிய விஷயமாக இருக்கிறது. நாம் மின் சக்தியைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். ஒரு சில முக்கியமான திட்டங்களை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பினால் அவைகளை கிடப்பிலே போடுகிறார்கள். ஒன்றிரண்டை நனைவுப்படுத்த விரும்புகிறேன். 615 கோடி ரூபாயில் வட சென்னையிலே அன் மின் நிலையம் அமைப்பற்கு. அதிலே யிருந்து 1050 மெகா வாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதற்கான திட்டம் மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டு, அது அங்கே கிடப்பிலே இருக்கிறது. அதே போல், 206 கோடி ரூபாயில் மேட்டூர் அனல் மின்நிலையத்தை விஸ்தரித்து, அதிலே இருந்து 420 மெகாவாட் மின்சாரம் தயாரிக்கக்கூடிய அந்தத் திட்டத்தையும், மத்திய அரசு கிடப்பிலே போட்டிருக்கிறது. 411 கோடி ரூபாயில் தூத்துக்குடி விஸ்தரிப்பு திட்டத்தின் மூலம் 710 மெகா வாட் உற்பத்தி செய்கின்ற அந்தத் திட்டத்தையும் மத்திய அரசு கிடப்பிலே போட்டிருக்கிறது. அதற்கெல்லாம் மத்திய அரசு உடனடியாக உத்தரவு கொடுக்க, அனைத்துக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் குரல் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்

1982 மார்ச் 19]

[ஏ. சி. சண்முகம்]

திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஓராண்டிற்குள் இந்தத் திட்டம் துவக்கப்படுமானால், கிட்டத்தட்ட, 1987-88லே நிறைவேற்றப்படும். அப்படி 7, 8 ஆண்டுகளிலே நிறைவேற்றப்படுகின்ற நிலையிருக்கும்போது, இதிலே 2, 3 ஆண்டுகள் என்று தள்ளிப் போட்டால், அதிலே எக்ஸ்ப்ர்டுகள் இப்போது 200 கோடி என்று சொல்லியிருந்தால், பின்னால் அது 500 கோடியாகக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதே போல் புரட்சித் தலைவர் அரசு மின் சக்தியை உண்டாக்க கர்ஸ் டர்பைன் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, ஒவ்வொரு திட்டத்திற்கும் 13 கோடி என்ற அளவிலே 6 திட்டங்களை 78 கோடி ரூபாய் அளவிலே கொண்டு வந்து மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டு, அதுவும் இப்போது கிட்டப்பிலே அங்கே இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

20 கோடி ரூபாய் அளவிலே வெடி மருந்து தொழிற்சாலை ஒன்று எங்கள் மாவட்டமாகிய வட ஆற்காடு மாவட்டம், இராணிப்பேட்டையில் போட்டிருக்கின்றார்கள். அதற்காக தமிழக அரசுக்கு என் நன்றியை காணிக்கையாக வைக்கிறேன்.

சேலம் இரும்பாலை திட்டத்திற்கு பல கோடி ரூபாய் அளவிலே 76லே திட்டம் போடப்பட்டு, இன்றைக்கு 13 கோடி ரூபாய் அளவிலே நலிந்து போன தொழில் திட்டத்தை, நஷ்டம் ஏற்படக்கூடிய அளவுக்கு இந்த திட்டத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதை விரிவுப் படுத்த வேண்டும். எனவே, முதலிலே போட்ட திட்டத்தை மீண்டும் செயலாக்குவதற்கு, அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே திண்டுக்கல்-கரூர் அகல ரயில் பாதை அரை மணி நேர விவாதத்தில் டேற்று பேசியிருக்கிறார்கள். இது தமிழகத்திற்கு மிக முக்கியமான, தேவையான திட்டம். அதுவும் மத்திய அரசின் கிட்டப்பிலே இருக்கிறது. அதைப்பற்றி பாராளுமன்றத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதிகமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். புதியதாக ரயில் திட்டங்கள் கொண்டு வர மாட்டோம் என்ற கொள்கையை அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே சொன்னார்கள். புதிய திட்டம் இல்லையே தவிர, இது பழைய திட்டம் தான்; எனவே, இதற்கு உறுதுணையாக ஆதரவு கொடுங்கள் என்று நாடாளுமன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு இதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[ஏ. சி: சண்முகம்]

[1982 மார்ச் 19]

வேடசந்தூரிலே 45 கோடி அளவிலே சிமெண்ட் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்திற்கும் மத்திய அரசு அனுமதி அளிக்க வில்லை. இந்தத் திட்டம் அமைக்கப்பட்டால் ஆயிரக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும். எனவே, இந்தத் திட்டத்திற்கும் மத்திய அரசு ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி, வேடசந்தூரிலே சிமெண்ட் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பது பற்றி, நாடாளுமன்றத்திலே கேட்கப்பட்ட போது, சிமெண்ட் தயாரிப்பதற்கான மூலப் பொருள்கள் அங்கே அதிகமாக கிடைத்தால், உடனடியாக, போர்க்கால நடவடிக்கை போல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அறிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த அறிவிப்பு, அறிவிப்பாக இருக்கிறதே தவிர, நடைமுறைக்கு கொண்டுவரப்படவில்லை. ஆகவே, உடனே நடைமுறைக்கு கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல் 100கோடியில் ரயில்வே கோச் பாக்டரி ஒன்று தமிழகத்திலே ஏற்படுத்துவது பற்றிச் சொன்னார்கள். தமிழகத்தில் அதற்கான நிலங்கள், மற்றும் அனைத்து வசதிகளும் செய்து கொடுப்பதாக இங்கே அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், அந்தத் திட்டம் என்ன ஆயிற்று? எந்த மாநிலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது? அது ஆந்திரத்திற்குச் சென்றிருப்பதை நீங்கள் உணர்வீர்கள். எனவே, மத்திய அரசு மாற்றான் தாய் மனப்பான்மையோடு தமிழகத்தைப் பார்க்கக் கூடாது என்பதைத் தெரித்துக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-20]

திருத்தணியிலே ஒன்பது கோடி ரூபாயில் சர்க்கரை ஆலை அமைக்க மத்திய அரசு அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆரணித் தொகுதியை பின்தங்கிய தொகுதியாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே தொழில் வளர்ச்சியை அதிகமாக ஏற்படுத்துவதற்காகவும், உற்பத்தியை அதிகமாக்குவதற்காகவும் எப்படி கிராமங்களிலே தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலமாக மக்களுக்கு வசதிகள் கிடைப்பதற்கு திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றதோ அதைப்போன்று ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் 5, 6 பாலிடெக்னிக்குகள், 4, 5 தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளை ஏற்படுத்துவதற்கான திட்டத்தை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு அறிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 19]

[ஏ. சி. சண்முகம்]

காவிரி டெல்டா பகுதியிலே எண்ணெய் கிடைக்கிறது என்று பாராளுமன்றத்திலே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அன்றைக்கே தீர்க்கதரிசனமாக சொன்னார்கள். அந்தத் திட்டத்தையும் தமிழகத்திலே கொண்டுவரவேண்டும். அண்ணா அவர்கள் கண்ட கனவை நனவாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்திலே தொழில் வளத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக மத்திய அரசு முன்வரவேண்டும்.

மகாராட்டிரா, குஜராத் போன்ற மாநிலங்களுக்கு நம் முடைய அமைச்சர் அவர்கள் விஜயம் செய்தார்கள். அங்கே இருக்கின்ற தொழில் அதிபர்கள் தமிழகத்திலே தொழில் துவங்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் குவெய்த் நாட்டிற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை அனுப்பிவைக்க இருக்கிறார்கள். குவெய்த்திலே உள்ள பல தொழிலதிபர்கள் பல மாநிலங்களிலே தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கிறார்கள். அதைப்போன்று தமிழகத்திலேயும் அவர்கள் துவங்க வேண்டுமென்ற முறையிலே அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப் பயணம் மேற்காள்ள இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கும், கிராமங்களைத் தொழில் மயமாக்குவதற்கு திட்டங்களைத் தீட்டி வரும் மாண்புமிகு அமைச்சர் கே. ஏ. கே. அவர்களுக்கும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் தமிழக மக்களின் சார்பிலே என்னுடைய நன்றியைத் காணிக்கையாக்கிக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1982-83 ஆம் ஆண்டிற்கான தொழிற் கொள்கை மற்றும் திட்டங்களைப்பற்றிய, பெரிய தொழில்கள் மற்றும் கிராமத் தொழில்கள், சிறு தொழில்கள் பற்றிய இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்றுப் பேச விழைகிறேன். இன்றைக்கு பல்வேறு புதிய தொழில்களைத் துவக்குவதற்கும் இருக்கின்ற தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் தொழிற் சாலைகளிலே தொழில் அமைதியை ஏற்படுத்துவதற்காகவும் தொழிற்சாலைகளிலே உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காகவும் திட்டங்களை உள்ளடக்கிய பல நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டதாக மானியக் கோரிக்கைகள் அமைந்திருக்கின்றன. இத்தனையையும் கருத்திலே கொண்டு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின் மூலமாக தமிழகத்திலே தொழில் புரட்சிக்கு வித்திட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக அமைந்திருக்கிறது என்பதை இந்த நல்ல நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்) [1982 மார்ச் 19]

குறிப்பாக கிராம மக்களின் பொருளாதாரம் உயர்வதற்கு கிராமத் தொழில்களிலும், சிறு தொழில்களிலும் அதிக அக்கரை காட்டி வருகிறது என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதே நேரத்திலே எவ்வளவுதான் திறமையுடனும் வேகத் தோடும் மாநில அரசு மக்களுக்காக பணியாற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு செயல்பட்டாலும்கூட மாநில அரசினுடைய நிதிப்பற்றாக்குறை, மைய அரசின் தமிழகப் புறக்கணிப்புக் கொள்கை மாநிலத்தினுடைய மின்சாரப் பற்றாக்குறை இலையெல்லாம் தொழில் வளர்ச்சிக்கு மிகப் பெரிய தடைக்கல்லாக இருக்கிறது என்பதை உளப்பூர்வமாக நீங்கள் உணர்வீர்கள், என்று கருதுகிறேன்.

மைய அரசின் தொழில் கொள்கை பற்றி பல்வேறு காலக் கட்டங்களிலே இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடர்களிலே பல்வேறு உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள். ஆளுங்கட்சியின் சார்பாகப் பேசுகின்றவர்களும் எதிர்க்கட்சி சார்பாகப் பேசுகின்றவர்களும் சுயேச்சையாக பணியாற்றும் மாமன்ற உறுப்பினர்களும் அத்தனை பேர்களும் இதை வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் உணர்வீர்கள். மைய அரசின் தொழில் கொள்கை மாநில அரசை, குறிப்பாகத் தமிழகத்தை மிகப் பெரிய அளவுக்கு பாதித்து ஏமாற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அதை மாற்றியமைத்து மைய அரசினுடைய கொள்கையிலே மிகப் பெரிய மாற்றத்தை நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம். இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே தமிழகம் அமைந்திருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து செயல்படவேண்டும்.

ஏற்கெனவே இருக்கின்ற வரிகள் மூலமாக வசூலித்தது மட்டுமல்ல, புதிய வரிகளை மாநில அரசின் வரம்பிற்குள்ளே இருக்கின்ற வரிகளை வசூலித்து அதையெல்லாம் மைய அரசு எடுத்துக் கொண்ட பிறகு கூட தொழில் சலுகைகளை பங்கிட்டுக் கொடுப்பதிலே மிகப் பெரிய ஏமாற்றத்தை மைய அரசு தமிழகத்திற்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அந்தியை இழைத்திருக்கிறது. இந்த துர்பாக்கியமான நிலைமையை மாற்ற வேண்டும்.

வேதாரண்யம் பகுதியிலே புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்ற பெட்ரோலியம் மூலம் அந்த கச்சா எண்ணெயைப் பயன்படுத்திக்கொள்கிற முறையிலே அமைக்கப்படுகின்ற தொழிற்சாலையை எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு நிலையத்தை தமிழகத்திலே அமைக்க வேண்டுமென்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறார்கள். அதை அவர்கள் புறக்கணித்திருக்கிறார்கள், என்று தெரிகிறது. இங்கே இருக்கிற கச்சா எண்ணெயை அஸ்ஸாம் மாநிலத்திற்கு எடுத்துச் சென்று அங்கே தொழிற்சாலைகள் நிறுவுவதாகவும், ஓரிசா பகுதியிலே தொழிற்சாலை நிறுவ வேண்டுமென்று அவர்

மார்ச் 1982 19,7

(டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்)

கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றும் தெரிகிறது. அதுதான் நோக்கமானால் மாநில அரசு மிகப் பெரிய அளவிலே புறக் கணிக்கப்படுகிறது என்பதை எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். பெரியவர் ஹாஜா ஷேரீப் போன்றவர்கள் எல்லாம் மத்திய அரசை வலியுறுத்தி எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு நிலையத்தை வேதாரண்யத்திலே அமைத்திட வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் மாவட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் தொழிற்சாலையில் பிற்பட்ட மாவட்டங்களாக அறிவிக்கிற மத்திய அரசினுடைய கொள்கையிலே மிகப் பெரிய மாற்றத்தை வேண்டுகிறோம். மத்திய அரசினுடைய கொள்கையை நான் நிதிநிலை அறிக்கையிலே பேசுகிறபோது கூட குறிப்பிட்டேன். அதை தொழில் மானியமாக இருப்பதால் மீண்டும் குறிப்பிடுவது சாலச் சிறந்ததாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். வடபுலத்திலே இருக்கிற 82 மாவட்டங்கள் தொழில் துறையில் பிற்பட்ட மாவட்டங்களாக அறிவிக்கப்பட்டு, விந்திய மலைக்கு தென்புறத்திலே இருக்கிற தென் மாநிலங்கள், குறிப்பாக தமிழகம் புறக்கணிக்கப்பட்டு, ஒரு மாவட்டம் கூட பிற்பட்ட மாவட்டமாக அறிவிக்கப்படவில்லை. சிவராமன் கமிட்டி என்ற தனி நபர் குழுவினுடைய அறிக்கையை வைத்து மத்திய அரசிற்கு சாதகமாக, வடபுலத்திற்கு சாதகமாக ஏற்றுக்கொண்டு தமிழகம் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தில் பிற்பட்ட மாவட்டமாக அறிவிப்பதற்கு எந்த ஒரு மாவட்டமும், இன்னும், 5, 6 அல்லது 10 ஆண்டுகளுக்கு தேவையில்லை என்ற அந்த அறிக்கையை எடுத்துக்கொண்டு இன்றைக்கு செயல்படுகிற விதம் மத்திய அரசினுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் மத்தியில் நடந்த மாநில தொழில் அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் கூட இதை வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவர்களுடைய வற்புறுத்தலுக்கிணங்க இந்த மன்றத்து உறுப்பினர்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்று, சிவராமன் கமிட்டி அறிக்கையை அப்படியே ஏற்று அமல் படுத்தாமல், அதை பரிசீலனையில் ஏற்றுக் கொண்டு, ஏற்கனவே இருந்த பழைய முறையை பின்பற்றி தமிழகத்தில் அதிகமான மாவட்டங்களை தொழிற்சாலைகளில் பிற்பட்ட மாவட்டங்களாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சிவராமன் கமிட்டியினுடைய அறிக்கையை எந்த காரணத்தைக் கொண்டும் மத்திய அரசு பின்பற்றக் கூடாது என்பதையும் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன்.

அதே போல சேலம் உருக்காலை திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் மிகப் பெரிய திட்டம் என்று மாண்புமிகு, மோகன் குமாரமங்கலம் அவர்கள் மத்திய அமைச்சராக இருந்தபோது அந்த திட்டத்தை மிகவும் அரும்பாடுபட்டு கொண்டு வந்தார்கள்.

[டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்]

[1982 மார்ச் 19]

இன்றைக்கு அது செயல்படுகிறதை பார்த்தால் அந்த திட்டத்தி னுடைய மதிப்பீடு மிகப் பெரிய அளவிலே குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. உருக்காலை திட்டம் என்று கொண்டு வந்தவர்கள் எவ்ரில்வர் பிளேட்டுகளை அடிப்பதற்கு ஒரு திட்டமாக் போட்டு துவங்கியிருக்கிறார்கள். இரும்பு உருக்காலை தொழிற் சாலை என்று சொல்லிவிட்டு தகர டப்பா தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். தகர டப்பா தொழிற்சாலை ஆரம் பித்து மாநில மக்களை, குறிப்பாக, சேலம் மாவட்டத்து மக்களை ஏமாற்றியிருக்கிறார்கள். பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் விளைச் சல் நிலங்களை அவர்கள் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இரும்பு உருக்காலைக்காக மலையை உடைக்க போகிறோம் குடையப்போகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, மலையை தோண்டி எலியைப் பிடித்த கதையாக எவ்ரில்வர் தகர டப்பா தொழிற் சாலையை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்க ளுடைய சார்பாக கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-30]

அதற்குப் பதில் அளிக்கிற நேரத்திலே மைய அரசினுடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். புதிதாக திட்டம் தயாரித்து அனுப்புங்கள், வல்லுநர்களைக் கொண்டு திட்டம் தயாரித்து அனுப்புங்கள். அதை பரி சீலனைக்கு எடுத்துக்கொண்டு மீண்டும் விஸ்தரிப்பு செய் கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இப்படிப் பட்ட ஒரு உருக்காலை திட்டம் வருவதற்குக் கடந்த 20, 25 ஆண்டு காலமாக மிகப் பெரிய வல்லுநர்களாலே அதற்கான அறிக்கை யெல்லாம் கொடுக்கப்பட்டு, மிகப் பெரிய வல்லுநர்களெல்லாம், ஐப்பன் போன்ற மிகப் பெரிய நாடுகளிலே இருந்து வந்த அறிஞர்களெல்லாம் தான் அந்த உருக்காலைத் திட்டத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள், தந்த, பழைய பிராஜக்ட் ரிப்போர்ட்ட்கள், மதிப்பீடுகள், அளவுகள், கொள்கை விளக்கங்கள் அப்படியே மைய அரசின் தொழில் துறையில் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அதை அப்படியே செயல்படுத்திவதை விட்டு விட்டு, இன்றைக்குத் தகர டப்பா தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்து விட்டு, நம்மை ஏமாற்றுவதற்காக, மீண்டும் ஒரு புதிய திட்டத் தைத்தயாரித்து அனுப்புங்கள் என்று சொல்வது எந்த அளவுக்குப் பொருந்தும் என்பதை மாமன்றத்து உறுப்பினர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

தொழில்கள் வளர வேண்டும், மாநிலங்களை நாங்கள் புறக் கணிக்கவில்லை. எல்லா மாநிலங்களையும் சமமாக பாவிக்கிறோம் என்று சொல்கின்றவர்கள் இரும்பு உருக்காலைத்

1982 மார்ச் 19] (டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்)

தொழிற்சாலையைப் பொறுத்தவரை, எவ்வளவு பெரிது ஏமாற்றத்திற்கு நம்மை ஆளாக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் உணர்த்தி, மைய அரசு இதிலே விரைவாக நடவடிக்கை எடுக்கவும் மாநில அரசைப் புறக்கணிக்கும் அந்தக் கொள்கையை விட்டுவிட்டு, குறிப்பாக, நான் சார்ந்திருக்கிற சேலம் மாவட்டத்திற்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிற அநீதியைப் போக்கும்பொருட்டு, அந்த உருக்காலைத் திட்டத்தை விரைவுபடுத்தவும் வழி செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நல்ல நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் துறையிலே மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற, அனைத்து உலகத்திலே இருக்கிற மற்ற நாடுகளை விட சாதாரண நிலையிலுள்ள மணல் மேடுகளைக் கொண்டுள்ள அரபு நாடுகள் எல்லாம் மற்ற நாடுகளைப் பார்த்து கொக்கரிக்கிற சூழ்நிலைக்குக் காரணமாக அமைந்திருப்பது அரபு நாடுகளிடம் உள்ள எண்ணெய்க் கிணறுகளும் ஆயில் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்று சொல்லப்படுகின்ற எண்ணெய் உற்பத்தி ஆலைகளும் தான். ஆனால், இன்றைக்கு அதற்கு ஒரு மாற்றுப் பொருளாக, தமிழகத்திலே அதுவும் குறிப்பாக, பேரறிஞர் அண்ணா பெயராலே அமைந்திருக்கிற தமிழ்நாடு பேரறிஞர் அண்ணா தொழில் நுட்பக் பல்கலைக் கழகத்தின் சார்பாக, 4, 5 கார்களை எதினாலைக் கொண்டு ஒட்டுகிறார்கள், பரீட்சார்த்தமாக எதினாலைக் கொண்டு ஒட்டுவது என்று முடிவு எடுத்து, இன்றைக்கு அதைச் செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கண்டுபிடிப்பினுடைய விவரங்கள் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள் அங்கே இருக்கின்றன. இந்த நேரத்திலே, எதினாலை உபயோகப்படுத்தி நாம் மோட்டார் வாகனங்களை ஒட்டுகிறோம் என்று சொன்னால், எதினால் இண்டஸ்ட்ரீஸ் நாம் தமிழகத்திலே கொண்டு வரவேண்டும்.

மாண்புமிகு ஊரகத் தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சேலம் மாவட்டத்திலே சாகோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் அசோசியேஷன் உருவாக்கி, மார்க்கெட்டிங் செசைட்டியை உருவாக்கி, இன்றைக்கு மிகப் பெரிய மாறுதலை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள், சாகோவிலிருந்து எதினால் தயாரிக்க முடியும் என்று ஆராய்ச்சி செய்கிறார்கள், எதினால் தயாரிக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலை உருவாகுமானால், சேலம் மாவட்டத்தினுடைய பொருளாதாரம் மட்டும் அல்ல அதனால், உயர்த்தப்படுவது, தமிழகத்தினுடைய பொருளாதாரம் மட்டும் அல்ல அதனால் உயர்த்தப்படுவது, இந்திய துணைக் கண்டத்தினுடைய பொருளாதாரமே அதனால் உயரும். அரபு நாடுகளிலும் நாம் கை நீட்டி பிச்சை எடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை. இங்கே எதினால் மிகப் பெரிய அளவிலே உருவாக்கப்படுமானால், அதனுடைய

(டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்)

(1982 மார்ச் 19)

விளைவு மிகப் பெரிய பொருளாதார மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும். அதன் உற்பத்தி செலவு 1 லிட்டருக்கு ரூ. 2 தான் ஆகிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், எக்ஸைஸ் ட்யூட்டி என்று சொல்லப்படுகிற, சுங்க வரி ரூ. 4, ரூ. 5 ஆகிறது. ஆகவே செலவு ரூ. 5, ரூ. 7 ஆகிறது. ஆனால், உண்மையிலேயே, எதினாலை நாமே உற்பத்தி செய்து மோட்டார் வாகனங்களுக்கு உபயோகிக்க முடியும் என்றால், ரூ. 2-ல் ஒரு லிட்டர் தயாரிக்க முடியும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி முடியுமானால், மற்றைய ஏழைய நாடுகள் எல்லாம் தமிழகத்தையும், இந்திய துணைக் கண்டத்தையும் பார்த்து ஏங்கி நிற்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே மைய அரசிடம் எதினால் இண்டஸ்ட்ரீஸ் உருவாக்க நாம் வலியுறுத்த வேண்டும். நம்முடைய மான்டூமிசு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் 10, 12 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே நாடாளுமன்றத்திலே அதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவருடைய கோரிக்கைகளும், ஆலோசனைகளும் பரிசீலிக்கப்படவில்லை. நிச்சயமாக... அதைக்கூடிய விரைவிலே பரிசீலித்தாக வேண்டும். எதினால் இண்டஸ்ட்ரீஸ் சேலம் மாவட்டத்திலே உருவாக்க வேண்டும். அதனுடைய துணைத் தொழில்களாக லிசுசுவிட் குளுக்கோஸ் என்று சொல்லப்படுகின்ற குளுக்கோஸ் போன்ற பொருள்களின் உற்பத்தித் தொழிற்சாலையைத் துவக்க வேண்டும்.

உப்பு சத்தியாக்கிரகத்தைப் பொறுத்த வரை, இரண்டு இடங்களில் தான் இந்தியாவிலே- மகாத்மா காந்தி அவர்கள் கண்டியிலும், மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் வேதாரண்யத்திலும்—நடத்தினார்கள். இந்த உப்பு சத்தியாக்கிரகம் நடத்தப்பட்ட அந்தப் பகுதியிலே, அந்தச் சதுப்பு நிலப் பகுதியிலே உப்பு உற்பத்தி செய்வதற்கு இரசாயனத் தொழிற்சாலை தொடங்க வேண்டுமென்பதை இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். அதனுடைய ஆய்வு அறிக்கை அரசிடம் இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அதையும் உடனடியாக அமல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேதாரண்யம் பகுதியிலே பெட்ரோலியம் கிடைக்கும் ஏரம்பி இருக்கின்ற காரணத்தால, பெரோடா மாநிலத்திலே இருக்கின்ற பெட்ரோல் சுத்திசரிப்பு ஆலை அடிப்படையில் பெட்ரோல் சுத்திகரிப்பு ஆலை இருந்தாலும், பெரோடா மாநிலத்தில் இருக்கின்ற பெட்ரோல் கெமிகல் கம்பிளெக்ஸ் என்ற அந்தத் தொழிற்சாலையைத் தமிழ் மாநிலத்திலே தஞ்சை, புதுக்கோட்டை பகுதிகளிலே நிறுவ வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் வைக்கிறேன்.

தொழில் துறையிலே பிற்படுத்தப்பட்ட/மாவட்டமாகச் சேலம் மாவட்டத்தை அறிவித்து, குறிப்பாக, என் தொகுதியான

1982 மார்ச் 19) (டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்)

ராசிபுரம் வட்டத்தை தொழில்துறையில் பிறப்படுத்தப்பட்ட வட்டமாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் சர்க்கார் ஆலையைச் சிதம்பரம் தாலுக்காவிலே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களுடைய கோரிக்கையை என் வாயிலாகத் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது).

திரு. ரா. உமாநாத் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, கொள்கைக் குறிப்பில் தொழில் வளர்ச்சி பற்றியும், எதிர்கால வாய்ப்பினைப்பற்றியும் எடுத்து உரைத்ததைப் பார்த்தால் ரோலி பிக்சர் கொடுத்திருக்கிறது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. இதுபற்றி நான் என்ன கூற விரும்புகிறேன் என்று சொன்னால், உண்மையிலேயே இருக்கக்கூடிய யதார்த்தத்திற்குப் புறம்பான முறையிலே, நன்றாக இருக்கிறது என்று காட்ட வேண்டும் என்று ஒரு சப்ஜெக்ட்டிவ் எண்ணத்திலிருந்து யதார்த்தத்திற்கு புறம்பான பல விஷயங்கள் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது என்னுடைய கருத்து. சுருங்கச்சொன்னால் கவர்ன்மெண்ட் இஸ் டாக்கிங் த்ரூ இட்ஸ் ஹேட் ” என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள் ; அதைத் தமிழிலே சொல்லவேண்டும் என்றால் அரசாங்கப் பேச்சு வெறும் பித்தல்தான். டிக்ஷனரியிலே பார்த்தேன், பித்தல் என்ற வார்த்தை இருக்கிறது, அதனால் தான் சொல்கிறேன். ஆனால், “ கவர்ன்மெண்ட் இஸ் டாக்கிங் த்ரூ இட்ஸ் ஹேட் ” என்பதுதான் கரெக்ட் வார்த்தை.

இதுவரை மனிதனுக்குத்தான் சீக்கு பிடித்துக்கொண்டிருந்தது. இப்பொழுது தொழிலுக்கும் நம் நாட்டிலே சீக்கு பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இண்டஸ்ட்ரியல் சிக்னெஸ் வளர்ந்து வருகிறது. அதாவது, தொழில் நோய் என்று தமிழிலே நாம் சொல்வோம். தொழில் நோய் தீவிரமாகிறது.

ரிசர்வ் பேங்க் ஆஃப் இந்தியா ரிப்போர்ட் 1979-ஐயுள் படி— ஏனென்றால், அதற்குப் பிறகு அந்த ட்ரென்ட் ஒன்றும் ரிவர்ஸ் ஆகவில்லை. அந்த ஓராண்டில் மட்டும் 345 பெரும் தொழிற்சாலைகள் போண்டியாகி மூடிக் கிடக்கின்றன என்று ரிசர்வ் பேங்க் ஆப் இந்தியா ரிப்போர்ட் கூறி, அதில் முடங்கிக் கிடக்கும்—அந்த 345 தொழில்களில் முடங்கிக் கிடக்கும் வங்கிக் கடன் தொகை 1,011 கோடி ரூபாய் என்று ரிசர்வ் பேங்க் ரிப்போர்ட் கூறுகிறது. அதாவது நாட்டின் பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் மொத்தமாக ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கும் மூலதனம் எவ்வளவு இருக்கிறதோ அதற்குச் சமமான தொகையாகும். (குறுக்கீடு) ஆந்தியா முழுவதற்கும் சொல்கிறேன், ஆர். பி. ஐ. ரிப்போர்ட்டை சொல்கிறேன்.

(திரு. ரா. உமாநாத்)

[1982 மார்ச் 19]

சிறு தொழில்களைப் பற்றியும் அதே ரிப்போர்ட்டில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது அதைவிடப் பரிதாபமாக இருக்கிறது. 20,326 தொழிற்சாலைகள் சீக்குப் பிடித்துக் கிடக்கின்றன என்று ஆர். பி. ஐ. ரிப்போர்ட் கூறுகிறது. அதுவும் இந்தியாவில்தான் நான் குறிப்பிட்டுக் கேட்க விரும்புகிறேன், இந்த இன்டஸ்ட்ரியல் சிக்னெஸ்-ம் மிஸ்மேனேஜ்மெண்ட் சிக்னெஸ்-ம் தமிழகத் தொழிலில் இல்லையா என்று நான் கேட்கிறேன். அதற்காகத்தான் நான் இதைக் கோட்பண்ணினேன்.

கோவை மாவட்டத்தில் எட்டு மில்கள் இந்த நோயினால் மூடிக்கிடப்பது உண்மைதானே? சேலம் மாவட்டத்தில் ஆனா னப்பட்ட பெரிய மில், மேட்டூர் பியர்ட்செல் போன மாதம் 20-ஆம் தேதியிலிருந்து சீக்குப்பிடித்து மூடப்பட்டுக் கிடக்கிறது. 3,000 தொழிலாளிகள் தெருவில் நிறுத்தப்பட்டுள்ளது தெரியாதா? ப்ரொடக்ஷனைப்பற்றிப் பேசுபவர்கள் இப்பொழுது பேச மாட்டார்கள். ஏனென்றால் முதலாளிகள்தானே ப்ரொடக்ஷனை மூடியிருக்கிறார்கள்.

அடையார் ட்ரான்ஸ்பார்மர் அன்ட் ஸ்விச் கீர் லிமிடெட் என்ற அந்த அருமையான யூனிட் சீக்குப்பிடித்து கடந்த 8 மாதங்களாக 40 சதம் தொழிலாளர்கள் வே ஆஃப் செய்யப்படுகின்றனர். அது சர்க்காருக்குத் தெரியாதா?

கிண்டி டான்சி மோபெட் மேனுஃபாக்சர் பண்ணக்கூடிய யூனிட்—டி. வி. எஸ். 50 வந்தவுடன் அதற்குச் சீக்கு பிடித்துப் போயிற்று. ரீடிசைன் பண்ணுவதிலே டி. வி. எஸ். லுடைய அதனோடு கேச்சப் பண்ண முடியாததால் அதற்கும் சீக்குப் பிடித்து அதிலே 35 தொழிலாளர்கள் ரெட்ரெச்மெண்ட் செய்யப்பட்டு, இன்னும் ரெட்ரெச்மெண்ட் வரக்கூடிய ஆபத்து அதற்கு இருக்கிறது.

[முற்பகல் 11-40]

இந்த நோய் வரும் ஆண்டில் இன்னும் பரவாதா? அதைப் பற்றி அரசாங்கம் ஏதாவது அசெஸ் பண்ணி இருக்கிறார்களா; இந்த நோட்டிலே அதைப் பற்றி அசெஸ்மெண்ட் ஒன்றையும் காணவில்லை. இந்த நெருக்கடிக்கு நீங்கள் கண்ணை மூடிக் கொண்டால் இந்த நெருக்கடி இல்லாமல் போகுமா? இந்த அபாயத்தை ஏன் மறுக்கிறீர்கள்.

தமிழகத்தில் மூலப்பொருள்கள் பெரும் தொழில்களால் கைப்பற்றப்படுவதால் சிறு தொழில்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன.

cornered by big business groups

1982 மார்ச் 19]

(திரு. ரா. உமாநாத்)

மத்திய அரசு போதிய அளவு கொடுக்கவில்லை என்று மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அடிக்கடி கூறுவார். உண்மைதான். ஆனால் மத்திய அரசு போதுமான அளவு கொடுக்காத அந்த மூலப் பொருள் தமிழ் நாட்டில் கூடுதல் விலை கொடுத்ததால் எந்த நேரத்திலும் எப்போது வேண்டுமானாலும், எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கிடைக்கிறதே, அதனுடைய இரகசியம் என்ன? மத்திய அரசிடம் இருந்து இந்த சிறுதொழில்களுக்கு வரக்கூடிய அந்த மூலப் பொருள்கள் அவர்களுக்குக் கிடைக்காமல், வந்த அந்தப் பொருள்கள், அலாட் பண்ணி கையிலே எடுத்த பொருள்கள், அவர்களுக்கு கிடைக்காமல் ஸ்டோரெய்ட்டாக பிளாக்மார்க் கட்டுக்கு சப்ஸ்டான்சியல் பேர்ஷன் பேரகிறது என்று அர்த்தம். ஆகவே, இந்த மூலப்பொருள்கள் விநியோக முறையை பலப்படுத்தினால், ஸ்டால்ஸ்கேஸ் இன்டஸ்ட்ரிஸ்லே தயாரிக்கப்படும் பொருள்கள் மார்க்கட் ஆவதற்கு ஏற்பாடு செய்து அதற்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சில தொழிலதிபர்கள் சிறு தொழிலுக்கு நீங்கள் கொடுக்கக் கூடிய சலுகைகளை தாங்கள் பயன்படுத்துவதற்காக தங்களுடைய பெரிய தொழிலை சிறிய தொழிலாக ஸ்பிளிட் பண்ணுகின்ற அந்த சட்ட விரோதமான நடவடிக்கையிலே இறங்கி இருக்கிறார்கள். அதுதான் நாகப்பட்டினத்திலே இருக்கின்ற ஸ்டீல் ரோலிங் மில்ஸ்-இல் நடக்கின்றது. அதை ஸ்பிளிட் பண்ணுகின்ற முயற்சியிலே இறங்கி அப்படி பண்ணினால்தான், நீங்கள் கொடுக்கும் சலுகைகளைப்பெறலாம் என்ற அந்த நோக்கத்திற்காக ஸ்பிளிட் பண்ணுகிறார்கள். புரொடக்ஷன் நோக்கத்திற்காக அல்ல, அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் நோக்கத்திற்காக அல்ல. சலுகைகள் தங்களுக்கு குறைவில்லாமல் இருப்பதற்காக அந்த சலுகையில் நுழைந்து வாங்கவேண்டும் என்று இல்லீகல் நோக்கத்திற்காக இப்படிச் செய்கிறார்கள். இதன் விளைவு இன்றைக்கு அந்த மில் தொழிலாளர்கள் வெளியே நிற்கிறார்கள். காரணம், அந்த முறையை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாததால், இந்த இலட்சணத்தில் சமீபத்தில் முதலமைச்சரவர்கள் மாநாட்டிலே, டெல்லியிலே கலந்து கொண்ட மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பிரதமர் திருமதி. காந்தி ஏற்றிவைத்த பூரண கும்பததைத் தாங்கி திரும்பி வந்துள்ளார். “புரொடக்ஷிவிடி இயர்” என்பதுதான் அந்த பூரண கும்பம். உற்பத்தித் திறன் ஆண்டு என்ற கோஷம்தான் அந்த பூரண கும்பம். அந்தப் பூரண கும்பமான உற்பத்தித் திறன் என்ற கோஷத்தை அமல்படுத்தினால் என்ன வரும். தெரியுமா? திரு. விசுவநாதன் என்கிற முதலாளி, அவர் மூலமாகப் பேரெடுத்த சிம்கோ பாக்டரியிலே நடக்கிற மாதிரிதான் நடக்கும். அதில் தொழிலாளிகள் உற்பத்தித் திறனை ஏற்றி வந்தார்கள், வருடா வருடம். 1974-லே ஒரு கோடியே 10 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புடைய உற்பத்தி; 1978-லே 3 கோடியே 50 இலட்சம்

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1982 மார்ச் 19]

ரூபாய் மதிப்புடைய உற்பத்தி; அதற்குப் பிறகு, ஸ்ட்ரைக்குக்குப் பிறகு, 1980-லே 4 கோடியே 39 இலட்சம் ரூபாய் உற்பத்தி; 1981-லே 5 கோடியே 30 இலட்சம் ரூபாய் வருமானத்தை உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். இப்படி வரிசையாக ஏற்றி இருக்கிறார்கள். முடிவென்ன தெரியுமா?

அனைத்து தொழிற்சங்க பிரதிநிதிகளையும் அந்த முதலாளி சமீபத்தில் கூப்பிட்டு வைத்து அவர் சொல்லி இருக்கிறார். நடப்பாண்டிலே 1982-83 ஆண்டிலே இந்த ஆண்டுக்கு மீட்டர் உற்பத்தியை பாதியாகக் குறைக்கப் போகிறேன். அதேபோல ஆவடி பாக்டரிக்காக அவர்கள் சப்ளை செய்து வந்திருக்கின்ற புரோடக்ஷன். அதையும் பாதியாகக் குறைப்பது—இந்த வார்த்தை அவர்கள் ப லன்ஸ் ஷீட்டிலே இல்லை, ஒரு நோட்டிலே இருக்கின்றது—பாதியாகக் குறைப்பது புத்திசாலித்தனமாக இருக்கும். புரோடக்ஷனிடமிருந்து இயரிலே புரோடக்ஷனைக் குறைப்பது ”

(I will be prudent)

அப்படி என்கிற வார்த்தை உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதன் விளைவாக, இந்த சட்டப்பேரவைக் கூட்டத் தொடர் முடிந்த பிறகு, 300 தொழிலாளர்கள் ரிட்டெர்சுமெண்ட், சிம்கோ பாக்டரியிலே செய்யப்பட இருக்கிறார்கள். 1982-83 ஆண்டு கடைசியிலே அனேகமாக பாக்டரிமை மூடுவதற்கு சமமான ஒரு நிலைதான் அவர்கள் உண்டாக்குவார்கள். ஏன், உற்பத்தி திறன் ஆண்டு அல்லவா? ஆகவே, பாதி உற்பத்தியாகக் குறைப்பது, உற்பத்தித் திறன் ஆண்டல்லவா? ஆகவே, 300 தொழிலாளர்களை வீட்டுக்கு அனுப்புவது—உற்பத்தித் திறன் ஆண்டல்லவா? ஆகவே, பாக்டரியை மூடுவது.

What is the secret behind

இரகசியம் வேறு ஒன்றும் இல்லை.

Silver oxide zinc battery

என்ற பொருள் உற்பத்தி. அதற்கு 30 பேரே போதும். பயங்கரமான இலாபம் கிடைக்கும் Nickel cadmium battery

என்ற பொருள் உற்பத்தி, அதற்கு 70 பேரே போதும். பயங்கரமான இலாபம் கிடைக்கும். ஆகவே, அந்த முதலாளிக்கு மீட்டர் உற்பத்தியை விட அதிக இலாபம் கிடைக்கும். ஆகவே, அந்த முதலாளி மீட்டர் உற்பத்தியை உதாசீனப்படுத்தி அதை விட்டு விடலாம் என்பது அவருடைய நோக்கம். ஆகவே, உற்பத்தித் திறன் ஆண்டில் உற்பத்தியைப் பெருக்கியதனால் 1,300 தொழி

1982 மார்ச் 19]

[திரு. ரா உமாநாத்]

லாளர்கள் தெருவிலே நிற்கின்ற நிலை, சிம்கோ மீட்டர்லே. அதிலே 400 பேர்கள் பெண்கள், மறந்துவிடாதீர்கள். முதலாளி கூறுகிறார் நாம் போய் முதல்வரைப் பார்த்து, புகலூர் பேப்பர் பாக்டரியிலும், அவர் எங்கோ ஆரம்பிக்க இருக்கும்—திரு. விசுவநாதன்—சுகர்பாக்டரியிலே முதல்வரைப் பார்த்து வேலை கேட்க வேண்டுமாம். இந்த முதலாளியின் இலாப வெறிக்கு இவர்கள் நாடோடிகளாக மாற வேண்டுமாம். உற்பத்தித் திறன் ஆண்டின் போலித்தனத்தைப் இப்போதாவது பார்த்தீர்களா? இது உற்பத்தித்திறன் ஆண்டல்ல, இது இலாப வெறி ஆண்டு என்றுதான் நான் கேரக்டரைஸ் பண்ணுவேன். ஜனவரி 19-லே ஒரு நாள் உற்பத்தித் தடை என்றதும், 10 ஆயிரம் பேர் கைது செய்திருக்கக்கூடிய அளவிற்கு, 3 பேரை சுட்டுத்தள்ளக்கூடிய அளவிற்குக் கோபம் வந்தது நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு. 5 வருஷமாக முழு உற்பத்தியையும் நிறுத்திய மேட்டூர் மில் முதலாளி மீது ஏன் கோபம் வரவில்லை? அநேகமாக 300 பேரை வெளியே அனுப்பிவிட்டு 1981-82-லே ஸ்டாப்பேஜ் பொசிஷனிலே வைத்து 50 சதவீதம் உற்பத்தியைக் குறைப்பேன் என்று சொன்ன விஸ்வநாதன் பேரிலே ஏன் கோபம் வரவில்லை. ஒரு நாளைக்கு உற்பத்தியை நிறுத்தியதற்கு கோபம் வந்ததற்கு ஏன் இதற்கு கோபம் வரவில்லை. இப்பொழுதே சர்க்கார் தலையிட்டு ஆட்குறைப்பை நிறுத்துவதுடன் முடுவதையும் நிறுத்த வேண்டும். பியர்ட்ஸ் மில்லையும், சிம்கோ மீட்டர்ஸ் தொழிற்சாலையையும் சர்க்கார் எடுத்து நடத்த வேண்டும். ஏற்பாடு செய்ய இந்த அவசர அவசரமான காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும். இல்லாவிடில் அந்தத் தொழிலாளிகளுக்கு வேறு வழி இருக்காது. இனி ஆரம்பிக்கப்போகிறது முதலாளித் தாக்குதல். உயிரைக் கொடுத்தாவது அவர்களுடைய ரைட்ஸை பாதுகாப்பதைத் தவிரவேறு வழி இல்லை.

அடுத்தபடியாக, எதை வைத்து பிரமாதமாக தொழில் மயமாக்கப்போவதாக நீங்கள் கூறுகிறீர்கள்? கொள்கைக் குறிப்பில் நீங்களே கூறுவது “ஒரு மாநிலத்தில் தொழில் வளர்ச்சி, மத்திய அரசுததுறை திட்டங்களில் செயல்படும் முயற்சிகள் அளவை பொறுத்து அமைகிறது என்று நீங்கள் கூறுகிறீர்கள் நீங்கள் கூறுவது கரெக்ட். அது உண்மைதான். ஆனால், மத்திய அரசு அந்த முதலீடுகளைக் குறைத்துள்ளது என்று நீங்கள் கூறுகிறீர்கள். அதை ஒட்டித்தான் இருக்கும். ஆனால், இதே சென்ட்ரல் கவர் மண்டலத் தாடர்ந்து குறைதது வந்திருக்கிறது என்ற உண்மையை நீங்கள் சொல்லுகிறீர்கள். மத்திய அரசு முதலீடுகளைக் குறைத்துள்ளது என நீங்கள் கூறுகிறீர்கள். மத்திய அரசை அணுகிப் பிரயோஜனம் இல்லையென்று மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லுகிறபோது சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜனங்களைத் திரட்டவும் தயாராக

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1982 மார்ச் 19]

இல்லை. அணுகியும் பிரயோஜனம் இல்லை. மத்திய அரசின் தொழில் வளர்ச்சித் தடைக் கொள்கையை நீங்கள் தலைவிதியே எனச் சொல்லி அதை ஏற்றுக்கொள்வதைத் தவிர,

There is no objective conclusion to your practice

அடுத்தபடியாக, இங்கே அவை முன்னவர் அவர்கள் பேசும் போது ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு மத்திய அரசிடம் இருந்து எவ்வளவு பெரும் தொகை பெற்றுவிட்டோம் பார்த்தீர்களா என்று சொன்னார். அதை ரொம்ப பெருமையாகச் சொன்னார். பிகரைப் பார்க்கும்போது மிகவும் நன்றாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் அதனுடைய உள் ரகசியத்தை, இந்த அவையில் சொல்லாமல் டெல்லியில் அவர் சொல்லிவிட்டார். அங்கு அவர் உண்மையைச் சொல்லிவிட்டார். அவர் சமீபத்தில் நடந்த முதல்வர்கள் கூட்டத்தில் கூறினார் அது எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. 15 ஆம் தேதி பத்திரிகையில். “மாநிலத்தின் 6 ஆவது திட்ட காலத்திற்கு மத்திய அரசு 606 கோடி ரூபாய் உதவித் தொகை தருவதாக உறுதி அளித்திருந்தாலும் நிலக்கரி விலையையும், பெட்ரோல், டீசல் விலைகளையும், உயர்த்தியதின் மூலம் எங்கள் மாநிலத்திலிருந்து 220 கோடி ரூபாயை நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டு போய்விட்டீர்கள்.” என்று அவர்கள் பேசினார்கள். குறிப்பாகச் சொன்னார். அங்கே தான் அந்த உண்மையைச் சொன்னார். இங்கே பார்த்தால் 600 கோடி அங்கே பார்த்தால் 700 கோடி, ஆகவே, மத்திய அரசு உதவித் தொகை ரூபாய் 606 கோடியல்ல. அதில் 220 கோடியைக் கழித்தால் மீதி வருவது 386 கோடி ரூபாய்தான். இந்த 386 கோடியிலேதான் நம்முடைய மாண்புமிகு 2 அமைச்சர்களும் திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டும். இதிலே அவர்களுக்கு என்னதான் கிடைக்கப்போகிறது.

It is at variance with reality.

என்னமோ நீங்கள் தொழில் வளமாக்கப் போவதாக கூறுகிறீர்களே, மின்சாரக் கட்டுப்புாட்டினால், சிமென்ட் உற்பத்தி பாதித்துள்ளதாக சிட்கோ ரிப்போர்ட்டில் கூறியுள்ளீர்கள். இன்ப்ராஸ்ட்ரக்ச்சரலில் சிமென்ட், இன்ப்ராஸ்ட்ரக்ச்சரலில் நிலக்கரி போன்றவைகளுக்கு மத்திய அரசு போதிய அளவு உதவி தரவில்லையென்று இதே அவையில் நீங்கள் கூறியுள்ளீர்கள். அப்படி இருக்கும்போது எப்படி தொழில் திட்டங்கள் வளரும், எவ்வளவு எஸ்டாப்ளிஷ் பண்ணினாலும் இந்த ஏற்பாடு சரியாக இல்லையென்று சொன்னால், இன்ப்ராஸ்ட்ரக்ச்சரல் பொருள்கள் நமக்கு கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால் மீண்டும் உற்பத்தி நின்று, உற்பத்தி நின்று இதிலே சிக்கல்கள் தான் அதிகமாக வளரும்.

1982 மார்ச் 1⁰]

[திரு. ரா. உமநாத்.]

இந்த பின்னணியில் தான் அரசாங்கத்தின் சமீபத்திய கொள்கை முடிவுகளைப் பார்க்க வேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்தின் ஓரவஞ்சனையை எதிர்த்து மாற்றுக் கொள்கைக்காக மக்களைத் திரட்டத் தயாராக இல்லை. ஆகவே அவர்களோடு ஏன் எதிர்த்துச் சண்டை போடுவானேன், நாம் இங்கே இருக்கின்ற முதலாளிகளுக்கு கொடுத்து, அப்படியே இண்டஸ்ட்ரியலைஸ் பண்ணலாம் என்பதுதான் சப்ஸிகுவென்ட்டாக இப்போதைய உங்கள் கொள்கை. இதுவரை அரசுத் துறைக்கு என ஒதுக்கிய தொழில் துறைகளில் நுழைய, தனி முதலாளிகளை அழைப்போம் என்பது தமிழக அரசின் முடிவு. அதனால்தான் மின் துறையில், அரசுக்கு என்று ஒதுக்கிய துறையில் தனி முதலாளிகளை அழைக்கும் பிற்போக்கான கொள்கைகளை நம்முடைய அரசாங்கம் அறிவித்திருக்கிறார்கள். 1973 ஆம் ஆண்டில் இனிமேல் அமைக்கப்படும் சர்க்கரை ஆலைகள் எல்லாம் பொதுத்துறையில் தான் அமைக்கப்படும் என்று அன்றைய அரசாங்கம் ஒரு கொள்கை முடிவை அறிவித்தார்கள்.

(முற்பகல் 11-50)

1977 ஆம் ஆண்டில் இனிமேல் அமைக்கப்படும் சர்க்கரை ஆலைகள் கூட்டுறவுத் துறையில்தான் அமைக்கப்படும் என்று இந்த சர்க்கார் அறிவித்தது. இப்போது 1982 ஆம் ஆண்டில் இனிமேல் அமைக்கப்படும் சர்க்கரை ஆலைகள், தனிப்பட்ட முதலாளிகள் முன் வந்தால் அவர்கள் நிறுவ அனுமதிக்கப்படுவார்கள் என்று அறிவித்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் நீங்கள் போட்டிருக்கிற வாசகங்களில் கொஞ்சம் மாற்றம் இருக்கிறதே தவிர உங்களுடைய எண்ணம் அதுதான். பப்ளிக் செக்டார் முன் வரவில்லை என்றால், கூட்டுறவுத் துறை முன் வரவில்லை என்றால் தனியாருக்குக் கொடுக்கப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். பப்ளிக் செக்டார் யார்? நீங்கள்தான், நான் முன்னுக்கு வரவில்லை என்றால் அவர்கள் முன்னுக்கு வந்தால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னால் அதனுடைய அர்த்தம் என்ன? இது என்ன ஏற்பாடு? இந்த வார்த்தைகள் எல்லாம் வேண்டாம். பிரைவேட் செக்டாருக்கு கொடுப்பதற்காக இப்படி சுற்றி வளைத்துப் போட்டிருக்கிறீர்கள்.

இந்த சர்க்கரைத் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது என்ன நிலைமை இருக்கிறது? பொதுத் துறையிலும் கூட்டுறவுத் துறையிலும் இருப்பதைவிட தனியார் துறையில் தான் சர்க்கரை ஆலை அதிகமாக இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும் போது ஏன் மேலும் முதலாளிகள் ஷுகர் பாக்கரி நடத்த அனுமதிக்க வேண்டும்? அதிலும் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் இது ஒரு இலாபகரமான தொழில். 1979-80 ஆம்

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1982 மார்ச் 19]

ஆண்டில் கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கிற சர்க்கரை ஆலைகளில் 2 கோடி ரூபாய் லாபம் வந்திருக்கிறது. 1980-81 ஆம் ஆண்டில் இதே கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கும் சர்க்கரை ஆலைகளில் 1,35,00,000 ரூபாய் லாபம் வந்திருக்கிறது. உங்களுடைய பெர்பார்மன்ஸ் ரிப்போர்ட்டிலே இந்த விவரம் இருக்கிறது.

மின்சாரத்தைப் பற்றிச் சொல்லும் போது, ஏன் தனியார் முன் வந்தால் அவர்கள் நடத்த அனுமதிக்க முடிவு செய்தோம் என்பதற்கு நம்முடைய முதலமைச்சர் ஒரு காரணத்தைச் சொன்னார். தனியாருக்குக் கொடுத்தால் நமக்கு வருகின்ற நஷ்டம் போய்விடும்; அது மட்டுமல்லாமல் நமக்கு பணமும் வரும் என்று சொன்னார். ஆனால் சர்க்கரை ஆலைகளைப் பொறுத்த வரையில் சர்க்கார் இந்த தொழிலை வெற்றிகரமாக நடத்தக் காட்டியிருக்கிறது. லாபகரமாக இந்த தொழிலை நடத்த முடியும் என்பது அனுபவப்பூர்வமாக தெரிகிறது. அப்படி லாபம் வருகிறது என்று தெரிந்தும் இந்த தொழிலை முதலாளிகளிடம் ஏன் ஒப்படைக்க வேண்டும்? இந்த முடிவால் அரசாங்கத்தின் அந்தரங்ககத்தியை ஏன் சந்தேகிக்கக்கூடாது?

I doubt your bonafides in this statement of policy.

இதிலே முதலாளிகளிடமிருந்து ஏதாவது, 'கிப்பாக்' பிரதிபலன் கிடைத்திருக்கும் அல்லது எதர்பார்க்கிறீர்கள் என்று ஏன் சந்தேகப்பட இடம் இருக்கிறதல்லவா? ஏன் சந்தேகப்பட கூடாது? ஐ டோண்ட் சீ எனி அதர் பேசிஸ். ஆகையால் இந்தக் கொள்கையை நீங்கள் உடனடியாக கைவிடுவது நல்லது. ஏற்கெனவே இருப்பதுபோலவே இருக்க வேண்டும்; அதுதான் நமக்கு நல்லது. இல்லை என்றால் உங்கள் தொழில் கொள்கையில் பிரதானமான நோக்கம் இந்த நாட்டிலே முதலாளிகளை கொழுக்க வைப்பது தான் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் புகளூரில் நீங்கள் அமைக்க இருக்கும் பேப்பர் பாக்க்டரி பற்றியு உங்களுடைய அச்சத்தைத் கூறி தான் ஆக வேண்டும் கரும்புச் சக்கையைக் கொண்டு காகிதம் உண்டாக்குவது என்பது திட்டம். சர்க்கரை ஆலைகள் இதுவரை தங்கள் ஆலைகளுக்கு ஆவி உண்டாக்க சக்கையை உபயோகப்படுத்தி வந்தார்கள். அந்தச் சக்கையை பேப்பர் பாக்க்டரிக்குக் கொடுக்கவும் அதற்கு பதிலாக ஆவி உண்டாக்கும் பாயிலர்களை பேப்பர் பாக்க்டரி சர்க்கரை ஆலைகளுக்குப் பொருத்திக் கொடுப்பதாகவும் ஒப்பந்தம். ஆனால் சர்க்கரை ஆலைகளுக்குப் பொருத்தப்படும் பாயிலர்களுக்கு நிலக்கரி வேண்டும் அல்லவா? நிலக்கரிக்கு எல்லா ஒப்பந்தங்களும் செய்து விட்டோம் என்கிறார்கள். உங்களுடைய குறிப்பிலும் இருக்கிறது. அக்ரீமென்ட் நல்லா தான் இருக்கு. ஆனால் நம்முடைய அனுபவம் என்ன?

1982 மார்ச் 19]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

மின்சாரத்திற்கே போத்ய நிலக்கரி கிடைக்காமல், கிடைப்பதும் காலாகாலத்தில் கிடைக்காமல், எண்ணூர் மின் நிலையம் மற்ற தொழில்கள் எல்லாம் 'தத்திங்கிண்ணத்தோம்' போடுவது நமக்கு தெரியும். அதைப் பற்றி எல்லாம் ஒத்திவைப்பு தீர்மானம், கவன ஈர்ப்பு தீர்மானம் வருகிறது.

நம்முடைய அனுபவம்—நிலக்கரி இருந்தால் வேகன் இல்லை; வேகன் இருந்தால் நிலக்கரி இல்லை என்ற நிலைமையை நாம் இன்றைக்கு அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த நிலையில் அதற்கு தகுந்தாற்போல் நம்முடைய சர்க்கரை ஆலைகள் தாவும் போட வேண்டியிருக்கும். இது அரசனை நம்பி புருஷனை கைவிட்ட கதையாகப் போகிறது. அதை நீங்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு தகவலைச் சொன்னால் நீங்கள் ஆச்சரியப்படுவீர்கள். 1964—1968 ஆம் ஆண்டில் இதே திரு. விஸ்வநாதன் அவர்களின் பள்ளிபாளையம் பேப்பர் பாக்டரி புகளூர் சர்க்கரை ஆலையின் சக்கை பூராவையும் வாங்கி, சர்க்கரை ஆலைக்கு ஆயில் .பர்னேஸ்டு பாயிலர் பொருத்திக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் ஆயில் பர்னேஸ்டு பாயிலர் முறையை ஒட்டிக் கொடுப்பது தனக்கு கட்டுப்படியாகாது என்று சொல்லிவிட்டார். இது நம்முடைய பாஸ்ட் எக்ஸ்பீரியன்ஸ். அது தோல்வியுற்றது. மீண்டும் புகளூர் சர்க்கரை ஆலை சக்கையை உபயோகப்படுத்தியது.

Thiru. K.S.G. Haja Shareef : The Hon. Member is not correct in accusing a person who is not in the House. He is right, if he keeps himself only on broader line, without mentioning individuals and talk in a very losse manner.

திரு. ஆர். உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, இங்கே நான் சார்ஜஸ் எதையும் சொல்லவில்லை. பாக்ட்ஸைப் பற்றி மட்டும் பேசுகிறேன். மேலும், நான் குறிப்பிடுகின்ற நபர் அந்த இன்ஸ்டிடியூஷனின் சேர்மன் என்று பாலிசி நோட்டீஸ் இருக்கிறது. ஆகவேதான் சொல்கிறேன்.

ஆயில்-பர்னேசுடு பாயிலர் முறையில் ஒட்டிக்கொடுப்பது, தனக்குக் கட்டுப்படியாகாது என்று சொல்லி, அது தோல்வியுற்றது என்று சொல்லி, மீண்டும் புகளூர் சர்க்கரை ஆலை சக்கையை உபயோகப்படுத்தியது.

They went back

ஆகவே, 1964—68-லேயே இந்த நிலைமை என்றால், இன்றைய எண்ணெயிலைக்கும், நிலக்கரி விலைக்கும் எப்படித் தாங்கும்.

It is a serious matter I smell some rat in this whole affair.

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1982 மார்ச் 19]

இந்த விவகாரத்தில் எலி செத்த வாடை அடிக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால், இந்தத் திட்டத்தின் கொள்கை, அதனுடைய உள்ளடக்கத்தை மொத்தமாகப் பார்த்தால், “மங்கியிஷ்ஷாக” இருக்கிறது. “மங்கியிஷ்” என்று சொன்னால், குரங்கு சேஷ்டைகள் அடங்கியதாக இருக்கிறது. இங்கேயிருக்கும் பல்வேறு முடிவுகள், பல்வேறு நிலைமைகள் அதை எடுத்துக் காட்டுகிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இதில் இன்னொரு வேடிக்கை என்னவென்றால், தமிழக அரசு, ஐ.டி.பி.ஐ., உலக வங்கி எல்லோரும் பணம் போடுவார்கள். ஆனால், ஒரு பங்கு கூட இல்லாத ஒரு நபர் அதற்குச் சேர்மனாக இருப்பார். அப்படியானால் அதனுடைய நடைமுறை எப்படியிருக்கும்?

Tamil Nadu Government will be used as work-horse for the Chairman.

சேர்மனாக இருப்பவர்க்கு உழைக்கும் குதிரையாகத்தான் தமிழ் நாடு சர்க்கார் அமையும். அதனுடைய நடைமுறை அப்படித்தான் இருக்கும்.

அடுத்து, தமிழ் நாட்டில் “டிட்கோ”, “சிட்கோ” போன்ற ஏராளமான “கோ”க்களை பெத்துத் தள்ளியிருக்கிறீர்கள். பிள்ளைகள் பெறுகின்ற மாதிரி நிறைய பெற்று இருக்கிறீர்கள். அவைகள் எப்படி இயங்கிக்கொண்டு இருக்கின்றன என்பதற்கு “டிட்கோ”வின் உதாரணம் கூறுவது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். டிட்கோ 9 கம்பெனிகளுக்கு முதலீடு செய்தது. அவைகள் :—

Marthi Crystal Salt
Tamil Nadu Rubber
Southern Boras
Tamil Nadu International Electronics
Fine Measure Instruments
Tamil Nadu Alkaline Batteries
Motor Casting
Dharmapuri Casting
Plastic Resins and Chemicals, Limited

இந்த 9 கம்பெனிகளின் பங்குகள், வங்கிக் கடன்கள், டிட்கோ முதலீடு செய்து இருக்கக்கூடிய தொகைகள் அனைத்தும், இந்த 9 கம்பெனிகளில் பூராவுமாக காலியாகிவிட்டன. இந்த 9 கம்பெனிகளில் டிட்கோ முதலீடு 54 இலட்சம் ரூபாய்—அதாவது 1/2 கோடி ரூபாய் க்ளோஸ். முதலே போச்சு என்கிறபோது

1982 மார்ச் 19]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

கடன் கொடுத்தது என்கே வரப்போகிறது. இந்த 9 கம்பெனிகளில், 5 கம்பெனிகளுக்குக் கொடுத்த கடன் 1.90 கோடி ரூபாய்—அதாவது 2 கோடி ரூபாய். முதலீடே போச்சு என்கிறபோது இந்த 2 கோடி ரூபாய் என்கே கொடுக்கப்படுகிறார்கள்.

எப்படியெல்லாம் போச்சு என்பதைப் பாருங்கள். தருமபுரி கேஸ்டிங்ஸ் நிறுவனத்தை மட்டும் தான் சிக் என்று டேக்கன் ஓவர் செய்து இருக்கிறீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். இரண்டு கம்பெனிகளுக்கு உற்பத்தி முறை தெரியாமலேயே (நோ-ஹௌ தெரியாமலேயே) பணம் கொடுத்துப் ப்ளோட் செய்யச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி அவர்கள் ப்ளோட் செய்து இரண்டு ஆண்டுகள் கழிந்த பின்புதான் கண்டுபிடிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 'டெக்னிகல் நோ-ஹௌ' தெரியவில்லை என்று. இப்படிப்பட்ட ஒரு கம்பெனிக்கு ஏன் முதலீடும், கடனும் கொடுத்தீர்கள்? இன்னொன்று, வைன்ட்-அப் செய்தாகிவிட்டது. இதற்குக் கொடுத்த மூலதனமும், கடனும் 3 கோடி ரூபாய். நான்கு கம்பெனிகள் இன்சால்வென்சி பெட்டிஷன்—போன்டி பெட்டிஷன் கொடுத்து, பிரகடனப்படுத்திவிட்டார்கள்.

ஒரு கம்பெனி ஆரம்பிக்க சம்பந்தப்பட்ட நபர் 25 சதவீதம் ஷேர் போட்டால், டிட்கோ 26 சதவீதம் போட வேண்டும். தனி நபர் போட்டாச்சு என்று பரிசீலித்த பிறகு தான், அவர் பேர்ட்டு விட்டார் என்று தெரிந்த பிறகு தான், டிட்கோ தன்னுடையத் தொகையைக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த மாதிரி, 'வெரிபிகேஷன்' நடைபெறுகிறதா என்று கேட்டால், நடைபெறுகிறது; அது என்கே என்று கேட்டால் 'சோளா டின்னர் டேபிளில்'. சோளா டின்னர் டேபிளில் வெரிபிகேஷன் நடந்தால் என்ன ஆகும், "பாஸ், பாஸ்" என்று ஆகும். அதனால் என்ன பார்க்கிறோம் என்று சொன்னால், அவங்க அமைக்க முன்வந்து இருக்கும் கம்பெனிக்கு முதலில் அவர்கள் பணம் போடாமலேயே, அவர்கள் பணம் போடுவதற்கு முன்னமேயே, அந்தக் கம்பெனிக்கு டிட்கோ தன்னுடைய தொகையில் ஒரு பகுதி, அல்லது முழுமையாக தொகை போடும் நிலைமைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட கேஸ்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. கூட்டுத்துறை எப்படி பங்ஷன் செய்கிறது என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன்.

தமிழ்நாடு கெமிக்கல் ப்ராடக்ட்ஸ் நிறுவனத்தின் போர்ட் ஆப் மேனேஜ்மெண்ட் 1977-இல் ஒரு முடிவு செய்கிறது. அந்த யூனிட் வயபிள் இல்லை; பிழைக்காத கேஸ் என்று; முடிவு செய்கிறது. அந்தக் கம்பெனியின் போர்ட் ரிசல்யூஷன்படி அது வயபிள் இல்லை. அந்தக் கம்பெனி தன்னை ஏமாற்றி விட்டது, சீட் செய்து விட்டது என்று சொல்லி 'ஐ.டி.பி.ஐ.' அந்தக் கம்பெனியின் பேரில் கிரிமினல் கேஸ் போட்டு இருக்கிறது,

[திரு. ரா. உமாநாத்] [1982 மார்ச் 1]

ஆனால், 1979-ல் திடீரென்று அது 'வயபிள்' ஆகிவிட்டது பிழைத்து விட்டது என்று சொல்கிறது. 1977-இல் பிழைக்காத, கேஸ்—நான்—வயபிள் என்று சொல்லப்பட்டு, 1978-இல் கிரிமினல் கேஸ் சீட் செய்து இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிற அந்தக் கம்பெனி 1979-இல் வயபிள், பிழைத்து விட்டது என்று சொன்னால், இடையில் என்ன நடந்தது? இடையில் என்னமோ கிசுகிசு நடந்து இருக்கிறது. என்னமோ விவகாரம் செய்து அதை சரிசெய்தாகிவிட்டது என்று அர்த்தம். அதனால் தான், ஐ.டி.பி.ஐ., ஐ.சி.ஐ.சி.ஐ., ஐ.எப்.சி.ஐ., போன்ற நிதி நிறுவனங்களுக்கு டிட்கோ மேல் நம்பிக்கை இல்லை. அந்த நம்பிக்கையில்லை, அதனால்தான், அந்த நம்பிக்கையில்லாத காரணத்தினால்தான், 8 கூட்டுத்துறை கம்பெனிக்கு கடன் கொடுக்க டிட்கோவிடம் உத்தரவாதம் எழுதி வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அதிலே என்னென்ன கண்டிஷன்கள், என்னென்ன உத்தரவாதங்கள் என்று பார்த்தால்; ஒன்று, அதில் போட்ட டிட்கோ ஷேரை விற்கக்கூடாது; இரண்டு, எஸ்டிமேட்டுக்கு மேல் ஸ்தாபிதச் செலவு மீறினால், அதை டிட்கோதான் கொடுக்க வேண்டும். மூன்று, இந்த நிதிநிறுவனங்களின் பணம் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு முன் டிட்கோ தனது கடனைத் திருப்பி எடுக்கக் கூடாது. டிட்கோ மீது எவ்வளவு அவநம்பிக்கையிருந்தால் இப்படிப்பட்ட இரும்பு வளையம் போட்ட பிறகுதான் ஐ.டி.பி. போன்றவைகளுக்கு கடனாக தொகை கொடுக்க முன் வருவார்கள் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

[நண்பகல் 12-00]

முதலீடு செய்து நான்கு ஐந்து ஆண்டுகளாகியும் உற்பத்தி ஆரம்பிக்காத கம்பெனிகள் நிறைய உண்டு. ஆகவேதான் நான் டிமேண்ட் செய்கிறேன் ஒரு எங்குயரி வேண்டும் என்று.

I demand an enquiry by a High Court Judge with assistance of Comptroller and Auditor General to enquire into this matter. அப்படிப்பட்ட ஒரு கமிட்டியை அமைத்து இந்தப் பிரச்சனைக்கு நிச்சயமாக ஒரு தீர்வு காண வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயம், சாத்தூர் தாலுக்காவில் காரிச்சேரி கிராமத்தில் மெட்ராஸ் சிமெண்ட்ஸ்ஸுக்கு (Quarry) குவாரி செய்ய உரிமை உண்டு. ஆனால், அதை ஒட்டியுள்ள இடத்தில் சட்ட விரோதமாக 9 வருஷங்களாக கிட்டத்தட்ட 60 லேக்ஸ் டன்களுக்கு குவாரி (Quarry) செய்து வருகிறார்கள். இது எப்படி சாத்தியம்? டிபார்ட்மெண்டுக்கு தெரியாதா? இன்ஸ்பெக்ஷன் இல்லையா. இருக்கிறது. இருந்தும் இப்படி நடக்கிறது என்றால், இதில் அதிகாரிகளின் கொல்லாபூஷன் இல்லாமல் எப்படி சாத்தியம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்?

1982 மார்ச் 19]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

அதே போன்று ஸ்வாகினி தாலுக்கா கிராமத்தில் 1101-1102 சர்வே நெம்பரில் 17 ஏக்கர் நிலத்தில், இராஜபாளையம் பலராம் இராஜா என்பவர் 1972-லிருந்து 76 வரையிலும், 1979-லிருந்து இப்போது வரையில் கிட்டத்தட்ட 8 வருடங்களாக, எந்தவித அனுமதியும் இல்லாமல் குவாரி செய்கிறார். கிட்டத்தட்ட 3 இலட்சம் டன்கள் அளவில் சுண்ணாம்புக்கல் எடுக்கப்படுகிறது. இதற்கு ஒரு பெரிய தரத்தில் இருக்கும் கனிவள அதிகாரியும், அந்தத் தாலுக்கா ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரும், ஒரு டெபுடி ஸ்டேட் ஜுவாலஜிஸ்ட்டும் கொல்லுபட்டாக இருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. ஆகவே, உடனடியாக அந்த ஆபீசர்களை சஸ்பென்ட் செய்து, இந்த நடவடிக்கையைத் தடுத்து நிறுத்துவதோடு, அவர்கள் மீது எங்குயரி ஆக்ஷனும் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் உப்புத் தொழிற்சாலை, உப்புச் சார்ந்த இராசயனத் தொழிற்சாலைகள், எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலை போன்றவைகள் நிறுவ தீவிர முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அத்தோடு நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் இராமலிங்கம் அவர்கள் இது குறித்துச் சொன்னதை நான் ஆதரிக்கிறேன். அதற்காக திருச்சியிலிருந்து நாகைக்கும், சென்னையிலிருந்து வேதாரண்யத்திற்கும் பிராட்கேஜ் இரயில் பாதைகள் அமைக்கப் பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உங்களுடைய இன்னொரு பாலிசிமேட்டர் பற்றி நான் இங்கே டிஸ்கஸ் செய்ய விரும்புகிறேன். தொழில் முன்னேற்றத்திற்கு தொழில் அமைதி தேவை என்கிறீர்கள். ஆனால், தொழில் தகராறுகள் வரும்போது, பேச்சு வார்த்தைகளை நடத்தி, தீர்வு கண்டு, சுமுகமான முறையில் வேலை நிறுத்தங்களை தவிர்ப்பதோ முடிப்பதோ அல்ல, நீங்கள் செய்வது. அதற்கு மாறாக தொழிலாளிகளை ஒரு கட்டுப்பாடற்ற காட்டு மிராண்டிக் கூட்டம் என்று நினைத்து, வேலை செய்வதாக பாசாங்கு செய்யும் ஒரு சோம்பேறிக் கூட்டம் என்று கருதி, துப்பாக்கிச் சூடுகள் நடத்தி வேலை நிறுத்தங்களைத் தடுத்து அவர்களை ஒடுக்கப் பார்க்கிறீர்கள். இந்த வகையான உங்களுடைய அணுகுமுறை சரியல்ல. உழைக்கும் கூட்டத்தைப்பார்த்து, அந்தத் தொழிலாளிகளைப் பார்த்தா நீங்கள் சோம்பேறிக் கூட்டம் என்று சொல்கிறீர்கள். இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஒரு வேளை தெரியாமல் இருக்கலாம், மத்திய அரசின் கணக்கையே உங்களுக்கு உதாரணமாகக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

சணல் ஆலை தொழிலாளி 1950-இல் தலா ஒன்று 2½ டன் உற்பத்தி செய்தார் என்றால், 1971-இல் தலா ஒன்று 5 டன் உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள். நிலக்கரிச் சுரங்கத் தொழிலாளி 1951-இல் தலா ஒன்று 35 டன் எடுத்திருந்தால், 1971-இல்

[திரு. ரா. உமாநாத்] [1982 மார்ச் 19]

தலா ஒன்று. 69 டன் எடுத்திருக்கிறார்கள். தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளி 1961-இல் தலா ஒன்று 278 கே. ஜி. உற்பத்தி செய்தார்கள் என்றால் 1971-லே தலா ஒன்று 425 கே. ஜி. செய்திருக்கிறார்கள். இவர்களைப் பார்த்தா சோம் பேறிகள் என்கிறீர்கள்? இவர்களையா வேலை செய்யாமல் செய்வதாக பாசாங்கு செய்யக்கூடியவர்கள் என்கிறீர்கள்?

ஏன் உங்களுக்கென்று வேண்டுமானால் தமிழ்நாட்டிலேயே எடுத்துக் கொள்வோம், பஞ்சாலைகளில் அதுவும் பி. அண்டு சி. மில்லிலேயே; பஞ்சு கலவை பிரிவு முதல் நூல் நூற்கும் பிரிவுகள் வரை 1946-இல் 100 கதிர்களுக்கு 18 தொழிலாளிகள் செய்த வேலையை இப்போது 7½ ஆட்கள் தான் பார்க்கின்றனர். மதுரை கோட்டில் 1946-இல் 1,000 கதிர்களுக்கு 16 பேர்கள் செய்த வேலையை இப்போது மூன்றே பேர்கள் தான் செய்கிறார்கள். சென்னை, அசோக் லேலண்ட் முதலாளி, டேவிட் செல் போர்ன் என்ற பிரிட்டிஷ் பத்திரிகையாளரிடம் ஒரு இன்டர்வியூ கொடுக்கிறார்கள்.

அப்போது என்ன சொல்கிறார் என்றால், பிரிட்டிஷ்காரர்களைப் பார்த்து “நீங்கள் பிரிட்டனில் உங்கள் லேலண்ட் தொழிலாளிகளுக்கு வழங்கும் ஊதியத்தின் ஆறில் ஒரு பகுதிதான் நாங்கள் இங்கே சென்னையில் தருகிறோம். ஆனால் சென்னை லேலண்ட் தொழிலாளியின் உற்பத்தித் திறன் பிரிட்டிஷ் தொழிலாளியை விட 15-விருந்து 20 சதம் அதிகமாக உள்ளது” என்று லேலண்ட் முதலாளியாக இருக்கும் டேவிட் சல்போர்ன் சொல்கிறார். அப்படி என்றால் பிரிட்டிஷ் தொழிலாளியை விட நம் முடைய தொழிலாளி அதிக திறமைசாலி என அசோக் லேலண்ட் முதலாளி ஒப்புக் கொள்கிறார். அப்படிப்பட்ட நம்முடைய, தொழிலாளியைப் பற்றி கொஞ்சமாவது பெருமைப்பட வேண்டாமா?

A Britisher has appreciated b... you are no appreciating worker. அந்த மாதிரி நிலைமை இருக்கிறது. அதற்குப் பதிலாக சோம் பேறி என்று சொல்கிறீர்கள். இவனைத்தான் கட்டுப்பாடற்றவன் என்று சொல்கிறீர்கள். இவனைத்தான் கூண்டிலேற்ற திட்டமிட்டுள்ளீர்கள்.

அடுத்து ஒரு நெஞ்சை உருக்கும் நிகழ்ச்சி. கடன் காரணமாக ஒரு பஞ்சாலைத் தொழிலாளி மூன்று நாள் லீவு எடுக்கிறார். இன்னொரு பேக்டரிக்குச் சென்று 3 நாட்கள் 9 ஷிப்டும் தொடர்ந்து வேலை செய்கிறார். அந்தத் தொழிலாளிகள் அவர்களுக்கு இருக்கும் கடன் காரணமாக அப்படி வேலை செய்கிறார்கள். அந்த நிலைமை உங்களுக்குத் தெரியாது. அப்படிக்கடன் காரணமாக பெம்மனெட்டாக வேலை செய்யும் தொழிற்

1982 மார்ச் 19]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

சாலையிலே 3 நாள் லீவு போட்டுவிட்டு இன்னொரு தொழிற் சாலைக்குப் போய் அந்த மூன்று நாட்களிலும் டே, நைட் என்று தொடர்ந்து 9 ஷிப்டும் தொடர்ந்து வேலை செய்து 9 நாள் சம்பளத்தை வாங்கிக் கொண்டு வீட்டிலே வந்து விழுந்து விடுகிறான். இப்படி உழைத்து உழைத்து அவன் சாவை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறான்.

இப்படிப்பட்ட உண்மை நிலைமை புரியாமல் அந்தத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தைப் பார்த்து சோம்பேறி என்றும், கட்டுப்பாடற்றவன் என்றும் சொல்வது நிச்சயமாகத் தப்பானது.

இதைவிட நெஞ்சுருக்கும் இன்னொரு உண்மையினை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சமீபத்திலே ஒரு இரயில்வே இன்ஜின் டிரைவர் ஆக்சிடென்டிலே செத்துவிட்டார். அப்போது இரயில்வே போர்ட் சேர்மன் வந்தார். அவர் வந்து ஆபீஸர்கள் கூட்டத்தில் பேசியபோது சொன்னார். 'அந்த ஆக்சிடென்டிலே செத்த டிரைவர் 40 மணி நேரம் கண்டினுயுவஸாக வேலை செய்தார்' ஆகவே தான் அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டது' என்று சொன்னார். ஆகவே தலைவரவர்களே, நான் உங்களிடத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கம் தொழிலாளர்களின் உண்மை நிலையினைப் பற்றி மனதிலே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். நான்கைந்து மடங்கு அதிகப்படியாக வேலை செய்து அவர்கள் சாவுப் பாதையிலேதான் போகவேண்டிய நிலைமை இருக்கின்றது. அப்படி எல்லாம் 40 மணி நேரம் வேலை செய்து சாகக்கூடிய அவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் இப்படிச் சொல்லக் கூடாது. தொழிலாளர் என்கின்றபோது நீங்கள் இதை எல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆனால் இன்னொரு பக்கத்திலே நீங்கள் பார்ப்பது யாரைத் தெரியுமா? இவர்களைச் சோம்பேறி என்று சொல்லிவிட்டு இன்னொரு பக்கம் பார்க்கிறீர்கள். உற்பத்தியைக் கவனிக்காமல் நாள் பூராவும் குடித்து 5 ஸ்டார் ஹோட்டலில் கூத்தாடும் பெரும் முதலாளிகள் தினமும் ப்ளேனில் பறந்து காலையில் ஒரு நாடு, மதியம் ஒரு நாடு, மாலையில் ஒரு நாடு, இரவிலே பாரீஸ் நகரம் இப்படி எல்லாம் மாறி மாறி வாழ்க்கைச் சுவையின் அயோக்கியத்தன்மனை ருசிகளை எல்லாம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் முதலாளிகள்தான் இந்த அரசின் பார்வையில் உற்பத்தியாளர்கள், சுறுசுறுப்பானவர்கள், கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடுடையவர்கள். அதனால்தான் அவர்களுக்கு எல்லா கன்சஷனும் கொடுக்கிறார்கள். வரி விலக்கு, அது, இது எல்லாம் இலவசம் என்று கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தத் தொழிற் சாலையில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிக்கு எந்தப் பாதுகாப்பும் இல்லை. What is this policy?

[திரு. ரா. உமாநாத்] [1982 மார்ச் 19]

ஆகவே நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் தருகின்ற இடைஞ்சல்களை நீக்க வேண்டும். அப்படி நீக்குவதற்குரிய முயற்சியிலே நாங்கள் ஒத்துழைப்போம். நீங்கள் தமிழக மக்களை நாடுங்கள். தொழிலாளர்களுக்குத் தேவையானதைச் செய்யுங்கள். அவர்களைச் சுரண்டுகின்றவர்களை விரட்டுங்கள், இப்படி நியாயமான ஒரு கோரிக்கை ஒரு புறம். மறுபுறத்திலே தொழிலாளருடைய ஒத்துழைப்பைப் பெற்று இந்த மாதிரி சரியான முயற்சியிலே நீங்கள் இறங்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட முயற்சியில் நீங்கள் இறங்கினால் எங்களுடைய ஒத்துழைப்பு நிச்சயமாக உங்களுக்குக் கிடைக்கும். ஆனால் அந்த முறையில் இன்றைக்கு நீங்கள் வேறு ஒரு முறையைக் கையாளுகிறீர்கள். சுரண்டப்படும் உழைப்பாளிகளின் பக்கம் நாங்கள் நிற்கிறோம். சுரண்டும் முதலாளிகள் பக்கம் நீங்கள் நிற்கிறீர்கள்.

‘There is no compromise. We stand by this side. you stand by the Exploiters’ side.

ஆகவே அந்த முறையிலே நமக்குள் எந்த காம்ப்ரமைசும் கிடையாது என்பதைச் சொல்லி அந்த முறையினை நீங்கள் கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ந. குலசேகர பாண்டியன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, தொழில் பற்றிய மானியக் கோரிக்கை எண் 24, தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு மானியக் கோரிக்கை எண் 49 ஆகியவற்றை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே எடுத்து வைக்க விழைகிறேன்.

மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தமிழக அரசின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு இன்றைக்கு தொழில் அமைச்சராக இருக்கின்ற மாண்புமிகு அருமை அண்ணன் திருநாவுக்கரசு அவர்களும், ஊரகத் தொழில் அமைச்சராக இருக்கின்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. கே. ஏ. கே. அவர்களும் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு தொழில் துறையிலே ஒரு அமைதியான சப்தம் இல்லாத, ஆரவாரமற்ற புரட்சி இன்றைக்கு நடந்துக் கொண்டிருக்கின்றது என்றால் அது நிச்சயமாக மிகையாக இருக்க முடியாது.

[பிற்பகல் 12-10]

திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் மாண்புமிகு திரு. புருஷோத்தமன் அவர்கள் கூறும்போது புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில் தொழில் துறையில் தொட்டது துலங்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் தொட்டவை துலங்குகின்றனவா இல்லையா என்பதை இன்று நாட்டு மக்களும் நாம்

1982 மார்ச் 19] [திரு. ந. குலசேகரபாண்டியன்]

உன்னிப்பாக கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் உங்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் நீங்கள் எதையும் தொடவே இல்லை என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. அப்படி மீறி தொட்புகூந்தாலும் அது துருப் பிடித்துப் போயிருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல. இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே அன்னியச் செலாவணியை அதிகமாக ஈட்டுவது தோல் தொழில், அதில் நாம் இரண்டாவது இடத்திலிருந்து மூன்றாவது இடத்திற்கு தள்ளப்பட்டிருக்கிறோம். தமிழகத் தைப் பொறுத்தமட்டில் தோல் தொழிலில் அன்னியச் செலாவணியை ஈட்டுவதில் நம் மாநிலம் முதல் இடத்தில் இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாடு நன்கு உணரும். அந்தத் தொழில் மேலும் நசிந்துவிடாமல், அந்தத் தொழிலில் இருக்கக் கூடிய பிரச்சினைகளில் அரசு சார்பில் ஒட்டு மொத்தமாக பல தீர்வுகளைக் காண வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தால் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வெளியேற்றப் படக்கூடிய கழிவுநீர் இன்றைக்கு குடிநீரைக் கெடுக்கக்கூடிய அளவிற்கு ஒரு சூழ்நிலை இருப்பதால் அதைக் கவனிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு ஆம்பூர், வாணியம்பாடி பகுதிகளில் 120-க்கு மேற்பட்ட தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் இருந்த போதிலும் ஒவ்வொரு ஊரிலும் ஏழெட்டு நிறுவனங்கள் தவிர, மற்ற நிறுவனங்கள் எல்லாம் வாடகைக் கட்டடங்களில் இயங்கக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. இந்த ஆலைகளிலிருந்து வரக் கூடிய கழிவுநீரை மொத்தமாக எடுத்து காமன் ட்ரேனேஜ் மூலம் ஒன்று திரட்டி எப்ரவன்ட் ட்ரீட்மென்ட் ப்ளான்ட் கட்டுவதற்கு வேண்டிய கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்பதாலும் இந்த தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளுக்காக தொடர்ந்து மின்சாரம் ஒழுங்காகக் கிடைக்க வேண்டிய அவசியத்தை முன்னிட்டும் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளுக்கென ஒரு தனி தொழிற் பேட்டை ஆம்பூர், வாணியம்பாடி பகுதியில் நிறுவ அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

கழிவு நீர் பிரச்சினையைப் பொறுத்து தமிழக அரசு இன்றைக்கு எடுத்துக் கொண்டுள்ள முயற்சிகள் நிச்சயமாகப் பாராட்டப்படக்கூடியவையாகும். மாண்புமிகு ஊரக தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்கு இந்தத் தொழிலில் இருக்கக் கூடியவர்களை அழைத்து பல்வேறு கூட்டங்களில் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தியதன் மூலமாக இன்றைக்கு சிறிய தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை அதிபர்கள் இந்த அரசுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள சிறு தொழில் அதிபர்களுக்கு பினிசிங்

[திரு. ந. குலசேகரபாண்டியன்] [1982 மார்ச் 19]

யூனிட்ஸ் போன்றவை அமைக்க பலயிடங்களில் முதலீடுகள் தேவைப்படுவதால் அவர்கள் இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமானமுள்ள மெஷின்களை வாங்க முடியாது என்பதால் தோல் பதனிடும் தொழிலுக்காக சேவை சங்கங்கள் அமைத்துள்ளதைப் பாராட்டுகிறேன். அதற்காக தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை அதிபர்கள் சார்பாக அரசுக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் பல சேவை சங்கங்கள் அமைக்கவும் நவீனமான இயந்திரங்களைப் பெறுவதற்கும் அரசு தீவிர முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தோல் ஏற்றுமதி செய்வதை விட்டுவிட்டு அதை தோல் பொருள்களாக மாற்றி ஏற்றுமதி செய்வதன் மூலமாக தமிழக அரசுக்கு நல்லதொரு பெயர் கிடைக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருப்பதால் அரசே தோல் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலைகளை அந்தப் பகுதிகளில் நிறுவுவதற்கு முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தத் தொழிலை நவீனமயமாக்கவும் அதில் பல்வேறு முன்னேற்றங்களைக் கொண்டு வருவதற்கும் இந்தத் தொழிலுக்காகவேண்டி ஒரு லெதர் கார்ப்பரேஷன் அமைத்துத்தர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்தி மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

லெதர் கார்ப்பொரேஷன் அமைப்பதன் மூலம், இந்தத் தொழிலில் பல நல்ல முன்னேற்றங்களைக் கொண்டு வருவதற்கு வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்கும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

விண்ணமங்கலத்திலே இருக்கின்ற டானசி டானியிலே தோல் பொருள்கள் சுமார் 84 இலட்சத்திற்கு மேல் தேங்கிக் கிடக்கின்றது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் புருஷோத்தமன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். டானசி நிறுவனம் ஏறத்தாழ 60 யூனிட்களை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. அதிலே ஒன்றுதான் இந்தத் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை. இந்த 60 யூனிட்களில் டானசி டேனரிதான் மிகவும் லாபகரமாக இயங்கிக்கொண்டு வருகின்ற தொழிற்சாலையாகும். கடந்த ஆண்டில் தோல் தொழில் மிகவும் நலிவுற்று, மோசமான நிலைமையில் இருந்துவந்த காரணத்தினால், பல்வேறு தனிப்பட்ட தோல் தொழிற்சாலைகளும் என்னுடைய பகுதியிலே மூடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த ஆண்டுதான் அந்தத் தொழிலில் சற்று, மேலும் கொஞ்சம் உற்சாகப்படுகின்ற

1982 மார்ச் 19] [திரு. ந. குலசேகரபாண்டியன்]

அளவுக்கு அதிகலே முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. டான்சி டேனரி தோல் வெளிநாடுகளிலே ஹார்பரிலே ஓராண்டு காலம் தேங்கிக் கிடப்பதாக உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது உண்மைதான் என்பது எனக்குத் தெரியும்; அதிலே மாற்றுகருத்தில்லை. ஆனால், இலே டான்சி தோல் மட்டுமல்ல; தனிப்பட்ட தோல் நிறுவனங்களின் தோல்களும் பல இடங்களிலே தேங்கிக் கிடக்கின்றன என்பதையும், இந்த ஆண்டு தான் அவைகளுக்கு விமோசனம் வந்திருக்கிறது என்பதையும் (குறுக்கீடு) ரோமங்கள் நிச்சயமாகத் தேங்கிக் கிடக்கவில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இருந்தபோதிலும், இந்த ஆண்டுதான் இந்தத் துறையிலே கொஞ்சம் உற்சாகப்படுகின்ற அளவுக்கு வாணிபம் முன்னேறிக்கொண்டு வருகின்றது. தனிப்பட்ட தோல் அதிபர்கள், தொழிற்சாலை அதிபர்கள் ஒவ்வொரு மாதமும் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசின் சார்பிலும், டான்சி நிறுவனத்திலே மாஜெஜர் ஆண்டுதோறும் போவதாக்கக் குறிப்பிட்டார்கள். என்னைக்கேட்டால், மாதந்தோறும் அவரை அனுப்பினால்தான், அதற்கான வாணிகம் செழிப்பாக நடைபெறும். எப்படி தனிப்பட்ட தொழில் அதிபர்கள், முதலாளிகள் வெளிநாடுகளில் சுற்றிக் கொண்டு, ஆர்டரைப் பிடித்து இங்கே அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்களோ, அப்படி அரசின் தரப்பிலும் அதிகாரிகளை அனுப்பி அவர்கள் ஆர்டரைப் பிடித்து இந்த டான்சி டானரிக்கு அனுப்பினால், மேலும் வாணிபம் பெருகும். அதற்கு அரசு முன்வர வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

டான்சி தொழில் நிறுவனத்தில் மட்டுமல்ல; அந்தப் பகுதியிலே உள்ள ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையிலும், தொழில் அதிபர்களுக்கு கிடைக்கக் கூடிய லாபத்திலே தொழிலாளர்களுக்கு பங்கு கொடுக்காது போனாலும்கூட, நிர்வாகத்திலே அவர்களுக்கு பங்கு கொடுக்க வேண்டுமென்றும், ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையின் நிர்வாகக் குழுவிலே, அந்தத் தொழிற்சாலையிலே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளி ஒருவருக்கு, அந்த நிர்வாகக் குழுவிலே பங்குகொள்ளச் செய்வார்களானால், அங்கே நடக்கக் கூடிய ஸ்டிரைக் போன்றவைகள் எல்லாம் நடப்பதற்கு இல்லாமல் செய்கின்ற வழிவகைகளைச் செய்வார்கள். தொழில் துறையிலே இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களை, நிர்வாகத்திலே இருக்கக்கூடிய பல்வேறு பிரச்சனைகளை அவர்கள் புரிந்துக்கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். இன்றைக்கு தமிழக அரசைப் பொறுத்த வரையில், அரசும், தனியார் துறையும் சேர்ந்து நடத்தக்கூடிய நிர்வாகங்கள், ஜாயின்ட் செக்டார் போன்றவைகள் எல்லாம் மிகவும் முன்னுக்கு வரக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட, அப்பேர்ப்பட்ட நிறுவனங்களையெல்லாம் அரசு ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ந. குலசேகரபாண்டியன்] [1982 மார்ச் 19]

கோவைப் பகுதியிலே பவுண்டரிகள் அதிக அளவில் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளை ஊக்குவிப்பதற்காக, அதற்குத் தேவையான மூலப் பொருள்களை நிலக்கரி, இரும்பு போன்றவைகளை குறைந்த விலையில், கன்ட்ரோல் ரேட்டில் சப்ளை செய்வதற்கு, மாநில அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்தி தரவேண்டும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆம்பூரில் மாட்டுத் தீவனம் தொழிற்சாலை துவக்கப்பட்டு இயங்கிக் கொண்டு வருகிறது. அங்கே கோழித் தீவனமும் தயாரிக்க அரசு முன்வர வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[பிற்பகல் 12-20]

ஊட்டியிலே உள்ள இந்துஸ்தான் போட்டோ பிலிம்ஸில் கலர் பிலிம்ஸ் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை அமைப்பதற்கு மாநில அரசு எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்து இருந்தாலும் பல்வேறு சந்தேகங்கள் பல்வேறு மட்டங்களிலே இருப்பதால் அந்த கலர் பிலிம்ஸ் தொழிற்சாலையை ஊட்டியிலேயே நிறுவுவதற்கு மாநில அரசு மைய அரசை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிட்கோ மூலமாக கட்டிக்கொடுக்கப்படுகின்ற ஷெட்கள் அவர்களுடைய பொருளாதார தொழில் நுட்ப அறிவை மட்டும் கருத்தல் கொள்ளாமல் பிற்பட்டவர்களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் 1 சதவீதம் ஒதுக்கி அந்த ஷெட்களை கட்டிக் கொடுப்பதன் மூலமாக இந்த சமுதாயத்திலே பிற்படுத்தப்பட்டவர்களையும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களையும் தூக்கிவிடுவதற்கு அரசு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக நன்றி கூறி முடிக்கிறேன் வணக்கம்.

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா சொப் : மிஸ்டர் சேர்மன் சார், கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சபை முன்வைத்த திட்டங்களைப் பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

We must congratulate both the young and energetic Hon. Ministers for realising the importance of 'industrial development of the State' and for taking up the work in a very right earnest and in a big way.

இருந்தாலும்கூட இப்போது இருக்கக்கூடிய சில கஷ்டங்களையும் நான் இந்தச் சபைமுன் அவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறவேண்டியது

1982 மார்ச் 19] [திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப்]

கடமை என்று நினைக்கிறேன். தொழில் பேட்டைகள் தொழிற்சாலைகள் நிரந்தரமாக வெற்றிகரமாக நடக்கவேண்டுமென்றால் சில இன்ஃப்ராஸ்ட்ரக்சர் பெஸலிட்டிஸ் அங்கே முதலில் கொடுக்க வேண்டும். பவர் மிகவும் அவசியமான ஒன்று. பவர் இல்லையென்றால் புரடக்ஷன் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படும், புரடக்ஷன் பாதிக்கப்பட்டால் கூலிகளுக்கு வேலை கொடுக்க முடியாது, கூலி கொடுக்க முடியாது, எல்லா சங்கடங்களும் ஏற்படும். இதற்காக நம்முடைய அரசாங்கம் எவ்வளவோ விதத்திலும் பவர் ஜெனரேஷன் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கம் இருந்தாலும்கூட இப்போது பெரிய ப்ராப்ளமாக அது தோன்றுகிறது. இப்போது இருக்கின்ற பவர் ஸ்டேஷன்களில் 5, 6 பவர் ஸ்டேஷன்கள் ரொம்ப எபிஸயன்டாக ஓர்க் பண்ணினால் பவர் கஷ்டத்தை நாம் தவிர்க்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். அதைப்பற்றி இரண்டு முறை ஏற்கனவே சொன்னேன்.

Why not the Government import expert technical advice and see what are the difficulties that came in the way in maximising the production; how to stop wastage of power during transmission; and how to control the distribution system efficiently. These are the three important factors which have to be taken into consideration in regard to power position.

அது மட்டுமல்ல, இப்போது பெரிய தொழில் பேட்டைகள், உருவாக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். தொழில் வருவதற்கு 2 வருஷமாவது ஆகும். இதற்கிடையில் அந்தத் தொழில் பேட்டைகளுக்கு 5 வருஷத்திற்கு பவர் ஷார்ட்டேஜ் இல்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். அது வரவேற்கத்தக்கதாக இருந்தாலும்கூட அதற்குள் இருக்கக்கூடிய தொழில் பேட்டைகளுக்கு அதே சிஸ்டத்தை நீங்கள் கொண்டுவந்து பவர் கட் இருக்காது என்ற முறையில் செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. ஒவ்வொரு தொழிற்பேட்டைக்கும் டிசல் பிளான்ட் கேஸ் டர்பைன் பிளான்ட் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மீடியம், சமால் ஸ்கேல், லார்ட்ஜ் இன்டஸ்ட்ரியனுடைய கோவாப்ரேஷனை எடுத்துக்கொள்ளலாம். 5, 10 மெகாவர்ட் என்று போட்டு வைத்தால் கூட பவர் ஷார்ட்டேஜ் வரும்போது அந்த பிளான்ட்ஸ் மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இதனால் புரொடக்ஷன் குறையாது என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இது நான்கு அல்லது ஐந்து

[திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரிப்]

[1982 மார்ச் 19]

கோடிக்கு மேலே போகாது என்று நினைக்கிறேன். இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில தெர்மல் ஸ்டேஷன்களுக்கு நிலக்கரி கொண்டு வருவது கஷ்டம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் பல முறை இந்த சபையிலே கூறியிருக்கிறேன். நிலக்கரி கொண்டு வருவதில் எந்தவிதமான சிரமமும் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அப்படி உங்களுக்கு ஏதாவது கஷ்டம் இருக்குமானால் நான் உத்தரவாதம் இருந்து அதை உங்களுக்கு எவ்வளவு வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு, 2 லட்சம், 3 லட்சம் அல்லது 5 லட்சம் டன் அளவிற்கு தொழிற்சாலைகளுக்கு கொண்டு சேர்ப்பதில் எல்லாவிதமான செலவுகளையும் செய்து கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். காரணம் நான் இந்த தொழிலில் இருக்கிறேன். பெரிய கப்பல் கம்பெனிகளிலே சேர்ந்து இருக்கிறேன். இப்போது கப்பல்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கின்றன. தூத்துக்குடியிலே 2 லட்சம் டன் வேண்டுமென்றால் 2½ லட்சம் டன் கூட கொண்டு வந்து கொடுக்கலாம். அதைவிட்டு நீங்களே கப்பலை நாங்கள் வாங்குகிறோம் என்றால் அது மிகவும் சிரமமான காரியம். கப்பல் கம்பெனிகள் நடத்துவது மிகவும் கஷ்டமான காரியம். எத்தனையோ கப்பல் கம்பெனிகள் இப்போது தினமும் மூடிக்கொண்டே வருகிறார்கள் உலக நிலவரத்தின் காரணமாக. அதை அவசியம் கவனிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு மின்சார துறை அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். 2 லட்சம் டன், 2½ லட்சம் டன், எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கொண்டு வருவதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. இந்த மாதிரி கேப்ட்டிவ் பவர் இருக்கிறபோது நீங்கள் ஏதாவது இடத்திற்கு ட்ரான்ஸ்போர்ட் செய்து ஸ்டாக் கொண்டு வந்து சேர்ப்பதற்கும் ஏதுவாக இருக்கும்.

ஒருரில் இப்போது 70, 80 பெரிய தொழிற்சாலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன; உருவாக்கிக்கொண்டும் இருக்கின்றன. ஆனால் தண்ணீர் கிடைப்பது மிகவும் சிரமமாக இருக்கிறது. தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்கிற ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் இங்கே குடியேறியிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள், நிர்வாக சிப்பந்திகள் எல்லாம் அங்கே குடியிருந்து வருகிறார்கள். ஒவ்வொரு இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டையும் நல்ல முறையில் உருவாக்கினால் லட்சக்கணக்கான மக்கள் அங்கே இருப்பார்கள். இப்போது தண்ணீர் கஷ்டம் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஒருரில் கீழாவள்ளப்பள்ளி என்று டேம் ஸ்கீம் ஒன்று இருந்தது. ஆனால் டேம் கன்ஸ்ட்ரக்ஷனில் கோர்ட் அப்ஜெக்ஷன் வந்து ஸ்டே வாங்கப்பட்டதாக கேள்விப்படுகிறேன். அந்த ஸ்டேயை உடைக்க முடியாதா? நீங்கள் ஏன் மிதமாக இருக்கிறீர்கள்? என்ன காரணத்தினால் தயக்கம் என்பதை அறிந்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மக்களுக்கு அதனால் அனுசூலம் இருக்கிறதென்றால் இந்த ஸ்டேயை உடைத்து டேம்

1982 மார்ச் 19] [திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப்]

கன்ஸ்ட்ரக்ஷனை ஏற்படுத்துவது அவசியம். கவர்ன்மென்ட் மிகவும் அஜாக்கிரதையாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஒசூரில் இப்போது விருத்த யாகிற சூழ்நிலையில் ஐந்து வருஷங்களில் 2 லட்சம், 3 லட்சம் மக்கள் இருப்பார்கள். ஒவ்வொரு தொழிற்பேட்டையிலும் லட்சக்கணக்கான மக்கள் இருப்பார்கள். தண்ணீர் இண்டஸ்ட்ரிக்கும் வேண்டியிருக்கிறது மக்களுக்கும் வேண்டியிருக்கிறது. இதில் மேலும் அஜாக்கிரதையாக இருப்பீர்களானால் வருகிற கஷ்ட நஷ்டம் உங்களுக்கு தான், இந்த கவர்ன்மென்ட்டிற்கு தான் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சில அங்கத்தினர்கள் பேசுகிறபோது சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் இங்கே இண்டஸ்ட்ரீஸ் செண்டு வருவதிலே மிகவும் தாமதிக்கிறார்கள். வேண்டுமென்றே கொண்டு வருவதில்லை என்று சொன்னார்கள், அது மிகவும் தவறான யோசனை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். நீங்கள் ஸ்கீம் கொடுக்கிறீர்கள் நீங்கள் தானே அதை கொண்டு வர செய்யவேண்டும்; ஸ்கீம் மட்டும் அனுப்பி விட்டு அது தானாக வரட்டும் என்று விட்டு விட்டால் அது வருவது மிகவும் தாமதமாகத்தான் வரும்.

[பிற்பகல் 12-30]

சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட்டுக்கு தமிழ்நாடு கவர்ன்மென்ட் மட்டும் அல்ல. கிட்டத்தட்ட 20 ஸ்டேட் கவர்ன்மென்ட்களை அவர்கள் பரிபாலனம் செய்ய வேண்டிய கஷ்டம் இருக்கிறது. ஆகவே, இதிலே நாம் தான் முன் ஜாக்கிரதையாக இருந்து, என்ன, என்ன செய்ய வேண்டுமோ, அங்கே போய் அவர்களுக்கு என்ன, என்ன தகவல் கொடுக்க வேண்டுமோ, கணக்கு கொடுக்க வேண்டுமோ, என்ன, என்ன பர்ட்டிகுலர்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமோ அதையெல்லாம் கொடுக்க வேண்டும். இங்கே கூட நாம் ஒரு ஸ்கீம் கொடுத்து விட்டால், வெகு சீக்கிரத்தில் வருவதில்லை. இங்கேயும் பல கஷ்டங்கள், பல தாமதங்கள் இருக்கின்றன. என்ன, என்ன சமாச்சாரம் வேண்டுமோ, அதையெல்லாம் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதே மாதிரி, நீங்கள் சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட்டுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய ஸ்கீம்களை எல்லாம் கொடுத்த பிறகு, உங்களுடைய பார்லிமென்ட் மெம்பர்கள் மூலமாகவோ, அல்லது ஸ்டேஷல் ஆபீசர்கள் மூலமாகவோ, அல்லது, அந்தந்தத் தொழில் அதிபர்கள் மூலமாகவோ எடுத்துக் கூற வேண்டியது அவசியம். அப்பொழுதுதான் இங்கே நிறைய வரும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்பொழுது சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் ரூபாய் 3 கோடி மூல தனம் வரை பிரீ டிஸ்பன்சிங் பண்ணிவிட்டார்கள். யார் வேண்டுமென்றாலும், ரூபாய் 3 கோடிக்கு வேண்டிய இண்டஸ்ட்ரீஸ்

[திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப்]

[1982 மார்ச் 19]

ஸ்டார்ட் செய்யலாம். என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அது மிகவும் வரவேற்கத் தக்கது. அதனால், பெரிய இன்டஸ்ட்ரியல் க்ரோத் ஏற்படும். ஆனால், நம்முடைய ஸ்டேட் கவர்ன்மென்ட் ரூபாய் 2 கோடி வரைதான் என்று அளவு வைத்திருக்கிறார்கள். பினான்ஷியல் இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ் கொடுக்கக்கூடியவற்றிற்கும். பாங்க் கொடுக்க வேண்டியவற்றிற்கும் சேர்த்து ரூபாய் 2 கோடி தான் வைத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது ரூபாய் 1 கோடி மிச்சம் மூலதனம் பெறுவதற்கு நிறைய கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அந்த ரூபாய் 1 கோடி காப்பிட்டல் ரெடி பண்ண, இது ஆல் இந்தியா பினான்ஷியல் இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸுக்கு போக வேண்டியதாய் இருக்கிறது. நீங்கள் இதை அவசியம் கவனித்து, இந்த ரூபாய் 1 கோடியும் எப்படி கவர் பண்ண முடியுமோ, அப்படி கவர் பண்ணி, ரூபாய் 3 கோடி அளவுக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Sir, if the entrepreneurs want to start industries I have told in this House many times that the first and foremost thing is, not only the political stability should be there, but also that political stability should give the strength of mind to the entrepreneurs that we will help them that we will stand by their side and that we will give all the encouragement for the successful running of their enterprises. That thing is lacking. I am not one of those who is accusing or abusing the party in power or the Government in power like my esteemed friend to my left, who is a leftist. I am a businessman who is very practical, pragmatic and one who wants to give constructive suggestion to the Government.

அதை விட்டுவிட்டு, எல்லாவற்றிற்கும் ஒரேயடியாக நீங்கள் ஒப்பாரி வைத்து, எதற்கெடுத்தாலும், தப்பு, பிரைவேட் செக்டாரிலும் தப்பு, பப்ளிக் செக்டாரிலும் தப்பு, எந்த செக்டாரிலும் தப்பு என்று சொல்வார்களேயானால் மக்கள் அவர்களை நன்றாகப் புரிந்து கொள்வார்கள். அவர்களுடைய டிசைன்ஸ் என்ன, அவர்களுடைய நோக்கங்கள் என்ன, அவர்களுடைய கருத்துக்கள் என்ன என்றெல்லாம் மக்கள் தெரிந்து கொள்வார்கள் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

It is very wrong to accuse the individual industrialist. We do not know the enormous amount of difficulties which the industrialists are facing today. If my esteemed friend to the left can start an industry he will realise the practical difficulties faced by the industrialists in our country. The Reserve Bank of India has introduced the credit squeeze. Although I am a part of the Reserve Bank, I should say that it is working against the business community.

1982 மார்ச் 19]

திரு. ரா. உமாநாத் : இன்டஸ்ட்ரியினுடைய நிலைமை தெரிவதற்காக இன்டஸ்ட்ரி ஸ்டார்ட் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிற மான்முமிகு ஹாஜா ஷெரீப் அவர்கள். இன்டஸ்ட்ரி ஸ்டார்ட் செய்ய வேண்டுமென்ற தேவையில்லை. அதனுடைய நிலைமை தெரிகிறது. அதனுடைய உற்பத்தியிலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய மையமான தொழிலாளிகள் மத்தியிலே நான் இருக்கிறேன். எனக்குத் தெரியும். I do not need a salary.

THIRU K. S. G. HAJA SHAREEF : I want him to start an industry. He is a free man as I am. If he has got the capacity, if he has got the entrepreneurship and if he is really a capable person, he should start an industry, so that he may know the practical difficulties of them.

சார், ரிசர்வ் பேங்க் ஆப் இந்தியாவினுடைய கிரெடிட் ஸ்கூலின் மிகவும் தவறுதலான ஒரு பாலிசி என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இன்று அதை அவர்கள் ஸ்லாக்கன் பண்ணியிருக்கிறார்கள். இன்டஸ்ட்ரியலிஸ்ட்டுக்கு பணம் இல்லை என்றால் ப்ரொடக்ஷன் அஃபெக்ட் ஆகிறது. நீங்கள் பவர் கொடுக்காததால் ப்ரொடக்ஷன் அஃபெக்ட் ஆகிறது. சிமெண்ட் இல்லாததால் கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் ஸ்டாப் ஆகிறது. இதற்கிடையில் பணமும் வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். பணத்தை வாங்கிக் கொண்டால் வட்டியும் கொடுக்க வேண்டும். முதலுக்கு ஒரு பாகம் கொடுக்க வேண்டும். எப்படி அவர்கள் செய்ய முடியும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒர்க்கிங் கேப்பிடல் இல்லை என்றால் அவர்கள் எங்கே போவார்கள்? அதற்காகப் பயந்து இன்டஸ்ட்ரியை மூடிவிட்டுப் போக மாட்டார்கள். பிரைவேட்காரர்களிடம் அவர்கள் போவார்கள். அவர்கள் 30 சதவீதம், 40 சதவீதம் கொடுத்து விட்டு, 17 சதவீதம், 18 சதவீதம் என்று நோட்டிலே எழுதி வாங்கிக்கொண்டு மீதியெல்லாம் மேஜைக்கு அடியில் போகிறது.

This should be looked into. Certainly various Chambers of Commerce and business organisations have already made representations about this. I want the Tamil Nadu Government also to make representations and see that they help the entrepreneurs and also the industrialists who are already here to overcome this difficulty.

சார், இப்பொழுது அப்ளிகேஷன்ஸ் பார் தி நியூ இன்டஸ்ட்ரிஸ் சேங்க்ஷனில் மிகவும் தாமதமாகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதற்காக எங்கு ஒரு யோசனை தோன்றுகிறது. ஏன் அந்த பைனான்ஷியல் இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ்களோ அல்லது பேங்கோ யார் பணம் கொடுக்கிறார்களோ அவர்கள் ஒரு செக் விஸ்ட்

[திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாஷரீப்] [1982 மார்ச் 19]

சிஸ்டத்தை அடாப்ட் செய்யக்கூடாது என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். முதலில் யார் கொண்டுபோய் கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அவர்கள் ஒரு லிஸ்டைக் கொடுக்க வேண்டும். என்னென்ன டாக்குமென்ட்ஸ் வேண்டும், என்னென்ன இன்பர்மேஷன் வேண்டும், என்னென்ன இணைப்புகள் வேண்டும் என்றெல்லாம் அவர்கள் கொடுக்கவேண்டும். ஆனால், இப்பொழுது அந்த சிஸ்டம் சரியாக இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். அதற்காக, ஒரு மாதத்திலே அல்லது 15 நாட்களுக்கு என்று போகும்பொழுது அந்த ஆபீசில் ஒன்றைக் கேட்கிறார்கள். அதைக் கொடுத்துவிட்டுப் போகும்பொழுது திரும்பவும் இன்னொன்று வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இங்கு டைம் கன்ஸ்யூமிங் பேக்டராக இருக்கிறது. எனவே, செக் லிஸ்ட் ஒன்றைக் கொடுத்து விட்டீர்களேயானால் அவர்கள் உடனுக்குடன் என்ன வேண்டுமென்று இருக்கிறதோ அவைகளையெல்லாம் தயாரித்துக் கொடுத்து சீக்கிரத்தில் அந்த இன்டஸ்ட்ரி உருவாகி வருவதற்கு மிகவும் சாதகமாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

Sir, this is a production year. Certainly, we want to maximise our production. Tamil Nadu is second to none in the industrial production. I have said in various seminars—international or national—that the labour available in Tamil Nadu is second to none in its quality of service, in its peaceful nature and in its working capacity. I am accustomed to Port labour. Port labour is the very best. Although the remuneration they are getting is over Rs. 1,000 per individual for 4 or 5 hours working, still they are the very best.

இருந்தாலும் கூட சில பேக்டரிகளில் நிறையத் தொழில் தகராறுகள் இருக்கின்றன. அதற்காக நான் ஒரு ஆலோசனையைக் கூட அமைச்சரிடத்திலே சொல்லியிருக்கிறேன். எந்தத் தொழிற்சாலையில் தொழில் தகராறு ஏற்படுகிறதோ அங்கே தொழில் மந்திரியோ, முதல் மந்திரியோ அல்லது உங்களைச் சார்ந்த சிப்பந்திகளோ எந்தக் காரணத்தால இந்த மாதிரி தகராறு ஏற்படுகிறது, அந்தத் தகராறை எப்படித் தவிர்க்க வேண்டுமென்று ஆராய்ந்து உடனுக்குடன் செய்கின்ற முறையைக் கடைப்பிடித்தால் வெகுசீக்கிரத்திலே அந்தத் தொழில் தகராறுகளைத் தீர்க்கலாம். அப்படித்தான் காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே செய்து கொண்டு வந்தார்கள். 17 வருஷங்கள் நாங்கள் இருக்கும் பொழுது எவ்வளவு நிறைய இன்டஸ்ட்ரீஸ் வந்திருக்கின்றன என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது; யாரும் இல்லையென்றுச் சொல்ல முடியாது. எந்தத் தொழிற்சாலையிலே எந்தவொரு தொழில் தகராறு ஏற்பட்டாலும் உடனே அந்தத் தொழில் அதிபர்களைக் கூப்பிட்டுத் தொழிலாளர்களின் தலைவர்களையும்

1982 மார்ச் 19] [திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாஷரீப்]

கூப்பிட்டு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அதையெல்லாம் செய்து உடனடியாகத் தீர்த்து வைத்தோம். அந்த மாதிரி முறையை நீங்கள் அனுசரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-40]

நான் இந்த சபையின் முன் பேசும்பொழுது சொன்னேன், மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கும்படியான பெரிய கமிட்டி ஒன்று— Industrial Development Advisory Committee என்ற கமிட்டி ஒன்றைப் போடவேண்டும் என்று நான் சொன்னேன். அமைச்சரிடம் பல முறை சொல்லி இருக்கிறேன்.

I have represented to the Chief Minister of our State also. Every time I was getting a favourable reply stating that “we are looking into it and we are attending to it and it will be attended to soon”. But it has not come soon. If you announce a main committee, that main committee can branch off into various sub-committees. In that sub-committee you can put a person with knowledge, experience and qualification. You can also co-opt a couple of members and give recommendations as to what are the new industries that can be started in various branches, whether it is in the field of automobile, chemical or pharmaceutical for here is a tremendous scope here to start small-scale industries and even lesser small-scale industries. I want that the Advisory Committee should be formed and if it has not been formed already, I want you to announce about it at the earliest opportune time.

Sir, I want all the officers who are connected with the industrial development, including the Hon'ble Ministers, to go round and see in foreign countries who are successfully producing economically. They are the best people. You must also see how they are functioning there, how the industrial estates are functioning there. I have gone round and seen one or two factories abroad. it is a pleasure to go round and find that there is no hitch any where. But here we have got very young, efficient and dedicated officers and they can certainly be amenable round, and the Hon'ble Ministers can go with them and see for themselves how best we can introduce here these systems obtaining in foreign countries consistent with the nature of things here. I am very much concerned that the industries that are already established, should run smoothly without any hitch. If they do not run smoothly, all the vagaries, about which my Hon'ble friend to the left has said, will come into the picture,

[1982 மார்ச் 19]

திரு. எம். ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் கொள்கை திட்டங்கள் என்பதில் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகிறேன். இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்படுகின்ற தொழில் கொள்கை திட்டங்கள் என்ற தலைப்பிலே சொல்லப்பட்டு இருக்கக் கூடிய பல்வேறு அம்சங்கள் தமிழகத்தினுடைய தொழில் வளர்ச்சிக்கு எதிர்காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் எப்படிப்பட்ட தொழில்களை உருவாக்க வேண்டும் என்பதனைப் போன்ற பல்வேறு தொழில் வளர்ச்சிக்கான திட்டங்கள் எதுவுமே சொல்லப்படாமல் கடந்த காலத்திலே பெரிய பெரிய தொழில்கள் உருவாக்கப்பட்டு இருக்கக்கூடியவைகளைப் பற்றி மட்டுமே இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று என்னால் சொல்ல முடியும்.

தமிழகத்தில் தொழில் கொள்கையைப் பொறுத்தமட்டிலே 1967 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னால் தமிழகத்திலே காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி அதிகாரத்தில் இருந்து அகற்றப் பெற்றதற்குப் பின்னால் தமிழகத்திலே பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் உருவாகாமல் இருப்பதற்கு, தடுப்பதற்கு, அல்லது தொழில் கொள்கையில் முன்னேறாமல் இருப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய நடவடிக்கைகள் காரணமாக இருந்து வந்திருக்கின்றன என்ற குற்றச்சாட்டினை எங்களாலே சொல்ல முடியும்.

தொழில் கொள்கை சம்பந்தமாக கடந்த ஆண்டு நடைபெற்ற பட்ஜெட் கூட்டத்திலே 74 தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு தமிழக அரசு மனுப் போட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அவற்றை ஆரம்பிப்பதற்கு இதுவரையில் மத்திய சர்க்கார் அனுமதி கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லி தொழில் கொள்கை குறிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் நான் இப்போது கேட்டுக் கொள்கிறேன் எல்லாம் 74 தொழில்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டதில் மத்திய அரசாங்கம் எத்தனை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று, சொல்லி அனுமதி வழங்கியிருக்கிறது என்று இந்தக் கொள்கை குறிப்பிலே குறிப்பிடப்படவில்லை. எனவே தமிழக சர்க்காரை புறக்கணிக்கக்கூடிய நடவடிக்கையிலே மத்திய அரசாங்கம் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியும்.

நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்தமட்டிலே தொழில் துறையில் வளர்ச்சி ஏற்படுத்த வேண்டுமானால், மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருக்கக்கூடிய மாநிலம், தண்ணீர் பற்றாக்குறை இருக்கக்கூடிய மாநிலம் போன்றவைகளில் வட மாநிலங்களிலே இருப்பதுபோல, ரயில் போக்குவரத்தை அகலப் பாதையாக எல்லா மாநிலங்களிலேயும் மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டும். வட மாநிலங்களிலே ரயில் போக்குவரத்து அகலப் பாதையாக மாற்ற

1982 மார்ச் 19] [திரு. எம். ஆறுமுகம்]

றப்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தைப் பொறுத்த மட்டிலும் மீட்டர் கேஜ் பாதையாக இருந்து வந்திருக்கிறது. அதை அகலப் பாதையாக மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லி, பல்வேறு கட்டங்களில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியும் கூட, தொழில் வளர்ச்சிக்குப் போதுமானதாக இருக்கக்கூடிய ரயில் பாதையை அகலப் பாதையாக மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்லியும் கூட, இதுவரையில் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பது தமிழகத்தினுடைய தொழில் வளர்ச்சியை பாதிக்கக்கூடிய நடவடிக்கையாக இருந்து வருகின்றது. எனவே, தமிழக சர்க்காரை நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் தமிழகத்திலே மின்சாரப் பற்றாக்குறை, தண்ணீர் பற்றாக்குறை, ரயில் போக்குவரத்து போன்றவைகள் தமிழகத்திலே இருக்கின்ற காரணத்தினால் அவைகளை போக்க கூடிய முறையிலே அது நிறைவு பெறக்கூடிய முறையிலே நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி இந்த மாமன்றத்திலே இருக்கக் கூடிய அத்தனை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், தமிழகத்தினுடைய தொழில் வளர்ச்சியை பெருக்குவதற்கு ஏகமனதான ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி மத்திய அரசாங்கம் தமிழகத்தினுடைய தொழில் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருக்க வேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் தொழில் சொள்கையில் தமிழக சர்க்கார் கொடுத்து இருக்கக் கூடிய இந்த அறிக்கையிலே தனியார் துறைக்கு அதிகப் படியான சலுகைகளை கொடுக்கக்கூடிய அளவிலே இருக்கின்ற தவிர, பொதுத் துறையை பலப்படுத்துகின்ற வகையிலோ அல்லது இருக்கக்கூடிய பொதுத் துறையை பாதுகாக்கக்கூடிய முறையிலே இந்த அறிக்கையில் சொல்லப்படவில்லை. அதற்கு மாறாக பொதுத் துறையை பலப்படுத்துவதற்கு மாறாக, தனியார் துறையை ஊக்குவிக்கின்ற முறையிலே இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தனியார் துறைக்குக் கொடுக்க வேண்டிய சலுகைகளை கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் இப்படி தமிழகத்திலே இருக்கக் கூடிய பல்வேறு தொழிற்சாலைகள், பொதுத் துறைக்குச் சொந்தமாக இருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகள், கூட்டுறவுத்துறை; கூட்டுத்துறை போன்றவைகளில் இருக்கக் கூடியவைகள் நலிந்து போகக்கூடிய சூழ்நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. எனவே, புதியதாக, தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிப்பதற்குப் பதிலாக இப்போது இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளை பாதுகாக்க வேண்டிய கட்டாயத்திலே தமிழக சர்க்கார் இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது எனவே, பொதுத்துறையிலே புதிய தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு பதிலாக, ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகளை பாதுகாக்கக்கூடிய முறையிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. எம். ஆறுமுகம்]

[1982 மார்ச் 19]

கோவை மாவட்டத்திலே மதுக்கரையிலே இருக்கின்ற ஏ.ஐ.கி. சிமெண்ட் பேக்டரி என்று சொல்லக்கூடிய அது கடந்த 6 மாத காலமாக நிலக்கரி இல்லாத காரணத்தினால் தொடர்ச்சியாக லே-ஆப் விடப்பட்டு தொழிலாளர்கள் பல்வேறு கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகி வருகின்றார்கள். இது சம்பந்தமாக அங்கே இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள், அங்கே இருக்கக்கூடிய தொழிற்சங்கங்கள் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு, உடனடியாக நிலக்கரி வழங்க வேண்டுமென்றும், நிலக்கரி இல்லாத காரணத்தினாலே சிமெண்ட் உற்பத்தி மட்டுமல்லாமல் தொழிலாளர்கள் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றும், உடனடியாக நிலக்கரியை அனுப்பி வைக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லியும் கூட மத்திய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பது, ஒரு பக்கத்திலே தொழில் வளர்ச்சியையும் மறுபக்கத்திலே உற்பத்தியையும் பெருக்க வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை, தமிழகத்தினுடைய தொழில்களை முடக்குகின்ற கொள்கையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

அதேபோல கோவையிலே இருக்கக்கூடிய பஞ்சாலைகள் நிரம்ப இருக்கக்கூடிய பகுதி, எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கூட குறிப்பிட்டார்கள். கோவையிலே இருக்கக்கூடிய பல்வேறு தொழிற்சாலைகள், ஜோதி மில்ஸ், ராமகிருஷ்ணா மில்ஸ், ஆகியவைகளைப் பற்றிக் கோவையிலே கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தின் மீது பேசும்போது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஹாஜா ஷெரிப் அவர்கள் பேசும்போது கூட சொன்னார்கள். தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையை எப்படி தீர்க்க வேண்டும், தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று. தன்னுடைய சோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு தொழிற்சாலையில், ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அவர்களுக்குச் சொந்தமான ஒரு ஆலையில் அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய தகராறின் காரணமாக 6 மாத காலமாக அந்தப் பஞ்சாலை மூடி இருக்கிறது என்று சொன்னால் இதுதான் மத்திய அரசாங்கத்தின் தொழில்களை வளர்க்கும் முறையா, அல்லது உற்பத்தியைக் குறைக்கும் முயற்சியா என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நான் பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய தகராறின் காரணமாக, முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவரும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார், இந்நாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார். அவர்களின் சொந்தத் தகராறின் காரணமாக, இது 6 மாத காலமாக மூடி, அதனால் தொழிலாளர்கள் கடுமையான நிலைக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னால், அதற்குக் காரணம் யார், என்பதை இங்குள்ள உறுப்பினர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமா என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 19] [திரு. எம். ஆறுமுகம்]

எங்களுடைய கோவை மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகளுக்கு பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று கேட்டதற்கு பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு கோவை மாவட்டத்தில் திருப்பூர் பகுதியில் பனியன் தொழில்கள் நிரம்ப இருக்கின்றன. ஆனால் இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் ஒரு கொள்கையால், ஒரு நடவடிக்கையால் அந்தத் தொழிற்சாலைகளிலே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இழப்பு ஏற்படுவது மட்டுமல்ல அந்தத் தொழிற்சாலைகளையே மூட வேண்டிய ஒரு பேரபாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 12-50)

கிட்டத்தட்ட 4,000 பனியன் தொழிற்சாலைகள் அந்தப் பகுதியில் இருக்கின்றன. அந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கு இன்றைக்கு இத்தகைய ஒரு நெருக்கடி வருவதற்குக் காரணம் மத்திய அரசாங்கம் வெளிநாடுகளுக்கு பனியன் ஏற்றுமதி செய்வதற்கு 100 கோடி ரூபாய்க்கு ஆர்டர் கொடுத்திருக்கிறது. அந்த 100 கோடி ரூபாய் ஆர்டரில் தமிழ்நாட்டுக்கு ஒன்றும் இல்லை... ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய பனியன்கள் எல்லாம் வட மாநிலங்களில் தயாரிக்கப்படுபவை. வட மாநிலங்களுக்கு மட்டுமே அந்த ஆர்டரை கொடுத்திருக்கிறார்கள். தென் மாநிலங்களுக்கு, குறிப்பாக கோவை மாவட்டத்திற்கு அந்த ஆர்டர் கிடைக்கவில்லை கோவை மாவட்டம், திருப்பூரில் சுமார் 4,000 பனியன் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அந்தத் தொழிற்சாலைகளில் சுமார் 40,000 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். இந்த ஏற்றுமதி செய்யும் ஆர்டர் கிடைக்காத காரணத்தால் பனியன் உற்பத்தியில் தேக்கம் ஏற்பட்டு, தொழில் பாதிக்கும் அபாயம் ஏற்பட்டுள்ளது. எனவே நம்முடைய தமிழக சர்க்கார் வெளிநாடுகளுக்கு பனியன் ஏற்றுமதிக்காக பெற்றிருக்கிற 100 கோடி ரூபாய் ஆர்டரில் ஒரு பகுதியையாவது பனியன் தொழிலையே நம்பியிருக்கிற திருப்பூர் பனியன் தொழிற்சாலைகளுக்குப் பெற்றுத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது மிக முக்கியமான ஒரு பிரச்சினை. தொழிலாளர் பிரச்சினை என்பதால் நம்முடைய சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவையில் இருக்கிற தமிழ்நாடு ஸ்பின்னிங் மில்ஸ் என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்தது. அந்த ஆலை கடந்த ஓராண்டுக் காலமாக மூடிக் கிடக்கிறது. பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியும் இன்னும் திறக்கப்படவில்லை. அதைப்போல கோவை மாவட்டத்தில் காலப்பட்டியிலிருக்கும் பக்தா மில்ஸ் இரண்டாண்டுக் காலமாக மூடிக் கிடக்கிறது. தொழிலாளர்கள் கன்சிலியேஷனுக்கு போனாலும் நிர்வாகம் வரவில்லை. அதனால் தொழிலாளர்கள்

[திரு. எம். ஆறுமுகம்]

[1982 மார்ச் 19]

நிலை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அதைப் போன்று ஜோதி மில்ஸ், இராதாகிருஷ்ணன் மில்ஸ் மூடிக் கிடக்கின்றன. இந்த மில்களையெல்லாம் மாநில அரசாங்கம் ஏற்று நடத்த வேண்டும்; நம்முடைய அரசே நிர்வாகத்தை ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோவை மாவட்டம் சிறு தொழில்கள் நிறைந்த ஒரு பகுதி. பல்வேறு என்சினீயரிங் பாக்டரிகள் இருக்கின்றன; பஞ்சாலைகள் இருக்கின்றன. பனியன் தொழிற்சாலைகள் நிறைந்திருக்கின்ற ஒரு பகுதி. அந்தத் தொழில்களுக்கு 'ரா மெட் டிரியல்ஸ்' செய்து கொடுக்கக்கூடிய பல்வேறு சிறு, சிறு தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு அந்த சிறு தொழில்களுக்குத் தேவையான 'கோக் பிக்கேயம்' கிடைக்காத காரணத்தால் அவை மூட வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. அந்த சிறு தொழில் நிறுவனங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் மத்திய அரசிடம் பல முறை இதுபற்றி முறையிட்டும், போதுமான அளவுக்கு கோக் பிக்கேயம் கொடுங்கள் என்று சொல்லியும், சரியாகக் கிடைப்பதில்லை. அதனால் அது சம்பந்தப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் சரியாகச் செயல்படாமல் இருக்கின்றன; தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, நம்முடைய மாநில அரசு மத்திய அரசிடமிருந்து போதுமான அளவுக்கு கோக் பிக்கேயத்தைப் பெற்று, அதை முறையாக விநியோகிக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய கடற்கரை மிக நீண்ட பகுதி. நம் கடல் வளத்தைப் பற்றி இதற்கு முந்தைய பட்ஜெட்டிலே கூட விரிவாக விவாதித்திருக்கிறோம். ஆண்டுதோறும் 20 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட சங்குகள் நம்முடைய கடல் பகுதியிலிருந்து எடுக்கப்படுகின்றன. இந்த சங்குகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இங்கே பல சிறு தொழில்களை ஆரம்பிக்கலாம். இப்போது இந்த சங்குத் தொழிற்சாலை மேற்கு வங்கத்தில் மட்டும்தான் இருக்கிறது. நாம் எடுக்கின்ற சங்குகளை கொண்டு போய் மேற்கு வங்கத்தில் தொழில் நடத்துகிறார்கள். 20 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட சங்குகளை நாம் எடுத்துக் கொண்டிருப்பதால் இங்கேயே மேற்கு வங்கத்தில் இருப்பதைப் போன்று தொழிற்சாலைகளை அமைத்து, இங்கே வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு தொழிற்சாலை ஒன்று வேதாரண்யத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கிறது. அதனுடைய நடவடிக்கைகள் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்று இந்த அறிக்கையிலே

[திரு. எம். ஆறுமுகம்] [1982 மார்ச் 19]

சொல்லப்படவில்லை. இருந்தாலும் தமிழக அரசு எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு தொழிற்சாலையை வேலூரணியத்தில் ஆரம்பிக்க விண்ணவான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியாகிய அவினாசி தொகுதி தொழில் துறையில் மிகவும் பின்தங்கிய தொகுதி. ஏதாவது ஒன்றிரண்டு தொழில்களை அங்கே ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று பல்லாண்டுகளாகச் சொல்லிவருகிறோம். இதுவரையில் ஒரு தொழிலும் அங்கே ஏற்படுத்தப்படவில்லை. ஆகவே, தமிழக அரசு அவினாசி தொகுதியை தொழில் துறையில் பின்தங்கிய தொகுதியாக அறிவித்து, பல தொழிற்சாலைகளை அங்கே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு ஊரகத் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் எனது தொகுதியில் விவசாயிகளுக்கு என்று கூட்டுறவு பட்டு வளர்ப்பு நிலையம் ஒன்றை அமைப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது இப்போது அமைக்கப்பட்டு, நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்காக அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து, இதுவரையில் எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. வி. டி. பிரபாகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பெரும் தொழில்கள், ஊரகத் தொழில் துறை ஆகியவற்றிற்காக மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்கள் அவைமுன் வைத்து இருக்கிற கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் மீதும், மானியக் கோரிக்கைகள் மீதும் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்புத் தந்தமைக்கு நான் என்னுடைய தனிப்பட்ட முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு தமிழகத்திலே மட்டுமல்ல, இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலே முழுவதும் இருக்கின்ற தொழில் நெருக்கடி நிலைமைகளை நாம் நன்றாக அறிவோம். இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலே மட்டுமல்ல, வளர்ச்சி அடைந்து முடிந்து இருக்கிற அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிலே கூட இன்றைக்கு தொழில் நெருக்கடி, கச்சாப்பொருள்கள் பற்றாக்குறை, உற்பத்தியாகின்ற பொருள்கள் உள்ளூரில் விலைபோகாத நிலைமை, மற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு பூரண வேலைவாய்ப்பு தரமுடியாத நிலைமை ஆகியவை இருக்கின்றன. வளர்ச்சியடைந்து இருக்கிற நாடுகளில் கூட இத்தகைய நிலைமைகள் பெருகி வருகிறபோது, இந்தியத் துணைக்கண்டம் போன்று கிராமப்புற பொருளாதாரத்தை நம்பி இருக்கின்ற நாடுகளில் அத்தகைய நிலைமைகள் இருப்பதல் வியப்பில்லை. இருப்பினும், தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், 60 விழுக்காடுக்கு

[திரு. ஜே.சி.டி. பிரபாகரன்]

[1982 மார்ச் 19]

மேல் கிராமப் பொருளாதாரத்தையே நம்பி இருக்கிற நிலையில், சிறு தொழில், பெரும் தொழில் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சியில் காட்டிய ஆர்வத்தின் காரணமாகவும், அக்கரையின் காரணமாகவும், இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே தொழில் வளர்ச்சியில் தமிழகம் நான்காவது இடத்தைப் பெறுகின்ற அளவிற்கு, இந்த அரசு சாதனை படைத்து இருக்கிறது என்பதை இங்கே கொடுக்கப்பட்டு இருக்கும் விளக்கக் குறிப்புகள் மூலம் நம்மாலே தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னும் சொல்லப்போனால் ஒரு சில பொருள்களின் உற்பத்தியில், இந்தியத் துணை கண்டத்திற்கே வழிகாட்டக் கூடிய முறையில், முதலிடம் பெறத் தக்க அளவிற்கு நாம் சாதனைகளைப் படைத்து இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆகவே, 'எக்ஸாமிக் அடானமி ஈஸ் தி நீட் ஆப் தி அவர் ஆப் து ஸ்டேட்' என்று நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஆங்காங்கு இருக்கின்ற மாநிலங்கள், தங்களிடம், இருக்கின்ற கச்சாப்பொருள்களைக் கொண்டு, தங்களிடத்தில் இருக்கின்ற மூலதனத்தைக் கொண்டு, அவர்களாகவே தொழில் வளர்ச்சியில் அக்கரை செலுத்தி முன்னேறுவதற்கு உரிய முறைக்கு முட்டுக் கட்டையாக இன்றைக்கு மைய அரசின் கொள்கை இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டவேண்டும்.

முதல் மூன்று 5 ஆண்டுத் திட்டங்களில் இந்த மாநிலத்திற்கு மைய அரசு வழங்கியிருக்கும் தொகை எவ்வளவு, இப்போது வழங்கியிருக்கும் தொகை எவ்வளவு என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது, முதல் மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் போது பொறுப்பில் இருந்தது காங்கிரஸ் பேரியக்கம் என்பதாலும், அதற்குப் பின்னாலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் இங்கே ஆட்சி நடைபெற்று வந்த காரணத்தாலும், அதற்குப் பின்னாலே ஆளுகின்ற பொறுப்பிலே அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இருக்கிறது என்ற காரணத்தாலும், மைய அரசின் இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டுக் கொள்கையில் முரண்பாடுகள் இருக்கின்றன. மைய அரசு தாராளமாக மாநில அரசுகளுக்கு செய்யவேண்டிய முதலீட்டு உதவியின் அளவு குறைந்து போய் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்வேன். இதற்கு நியாயமான காரணம் என்ன? இதற்கு வேறு என்ன 'கன்சிடரேஷன்' என்பது தான் நமக்குப் புரியவில்லை.

உள்படியே, பொருளாதார நிபுணர்கள் எடுத்து வைக்கும் கருத்துக்கள் என்னவென்றால், 'ரா-மெட்டிரியல்ஸ் சோர்ஸஸ். இருக்குமானால் 'சப்போர்ட்டிங்-இன்ப்ராஸ்ட்ரக்சர்' இருக்குமானால், 'குட் அன்ட் ஸ்கில்ட் மேன்-பவர்' இருக்குமானால், அந்த மாநிலங்களில் மைய அரசு அதிகமான முதலீட்டைச்

1982 மார்ச் 19] [தரு. ஜே.சி.டி. பிரபாகரன்]

செய்யவேண்டும் என்பதாகும். ஆனால் அப்படிச் செய்யாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் ஒரு வேளை இங்கே காங்கிரஸ் அல்லாத இயக்கம் ஆட்சி நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறது என்பதாலோ என்கிற ஒரு எண்ணம், அதனால் மைய அரசு தொழில் முன்னேற்றத்திற்கு தடையாக இருக்கிறதோ, இடையூறாக இருக்கிறதோ என்கிற ஐயம் சாதாரண மனிதனுக்கு ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என்ற அக்கரையிலே நான் சொல்கிறேன்.

பொருளாதாரத்திற்குச் சம்பந்தம் இல்லாத, சேமிப்புத் துறைக்குத் தொடர்பில்லாத காரணங்களை வைத்து மைய அரசு முதலீடுகளை நிர்ணயிக்கும் நிலைமைகள் நிச்சயமாக மாற்றப்பட்டாக வேண்டும். இன்றைக்குத் தொழில் துறை வியத்தகு முன்னேற்றங்களைக் காணவேண்டும் என்று துடிப்போடு செயல்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிற நேரத்தில், அந்தத் தொழில் துறைக்கு பக்கபலமாக, அடித்தளமாக இருக்கும் மின் துறைக்கு தரவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப்பொறுப்பிலே இருந்த 7 ஆண்டு காலத்திலே முக்கியத்துவம் தரத்தவறிய காரணத்தினால், தமிழகத்தின் தொழில் துறை இன்றைக்கு பெரும் அளவில் பாதிக்கப்படும் சூழ்நிலை இருக்கிறது.

அதற்கு உதாரணமாக ஒன்றை மட்டும் நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்கிறேன். 1972-73 ஆம் ஆண்டில் கேரள அரசாங்கம் 'இடுக்கி பிராஜெக்ட்டை' தமிழக அரசோடு இணைந்து, சேர்த்து நடத்துவது என்பதற்கு ஒரு முயற்சி எடுத்தது. அதற்காக தமிழ்நாடு அரசு 20 கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்வது என்றும், கேரள அரசு 20 கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்வது என்றும், அதன் மூலம் உற்பத்தியாகும் மின்சாரத்தைப் பாதப் பாதி என்கிற முறையில் பகிர்ந்து கொள்வது என்றும் கடிதப் போக்குவரத்து வைத்து, அந்த மின்சார உற்பத்திக்கான ஒரு திட்டத்தை வழங்கியது. அதை ஏற்றுக்கொள்ள அந்த அரசு மறுத்தது. அதை ஏற்றுக்கொள்ள தயங்கியது மின்சார உற்பத்தியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கொண்டிருந்த அக்கரையின்மையை எடுத்துக்காட்டுகிறது. அதன் காரணமாக இன்றைக்கு மிகப் பெரும்பான்மையான அளவிற்கு தொழில் துறை பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சொல்லியாக வேண்டும். இன்றைக்கு 20 கோடி ரூபாய் முதலீடு போட்டு இருந்தால், இன்றைக்கு ஆண்டுக்கு 15 கோடி அல்லது 20 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு நாம் கேரளத்திலிருந்து மின்சாரம் வாங்கும் நிலைமையைத் தவிர்த்து இருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் அனுசரித்து வந்த கவனக்குறைவின் காரணமாக தொழில் துறையில் இன்றைக்கு வியத்தகு முன்னேற்றங்களை நாம் காணமுடியாமல், மின் பற்றாக்குறை ஒரு முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறது என்பதை நான் தெளிவாகச் சொல்லியாக வேண்டும்.

[திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்] [1982 மார்ச் 19]

சலம் ஸ்டீல் பிளான்டைப் பொறுத்தவரையில், இங்கே விரிவாகச் சொன்னார்கள். அது ஒரு 'இன்டக்ரேட்டட் ஸ்டீல் பிளான்ட்' என்கிற வகையில் இருக்க வேண்டும் என்று அன்றைக்கு எதர்பார்த்தோம். ஆனால், மலையைக் கிள்ளி எலியைப் பிடித்த கதையாக அது இருக்கிறது.

உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமென்ற, மிகப் பெரிய அளவிலே உருக்காலை வருகிறது என்று சொன்னது போய், 70-லே தோற்றுவதாகச் சொல்லி, 72-லே அடிக்கல் நாட்டி, அதற்குப் பின்னால் 77-லே தான் அந்தத் திட்டத்திற்காக மத்திய அரசிடமிருந்து அனுமதி பெற்று இன்றைக்கு உருவாகி யிருக்கிற அந்த ஸ்டீல் பிராஜக்ட், ஒரு ஸ்டீல் ரோடிங் கம்பெனியாகத்தான் இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது உள்ளபடியே வேதனையாக இருக்கிறது. இப்போது ரூக்கக்கூடிய அந்த ஸ்டீல் உருக்காலையிலே இன்ஸ்டாலேஷன்களை செய்து, அதலே நாம் உற்பத்தியை பெருக்குவோமேயானால் தமிழகம் மட்டும் அல்ல, இந்திய அனைக்கண்டத்திலே இருக்கிற பல்வேறு ஸ்டீல் பிளாண்டுகளுக்குத் தேவையான அடிப்படை பொருள்களை அந்த உருக்காலை அளிக்க முடியும். அதற்காக மைய அரசு விரைவிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தின் வாயிலாக நான் கோரிக்கை விடுக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

அது மட்டும் அல்ல இந்த ஸ்டீல் பிளாண்டைச் சுற்றி ஆங்காங்கே ஆன்சிலியரி யூனிட்களை நாம் போடுவோமேயானால், அவைகள் அந்த ஸ்டீல் பிளாண்டுகளோடு இணைந்து இயங்குகிற அந்த நன்மையை பயக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நெய்வேலியில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் நிலக்கரிச் சுரங்கத்தைப் பொருத்தவரக்கும் இன்றையதினம் அங்கே 3, 4 சுரங்கங்களைக்கூட வெட்டுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. மின்சக்தியை அதிகரிப்பதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. மின்சார தட்டுப்பாட்டை போக்குவதற்காக நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்மிடத்திலே பிரைவேட் செக்டாரில் இருப்பது போன்ற வாகன்கள் இல்லை. மைய அரசு வைத்திருக்கிற செக்டார்களில் அந்த வாகன்கள் சேர்க்கப்பட்டால்தான், நிலக்கரிகளை அதிக அளவில் கொண்டு வர முடியும். இருக்கும் மின்சாரத் தட்டுப்பாடும் ஓரளவு குறைக்கப்படும். அத்தியாவசியப் பொருள்களைக் கொண்டு சேர்க்கிற நிலைமைகளுக்கு நாம் பதிலளிக்கமுடியும். அந்தவிதத்திலே பிரைவாரிட்டி இன்டஸ்ட்ரீஸ்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து, நாம் தொழில் வளத்தைப் பெருக்க முடியும். [மணியடிக்கப்பெற்றது.]

[திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்] [1982 மார்ச் 19]

நெய்வேலிக்கு அருகாமையில்கூட நாம் அப்படிப்பட்ட திட்டத்தை செயலாற்றுவதற்காக மைய அரசை வலியுறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல எரிபொருள் பிரச்சினை என்பது தமிழகத்துக்கு மட்டுமல்ல, இந்திய துணைக்கண்டத்திற்கே அது பொதுவாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இப்போது தஞ்சை மாவட்டத்தில் வேதாரண்யத்துக்கு அருகே ஆயில் இருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆயில் நேஷனல் கேஸ் கமிஷன் கொடுத்திருக்கிற அந்த ரிப்போர்ட்டுகளின் அடிப்படையிலே அந்த இடத்திலே கூட நாம் ஆயில் ரீபைனரீகளை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

தமிழகத்திலே ஏற்பட இருக்கிற அந்த ஆயில் ரீபைனரியையும் சேர்த்து இன்றைக்கும் நம் நாட்டில் 6 ரீபைனரிகள் இருக்கும். நாம் இப்போது பெருவாரியாக பெட்ரோ கெமிகல் காம்ப்ளெக்ஸை மறந்துவிட்டோம். பெட்ரோ கெமிகல்ஸ் காம்ப்ளெக்ஸை தஞ்சை மாவட்டத்திலே, கடலுக்கு அருகிலே நாம் ஏற்படுத்துவோமேயானால், குஜராத், ஹரியானா போன்ற மாநிலங்கள் எப்படி இதைப் பயன்படுத்தி, தொழில் துறையிலும், பொருளாதாரத் துறையிலும் முன்னேறியுள்ளதோ அது போல நாமும் முன்னேற்றம் அடைய வாய்ப்பு ஏற்படும் (மணியடிக்கப்பெற்றது).

ஏற்றுமதி இறக்குமதி பாலிசியைப் பற்றி ஒன்றைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு இது குறித்து மத்திய அரசாங்கம் வைத்திருக்கிற கொள்கை தொழில் வளத்திற்கு மிகவும் பாதகமாக இருக்கிறது. தொழில் துறை முடங்கிப் போக காரணமாக இருக்கிறது. 50 கோடி ரூபாய் வரையில் மூலதனம் போட்டு ஆரம்பிக்கிற தொழிலுக்கு உரிமங்களை அளிப்பதில், மைய அரசுதான் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலைமையை மாற்றி மாநில அரசுக்கு அந்த அதிகாரங்களைத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உற்பத்தி செய்கிற அந்த பொருள்களை வெளிநாடுகளுக்கு நாம் ஏற்றுமதி செய்கிற அந்த தடை விஷயங்களையெல்லாம் அகற்றப்பட வேண்டும். உள்ளூரிலே உற்பத்தியாகிற பொருள்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறவர்களுக்கு வழங்கப்படும் அந்த லைசென்சுகள் முறையிலே மிகப் பெரிய மாறுதல்களையெல்லாம் நாம் செய்தாக வேண்டும். பில்லடு போர்டு என்று சொல்வார்களே அத்தகைய சிக்கல்கள் எல்லாம் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். அந்தச் சிக்கல்களை எல்லாம் அகற்ற வேண்டும் என்று சொன்னால் ஒரு அபெக்ஸ் இன்ஸ்டிடியூஷன், விரிவான அளவில் உரிமைகளைப் பெறுவதற்காக அமைத்து அதன் மூலம் நாம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்]

[1982 மார்ச் 19]

லெதர் ஏற்றுமதியில் மிகச் சிறந்த முன் உதாரணத்தை நம்முடைய ஊரகத் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படி இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலேயே தயாராகும் மொத்த அளவில் 77 சதவிகிதம் பினிஸ்டு லெதரை நாம்தான் உற்பத்தி செய்கிறோம். அதிலே 64 சதவிகிதம் எக்ஸ்போர்ட் பண்ணக்கூடிய அளவில் இருக்கின்றன.

கடைசியாக பாளையம் சிமென்ட் தொழிற்சாலையைப் பற்றி மட்டும் சொல்லி, நான் முடித்துக் கொள்கிறேன். பாளையம் சிமென்ட் தொழிற்சாலையை அமைக்க இந்த மைய அரசு ஏதாவது முட்டுக்கட்டைப் போடுவார்களேயானால் அல்லது சொல்கிற காரணங்கள் ஏற்புடையதாக இல்லாமல் இருக்குமேயானால், மைய அரசை வற்புறுத்துகிற விஷயத்தில் இங்கே இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மட்டுமல்ல, தமிழகத்தின் சார்பாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதைப் பார்க்காமல், நான் தமிழகத்திலே இருந்து வருகிற உறுப்பினர், என்னுடைய உரிமைக்காக நான் இதை பாராளுமன்றத்தின் முன் வைக்கிறேன் என்று சொல்லி, அந்தப் பாளையம் சிமென்டை ஒரு கௌரவப் பிரச்சினையாகக் கருதி, நாம் செயல்படுத்த முன் வரவேண்டுமென்று இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மின் அணு இயல் துறையிலே இந்த சிறு தொழில்கள் சாதனைகளைப் படைத்திருக்கிறது. 1970-72 ஆம் ஆண்டிலே 10 இலட்சம் ரூபாய்தான் முதலீடாகப் போட்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு 80 ஆம் ஆண்டில் 21 கோடி ரூபாய்களை அதிலே போடுவதன் பயனாக மின் அணு இயல் துறையில் மிகப் பெரிய மாறுதல்களை நாம் செய்து முடிக்க முடிகிறது. இன்னொன்றையும் சொல்லி முடிக்கிறேன். கிராமங்களிலே இன்றைக்கு நேஷனல் இன்மம் என்று சொல்லக்கூடிய தேசிய வருவாய் 60 விழுக்காடு இருக்கிறது.

கிராமத்திலே இருக்கின்ற தேசிய வருவாயை மூலதனமாக ஆக்குவதற்காக ஒரு எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டிவைப் போட்டு ஆவன செய்யவேண்டும். அந்த தேசிய வருவாயை சிறு தொழில் வளர்ச்சிக்கு எப்படி பயன்படுத்த முடியும் என்பது பற்றி அந்த வல்லுநர் குழு ஆய்வு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து அம்பத்தூர் தொழிற் பேட்டை, வில்லிவாக்கம் தொழிற் பேட்டைகளைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக எந்த இடத்திலே தொழிற் பேட்டைகளை ஏற்படுத்தினாலும் அந்தந்த இடங்களில் இன்ஃப்ராஸ்ட்ரக்ச்சர் அதிகமாக இருக்கின்ற வகையிலே அவற்றை சேட்டலைட்டவு

1982 மார்ச் 19] [திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்]

னாக ஆக்க வேண்டும். செல்லிப் சபிசியன்சி உள்ள நகரங்களாக தொழில் நகரங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். அம்பத்தூர், வில்லி வாக்கத்திலே உள்ள தொழில் முனைவோர்கள் அரசுக்கு வைத்திருக்கின்ற முக்கியமான பல கோரிக்கைகள் நியாயமானவைகளாக இருக்கின்றன. அவர்கள் பல காலமாக கேட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். ரென்டல் பேசினாலே இருப்பதை ஹையர் பேசினால் மாற்ற வேண்டும் என்ற கோரிக்கை மிகவும் நியாயமான கோரிக்கை அதை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களிலே இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளுக்கு அடிப்படை வசதிகளை அளிப்பதன் மூலமாகத்தான் அதற்குரிய முறையிலே நாம் கவனம் செலுத்தினால்தான் கிராமப்புற பொருளாதாரம் வளர்ச்சி அடையும் என்று கூறிக் கொண்டு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

* திரு ப. நெடுமாரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தொழில் மானியக் கோரிக்கையிலே சில கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க நான் விரும்புகிறேன். ஒரு மாநிலத்தின் தொழில் வளர்ச்சி என்பது அந்த மாநிலத்திலுள்ள தொழில்களின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்கிக் கொண்டு போவதில் மட்டுமில்லை.

(மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.)

தொழில் வளர்ச்சி என்பது பல்வேறு நோக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இருக்க முடியும்.

Higher production compatible with balanced regional growth—the employment angle too has to be kept in view.

என்று சொன்னார்கள். அதிகமான உற்பத்தி மட்டுமல்ல, இந்த தமிழகத்தின் வளர்ச்சியை மனத்திலே கொண்டு அந்த உற்பத்தி அமைய வேண்டும். தமிழகத்திலே உள்ள வேலையில்லாத தண்டாட்டத்தை மனதிலே கொண்டதான் இந்தத் தொழில் வளர்ச்சி அமைந்திருக்க வேண்டும். அந்த வகையிலே 1950 ஆம் ஆண்டு துவங்கி 1970 ஆம் ஆண்டு வரை மிக அதிகமான தொழில் வளர்ச்சி தமிழகத்திலே இருந்தது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது இது எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கக் கூடிய உண்மையாகும். அன்றைக்கு மேற்கு வங்கம், மகாராஷ்டிரம், போன்ற தொழிலிலே முன்னேறிய மாநிலங்களுக்கு இணையாக தமிழகம் அந்த 20 ஆண்டு காலத்திலே தொழில் வளர்ச்சி அடைந்தது என்பது எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒரு உண்மை. அதைப் பற்றி விரிவாக எடுத்துச் சொல்ல நேரம் இல்லாத காரணத்தால் அடுத்த விஷயத்துக்குப் போகிறேன்,

[திரு. ப. நெடுமாதன்]

[1982 மார்ச் 19]

இப்படி அதிகமாகவளர்ந்து கொண்டிருந்த தமிழகத்தின் தொழில் வளர்ச்சி, 1970 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னால் சரியத் தொடங்கிற்று. அதற்கு என்ன காரணம் என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். முதலாவது காரணம் இந்த மாநிலத்திலே மத்திய அரசின் முதலீடு என்பது பல்வேறு தொழில்களிலே குறைந்து விட்டது. சில கட்டங்களில் அறவே இல்லை என்று சொல்ல வேண்டும். மிகப் பெரிய தொழில்களை, பல 100 கோடி ரூபாய் அளவுக்கான தொழில்களை ஆரம்பிக்கக்கூடிய தகுதியும் வசதியும் மத்திய அரசுக்குத்தான் இருக்கின்றது. மத்திய அரசானது தன்னுடைய முதலீட்டை இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் படிப்படியாகக் குறைத்து இன்றைக்கு அறவே இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமைக்குக் கொண்டு வந்து நிறுத்தியது ஒரு காரணம்.

இரண்டாவது காரணம், இந்த மாநிலத்திலே மின்சாரப் பற்றாக்குறை என்பது ஏற்பட்டுவிட்டது. எனவே மின் உற்பத்தியிலே ஏற்பட்ட பற்றாக்குறை மற்றொரு காரணமாகும்.

மூன்றாவது காரணம் பேசிக் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்பதைப் பொறுத்த வரையிலே தனியார்களிடத்திலே முதலீடு செய்கின்ற ஆர்வம் இங்கே குறைந்துவிட்டது.

நான்காவது காரணம் தொழில் உறவுகள் எப்படி இருக்க வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு சீரான மூறையிலே இல்லாமல் போய்விட்டது.

ஆக இந்த நான்கு காரணங்களினால் தான் தமிழகத்தின் தொழில் வளர்ச்சி கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குன்றி விட்டது. மத்திய அரசின் முதலீடு குறைந்தது மட்டுமல்ல. தமிழகத்தின் தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு மத்திய அரசு கொடுத்த அனுமதிகளின் எண்ணிக்கையும் குறைந்து விட்டது. 1975-76-லே 142 இண்டஸ்ட்ரியல் லைசென்சுகள் மத்திய அரசால் வழங்கப்பட்டன. 1978-79 லே பார்த்தால் 31 ரியல் லைசென்சுகள் மட்டுமே வழங்கப்பட்டன 1980 லே 37 இண்டஸ்ட்ரியல் லைசென்சுகள் மட்டுமே வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. மத்திய அரசு தமிழகத்தை இந்த விதத்திலே ஒதுக்கித் தள்ளி இருக்கின்றது என்பது மிகத் தெளிவாக இதன் மூலம் தெரிகிறது:

[மிற்பகல் 1-10].

அதை எதிர்த்து தமிழ்நாட்டிலுள்ள சகல கட்சிகளும் ஒன்றுபட்டு நின்று மத்திய அரசிடம் போராடி வாதாடி நம் தமிழ்நாட்டிற்கு நிறைய தொழில்களைக் கொண்டு வர வேண்டிய ஒரு அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சி

1982 மார்ச் 19]

[திரு. ப. நெடுமாதன்]

என்பது மிகவும் வேகமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இந்த முப்பது ஆண்டுக்காலத்தில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் கல்வி வளர்ச்சி அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. அப்படி கல்வி வளர்ச்சிக்கு ஈடு கொடுக்கக்கூடிய வகையில் தொழில் வளர்ச்சி இருந்தால்தான் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை நாம் போக்க முடியும். ஆனால் தமிழ்நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சிக்கு ஈடு கொடுக்கிற வகையில் தொழில் வளர்ச்சி இல்லை. ஏராளமான படித்த இளைஞர்கள் இன்று வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் தெருவில் நிற்கக்கூடிய ஒரு பரிதாபகரமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு பரிகாரம் என்ன?

மின்சாரத்தை எடுத்துக் கொண்டு பார்ப்போமானால் தொழில் வளர்ச்சிக்கு மின்சாரம் இன்றியமையாதது. மின்சார பட்ஜெட்டில் பேசுகிற போது சில விவரங்களை நான் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அப்போது விரிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். இப்போது சுருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் செயல்படுவதில் ஒரு புரட்சிகரமான மாற்றத்தை நாம் ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். மின்சார வாரிய நிர்வாகத்தை அதிகாரிகள் கையில் வைத்திருப்பதற்குப் பதிலாக மின் நிபுணர்கள், சிறந்த தொழில் நிபுணர்கள் கொண்ட குழுவிடம் மின்சார வாரிய நிர்வாகம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும். அவர்களெல்லாம் இருந்து ஆலோசனைகள் சொல்வார்களானால் மின்சார வாரிய நிர்வாகம் தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஈடு கொடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமை அடையும். அதைச் செய்ய வேண்டும்.

இப்போது தனியார் துறையினர் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். நமக்கு மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருக்கும் நேரத்தில் அப்படி உற்பத்தி செய்யப்படுவதற்கு ஜெனரேட்டிங் டாக்ஸ் போடுகிறீர்கள். இப்படி வரி போடுவது எந்த வகையில் நியாயமாகும். தொழில் வளர்ச்சி தமிழ்நாட்டிற்கு மிக இன்றியமையாத தேவை. இன்றுபடித்த இளைஞர்களுக்கு வேலை கொடுக்கவேண்டும். தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி, பொருளாதார வளர்ச்சி வேகமாக வளர வேண்டும். அதற்குத் தேவையான அளவிற்கு மின்சாரம் உற்பத்தி செய்தாக வேண்டும். அந்நிலையில் தனியார் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வார்களானால் அவர்களுக்கு ஜெனரேட்டிங் டாக்ஸ் என்று வரி போட்டால் அது சரியல்ல. இது மின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் உள்ள ஆர்வத்தை குறைக்கும். புனல் மின் நிலையங்கள் அனேகமாக முடிந்துவிட்டன. இருப்பினும் மின் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். அணு மின் நிலையங்களை ஏற்படுத்தலாம். இப்போது ஐரோப்பிய நாடுகளில் அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் பெரிய நகரங்களில்

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

[1982 மார்ச் 19]

சேருகிற குப்பைகளை எரித்து அதிலிருந்து மின்சாரம் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அது என்ன முறையில் செய்யப்படுகிறதென்று கண்டறிந்து தமிழகத்தில் செய்யலாம். சென்னை நகரை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு நாளைக்கு 2500 டன் குப்பை கிடைக்கிறது. என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே அதை வைத்து மின் உற்பத்தி செய்யலாம்.

நிலக்கரி, தொழில் வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாததாகும். நிலக்கரி வர வேண்டுமென்றால் ஆந்திராவில் உள்ள சிங்கரேனியிலிருந்து அல்லது பீகாரிலிருந்து வரவேண்டி இருக்கிறது. அதைக் கொண்டு வர ரெயில்வே வாகன்கள் கிடைக்கவில்லை. ஷப்பர் கிடைக்கவில்லை என்ற குறைகள் இருக்கின்றன. நிலக்கரி சரியாகக் கிடைக்காததால் மின் உற்பத்தி, தொழில் வளர்ச்சி பாதிக்கப்படக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இதற்கு என்ன மாற்று வழி என்பதை ஆராயவேண்டும். நம் நெய்வேலி லிக்னைட் கார்ப்பரேஷனில் நாள் ஒன்றுக்கு 30,000 டன் பழுப்பு நிலக்கரி வெட்டி எடுக்கிறார்கள். இரண்டாவது சுரங்கத்திற்காக ஆயத்த வேலைகள் தொடங்கப்பட்டிருக்கின்றன. பழுப்பு நிலக்கரியை தொழிலுக்கு உபயோகிக்க வழியிருக்கிறது. அங்கே மின் உற்பத்திக்கு 5,000 டன் வரை தான் எடுக்கிறார்கள். மீதி 25000 டன் இருக்கிறது. ஏற்கனவே நெய்வேலி லிக்னைட் கார்ப்பரேஷனில் ப்ரீக் கட்டிங் ப்ளாண்ட் வைத்திருக்கிறார்கள். அதை வைத்துக் கொண்டு பழுப்பு நிலக்கரியிலிருந்து லீக்கோ, கோக் போன்றவை உற்பத்தி செய்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, அதிலே இருந்து சார் பைன் உற்பத்தி செய்யலாம். இவைகள் எல்லாம் தொழிற்சாலைக்கு உதவக் கூடிய எரிபொருள்கள். இதை அவர்கள் நியாயமான விலையை வைத்து, தமிழகத்திலே உள்ள தொழிற்சாலைகளுக்கு கொடுத்தால், அதுவே நமக்குப் போதுமானது. ஆனால் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்தால், ஒரு பக்கம் அதிர்ச்சியாக இருக்கிறது. மற்றொரு பக்கம் வேடிக்கையாக இருக்கிறது.

1956 ஆம் ஆண்டிலே தொடங்கப்பட்ட நெய்வேலி லிக்னைட் கார்ப்பரேஷன், இன்றுவரை 50 கோடி ரூபாய் நஷ்டத்திலே ஓடுகிறது. ஆகவே அந்த நஷ்டத்தை இந்த லீக்கோ, கோக், சார்பைன் ஆகியவைகளில் வைத்துதான் விற்கப்படுகிறது. பிடிவாதமான போக்கை இதிலே அவர்கள் கடைப்பிடித்து வருகிறார்கள். அதன் விளைவாக தமிழக தொழிற்சாலைகள் அவற்றைப் பெற முடியவில்லை. அதிக விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதன் காரணமாகத்தான் தமிழகத்திலே தொழில் வளர்ச்சிக்கு அது ஒரு முட்டுக் கட்டையாக இருக்கிறது. எனவே இதைப்பற்றி நம்முடைய அரசு மத்திய

1982 மார்ச் 19]

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

அரசாங்கத்தோடு பேசி, நெய்வேலி லி்கனைட் கார்ப்பரேஷன் நியாயமான விலையிலே, பீகாரிலே இருந்து நிலக்கரியைக் கொண்டு வருவதற்கு என்ன விலையோ அந்த விலைக்கு லீக்கோ, கோக், சார்பைன் போன்றவைகளை வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் தொழில் வளர்ச்சி தமிழகத் திலே நாம் எதிர் பார்க்கும் அளவுக்கு இருக்கும் என்பதையும் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான ஆலோசனையை இந்த அரசுக்கு நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் முதலீடு செய்யக் கூடிய தொழில்களில் அரசாங்கத்தின் சார்பிலே டைரக்டர்கள் நியமிக்கிறார்கள். ரொம்ப சரியானது. நாம் பல கோடிக்கணக் கான ரூபாய்களை முதலீடு செய்கிறோம். மக்கள் பணம், அதற்கு பாதுகாப்பு வேண்டும். எனவே, அரசாங்கத்தின் சார்பிலே நிர்வாகத்திலே பிரதிநிதிகள் இருக்க வேண்டும். அதை நான் மறுக்க வில்லை. ஆனால் யாரை நியமிக்கிறார்கள்? முக்கியமாக துறைகளின் செயலாளர்களை அங்கே டைரக்டர்களாக நியமிக்கிறீர்கள். அரசாங்கத்திலே செயலாளர் பொறுப்பு என்பது ரொம்ப முக்கியமானது. இந்த மாநிலத்தின் அன்றாட நிர்வாகத் திலே செயலாளர் பங்கு, பொறுப்பு அதிகமானது. ஆனால் அப் படிப்பட்ட செயலாளர்களை நீங்கள் பல்வேறு தொழில்களுக்கு, பல்வேறு அமைப்புகளுக்கு டைரக்டராக நியமனம் செய்வதால், மாதத்தில் 15 நாட்கள் அவர்கள் டைரக்டர்கள் கூட்டத்திலே பங்கு கொள்வதற்கே நேரம் சரியாக இருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் நிர்வாக வேலைகளை அவர்களால் சரிவர பார்க்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, செயலாளர்கள் பொறுப்பிலே இருப்பவர்களை, இது போன்ற டைரக்டர்களாக நியமிக்காமல், அதற்கு அடுத்த நிலையிலே இருப்பவர்களை அல்லது அரசாங்க வேலையிலே இருந்து ஓய்வு பெற்ற முன்னாள் அதிகாரிகளை நியமிப்பது நல்லது. இப்படி நியமிப்பதன் மூலம் அவர்களிடம் நீங்கள் நம்முடைய அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன என்பதைச் சொல்லலாம். அவர்கள் அங்கே போய் டைரக்டர்கள் கூட்டத்திலே அதைச் சொல்லலாம். அதை விட்டு, அரசாங்கத்திலே முக்கிய பொறுப்புகளை வகிக்கின்ற செயலாளர்களை பல்வேறு தொழில் நிறுவனங்களிலே டைரக்டர்களாக நியமிப்பதால், அரசாங்கத்தின் வேலை குந்தகமாகிறது. இதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத் திலே வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று. இங்கே நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் ஹாஜா செரீப் அவர்கள் ஒரு யோசனையை சொன்னார்கள். உமாநாத் அவர்களைப்பற்றிக் கூறிய யோசனையைச் சொல்லவில்லை. உமாநாத் அவர்கள் தொழில் ஆரம்பித்தால் ஹாஜா

[திரு. ப. நெடுமான்]

[1982 மார்ச் 19]

செரீப் அவர்கள் தான் அப்போது அந்தத் தொழிற் சங்கத்தின் தலைவராக ஆகின்ற நிலை ஏற்படும். அதை நான் சொல்ல வில்லை. அட்வைசரி போர்டு வேண்டுமென்று ஹாஜா செரீப் சொன்னார்.

[பிற்பகல் 1-20]

அது ரொம்ப முக்கியமானது. தொழில் துறைக்கு திறமை வாய்ந்த தொழில் துறை நிபுணர்கள் நல்ல தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் பொருளாதார நிபுணர்கள் ஆகியோரைக் கொண்ட ஆலோசனைக் குழு அமைக்கப்படுவது ரொம்ப நல்லது. பல்வேறு தொழில்களிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழில் நிபுணர்களும், தொழிற் சங்கத் தலைவர்களும், பொருளாதார நிபுணர்களும், அங்கம் வகிக்கின்ற இந்தக் குழு அரசாங்கத்திற்கு பல வகைகளிலே உதவியாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் அந்த யோசனையை நான் வரவேற்கிறேன்.

சிறு தொழில் வளர்ச்சியைப் பற்றி சில வார்த்தைகளை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலே மத்திய அரசாங்கத்தின் முதலீடு குறைந்ததன் காரணத்தினாலே பல பெரும் தொழில்கள் அண்மைக்காலமாக ஏற்படாத நிலை ஏற்பட்டு விட்டது எனினும் நமக்கெல்லாம் மன நிறைவையும் மகிழ்ச்சியையும் தருகின்ற வகையில் ஓரளவிற்கு சிறு தொழில்கள் தமிழகத்திலே சிறப்பான முறையில் வளர்ச்சி அடைந்து இருப்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாநில அரசின் உதவியோடு சிறு தொழில்கள் தொடங்கப் பட்டு உற்பத்தி, எண்ணிக்கை வேலை வாய்ப்பு ஆகியவற்றிலே மிக மகத்தான சாதனைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அகில இந்திய அளவிலே ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போமானால் தமிழகம் 15 சதவீதம் சிறு தொழில்களைப் பெற்றிருக்கிறது என்பது முக்கியமானது, முதல் மாநிலமாகவும் விளங்குகிறது என்பது அதைவிட முக்கியமானது. நாம் 1984 ஆம் ஆண்டை அடையும் போது தமிழகத்திலே உள்ள சிறு தொழில்கள் 75 ஆயிரத்தை எட்டும் என்பது நமக்கெல்லாம் பெருமையளிக்கக்கூடியதாகும். அதற்காக நான் அமைச்சர் அவர்களை மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டுகிறேன்.

இத்துடன் நின்றுவிடாதீர்கள். பெரும் தொழில்கள் தமிழகத்திலே வராததால் ஏற்பட்டு விட்ட இழப்பினைச் சிறு தொழில்கள் அமைப்பதன் மூலம் நிறைவு படுத்த நீங்கள் இதைத் துரிதப் படுத்துங்கள். (The Spirit of fifties must be recaptured)

1982 மார்ச் 19]

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். 1950 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1970 ஆம் ஆண்டு வரையில் ஏற்பட்ட தொழில் வளர்ச்சியின் வேகத்தை இதிலே காட்டி இதை நீங்கள் செய்ய வேண்டும்.

சிறு தொழில்களுக்கு சில சிரமங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை எல்லாம் நீங்கள் களைவீர்களானால் அவை வேகமாக நடைபெறும்.

1. கிளியரென்ஸ் ஆப் லைசென்ஸ்.

2. சப்ளை ஆப் ரா மெட்டிரியல்ஸ்.

3. உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களையும், கச்சாப் பொருள்களையும் கொண்டு வருவதிலே டிரான்ஸ் போர்ட்டிலே உள்ள சிரமங்கள்.

4. சாங்ஷனிங் அண்ட் புராசஸ் ஆப் கிரடிட், எக்ஸ்ட்ரா.

இவற்றில் சிரமங்கள் இருக்கின்றன. அதை அரசு கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும். மாநில அரசு சில விஷயங்களைச் செய்வதற்கு முன்வர வேண்டும். சுமுகமான தொழில் உறவு தமிழகத்திலே இருப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். நிலம், நீர், மின்சாரம் உடனுக்குடன் வழங்கப்படுவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். அரசு சில விதி முறைகளிலே சிலவற்றைத் திருத்தி இருக்கிறது. இன்னும் அவற்றை எளிமையாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்னும் ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஒரு பக்கம் சிறு தொழில் வளர்ச்சி என்று பெருமைப்படத்தக்க விதத்திலே இருக்கிறது. இன்னொரு பக்கத்திலே இந்து, எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகைகளிலே சில நேரங்களிலே வரக்கூடிய விளம்பரங்கள் நம்மை அதிர்ச்சி அடைய வைக்கின்றன. தமிழ்நாடு இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மென்ட் கார்ப்பரேஷன் தொழில்களுக்கு உதவி செய்கிறார்கள். அந்தத் தொழில்கள் சில நேரங்களிலே சரியாக இயங்கவில்லை என்ற காரணத்தினாலே அவற்றை ஏலம் விடுகின்ற ஏல நோட்டீஸ் பக்கம் பக்கமாக பத்திரிகைகளிலே வருவதைப் பார்க்கிற போது அதிர்ச்சியாக இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் ஏன் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டது. சிறு தொழில் வளர்ச்சி ஒரு பக்கம் அதிகமாக இருந்தாலும், இன்னொருபக்கத்திலே ஏலம் விடக்கூடிய நிலைமைகள் எதனால் வருகின்றன என்பதை எண்ணிப் பார்த்தீர்களா? ஏலம் விடுவதற்கு முன்னால் அரசு அதை ஆராய்ந்து பார்த்து, எதனால் அந்தத் தொழிற்சாலைகள் ஏலம் விடப்படுகின்றன, அதற்கு அவசியம் இருக்கிறதா என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை

[திரு. ப. நெடுமொறன்]

[1982 மார்ச் 19]

எடுத்திருக்கிறதா, ஏல நோட்டீஸ் பிரசுரிக்கப்படுவதற்கு முன்னாலே அதனால் விளையக்கூடிய தீமைகள் என்ன என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்தீர்களா? தொழிற்சாலைகள் கடன் தொகைகளை கால தாமதமாகச் செலுத்தியதற்கு என்ன காரணம் என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்தீர்களா? ஏலம் விடப்பட்ட தொழிற் சாலைகளில் எத்தனை சிறு தொழில்கள் என்பதை எண்ணிப்பார்த்தீர்களா? உலக வங்கி நிதியிலிருந்து எத்தனை தொழிற்சாலைகள் நிதி பெற்று ஆரம்பிக்கப்பெற்றன என்பதை எண்ணிப் பார்த்தீர்களா? அதன் மூலம் உலக வங்கி வழங்கும் மானியத்திற்கு கேடு வரும் என்பதை எண்ணிப்பார்த்தீர்களா? இப்படி ஏலம் விடப்படுகிற தொழில்கள் என்ன ஆகின்றன என்பதைப்பற்றி நான் அதிர்ச்சி தரும் ஒரு உண்மையை இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன். பம்பாயிலே இருந்து பெரிய பெரிய முதலாளிகள் இங்கே வந்து இந்த தொழிற் சாலைகளை ஏலம் எடுக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலே ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் எங்கேயோ இருப்பவர்களால் ஏலம் எடுக்கக்கூடிய பரிதாபகரமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏலம் விடாமலேயே இந்த தொழிற்சாலைகளுக்கு உதவி செய்து மீண்டும் இயங்கவைக்க முடியுமா என்பதையெல்லாம் பார்க்காமல் அரசாங்கம் ஏல நோட்டீஸ்களை வெளியிடுவார்களானால் பல டெக்னோக்ராஸ்ட்கள் இங்கே வந்து அரசாங்க உதவிகளோடு ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொழில்கள் கைமாறி ஒரே இடத்திலே குவியக்கூடிய அபாயம் இருக்கிறது. சில பெரிய முதலாளிகள் வாங்கி இந்த தொழிற் சாலைகளை அவர்கள் ஏகபோகமாக்கிக் கொள்கிற முயற்சியிலே இருக்கின்றனர். இது அரசாங்கத்தினுடைய அடிப்படை நோக்கத்திற்கு எதிராக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏலம் விடுவதற்கு முன்னாலே நன்றாக பரிசீலனை செய்து இந்த நடவடிக்கைகளிலே ஈடுபட வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் இந்த தொழில் மானியத்திலே பேச வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

* திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1982-83 ஆம் ஆண்டு தொழில்துறை மானியத்தின் மீது திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் சார்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆட்சி, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி பொறுப்புக்கு வந்த 1976 ஆம் ஆண்டு முதல் இன்று வரையில் தமிழ் நாட்டிலே தொழிற் துறையிலே பின்தங்கி விட்டது என்று நான் சொல்லவில்லை; திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சொல்லவில்லை; பல்வேறு தொழில்துறை வல்லுநர்கள் சொல்கிற

1982, மார்ச் 19]

[[திரு. பே. சு. திருவேங்கடம்.]]

ஒரு நிலைமையை நாம் பல்வேறு காலக்கட்டத்திலே பார்த்துக் கொண்டு வருகிறோம். பல நேரங்களில் இந்த பேரவையிலும் சரி, வெளியிலும் சரி, மத்தியிலே இருந்து வருகிற அமைச்சர்கள் அல்லது தொழிற் துறையிலே இருக்கிற வல்லுநர்கள் அதற்கு ஆதாரத்தோடு பேசுவதும், நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர்களும், மற்றவர்களும் அதை மறுப்பதும் போன்ற நிலைமைகள் தமிழகத்தில் இருந்துவந்தாலும் கூட அதற்கு ஒன்றி ரண்டு உதாரணங்களை இந்தப் பேரவையிலே கூட சொன்னார்கள், நானும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

இங்கே கூட சொல்லப்பட்டது, அசோக் லேலண்ட் நிறுவனம் தன்னுடைய கிளையை இந்த மாநிலத்திலே ஆரம்பிப்பதற்கு முயற்சி எடுத்தது. அதேபோல ரெயில் பெட்டி உபகரணங்களை செய்யும் பல்வேறு தொழிற்சாலைகள் இந்த மாநிலத்தில் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க வந்த போது மாநில அரசு சரியாக அணுகாததாலே வேறு மாநிலங்களுக்குச் சென்று விட்டன. சென்று விட்ட காரணத்தாலே பல்லாயிரக்கணக்கான பேர்களுக்கு கிடைக்கவேண்டிய வேலை வாய்ப்பும் நாம் இழந்து விட்டோம். நல்ல அணுகுமுறையை எடுக்க இந்த அரசு தவறிவிட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே பேசிய ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் இருந்தபோது தொழிற் துறையில் ஒன்றுமே செய்யவில்லை, தொட்டதே இல்லையே என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். அதை விரிவாகப் பேச நேரம் போதாது. ஒன்றிரண்டு எடுத்துக்காட்டுகளை வைப்பதற்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1967 ஆம் ஆண்டு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தமிழகத் தினுடைய முதல்வர் பொறுப்பை ஏற்றதற்கு பிறகு, ஏற்கனவே இருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே சிறப்பான முறையிலே இந்த துறை நடத்தி வந்த போது, அண்ணா அவர்கள் அதற்கு எந்த வகையிலும் பின் வாங்காமல் பல்வேறு ந்திய மாநிலங்களில் தமிழகம் பின்னணிக்கு செல்லாத நிலையிலே அண்ணா அவர்களும் சரி, எங்களுடைய தலைவர் டாக்டர் கருணாநிதி அவர்களும் சரி அன்றைய தினம் முதல்வர் பொறுப்பை ஏற்றதற்கு பிறகு, “உறவுக்கு கை கொடுப்போம்” உரிமைக்கு குரல் கொடுப்போம்” என்ற தத்துவத்தின் கீழ் மத்திய அரசை பல்வேறு நேரங்களில் அணுகிதான் தமிழகத்தில் பல்வேறு தொழில்களை ஆரம்பித்தார்கள்.

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

[1982 மார்ச் 19]

நான்கூட பொது நிறுவனங்கள் குழுவினாலே இருந்த நேரத்தில் பார்க்கிற போது பல்வேறு தொழில்கள் 1972, 1973, 1974, 1975 ஆம் ஆண்டுகளில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிற ஒரு நிலைமையை தான் நான் பார்க்கவேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. உதாரணமாக சொல்ல வேண்டுமென்றால், இங்கே கூட பல்வேறு நண்பர்கள் சொன்னார்கள். தூத்துக்குடி துறைமுகம் இன்றைய தினம் தமிழகத்திற்கு தொழில் துறையிலே ஒரு பெரிய வரப்பிரசாதமாக விளங்குகிறது என்று சொன்னால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் காரணம் இல்லையா என்று தான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 1-30]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவையின் அனுமதியுடன் அலுவல் நேரம் சிறிது நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதே போன்றுதான் தூத்துக்குடியிலே ஸ்பிக் உரத் தொழிற்சாலை. அதே போன்றுதான் அரக்கோணத்திலே உருக்காலை. அதே போன்றுதான் ஆலங்குளத்திலே சிமென்ட் ஆலை. அதே போன்றுதான் தமிழ்நாடு பீங்கான் நிறுவனம், தமிழ்நாடு கரும்புப் பண்ணைக் கழகம், தமிழ்நாடு சர்க்கரை நிறுவனம், இப்படி எத்தனையோ தொழில்கள், தொழில் நிறுவனங்கள் பொதுத் துறையிலேயும் சரி, கூட்டுத் துறையிலேயும் சரி துவங்கப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுத் துறையிலே எத்தனையோ சர்க்கரை ஆலைகள், இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில், தமிழகத்திலே 9 ஆண்டுக்காலம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சீரும் சிறப்புமாகச் செய்திருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே பணிவன்பாக இந்தப் பேரவைக்கு எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே, அன்றைய தினம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், பொதுத் துறையிலேயும் சரி, தனியார் துறையிலேயும் சரி, தொழில்கள் துவங்கும்போது, தனியார்கள் இலாபமே சம்பாதிக்க வேண்டாம் என்று கூட நாங்கள் சொல்லவில்லை. ஆனால், இலாபம் என்கிற பெயரால், தொழிலாளிகளை நசுக்கி, கொள்ளை அடிக்கின்ற ஒரு நிலைக்கு இந்த அரசாங்கம் விட்டு விடுகிற தன்மையைத் தான் நாம் இந்தக் குறுகிய காலத்திலே பார்த்து வருகிறோம். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் கூட இங்கே மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். நீங்கள் அண்ணாவினுடைய கொள்கைக்குப் புறம்பாக இன்றைய தினம் செல்கிறீர்கள் என்பதை நான்

1982, மார்ச் 19]

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அண்ணா அவர்கள் முடிந்த வரையிலும் தனியார் துறையிலே தொழில்கள் துவங்கப்பட்டாலும் கூட, பொதுத் துறையிலோ அல்லது கூட்டுறவுத் துறையிலோ தான் பல பெரிய தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்பட்ட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது தான் அவரது கொள்கையாக இருந்தது. ஆனால், இன்றைய தினம் நீங்கள் அண்ணாவினுடைய பெயரால் கட்சியை வைத்து ஆட்சிக்கு வந்தாலும், இன்றைய தினம் முதலாளிகள் பக்கம் போய்க் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை நான் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நீங்கள் சொல்கின்ற பல்வேறு குறிப்புகளிலே, சர்க்கரை ஆலையா? தனியாருக்குத் தர இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது. மின் உற்பத்தியா? தனியாருக்குத் தர இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது என்று நீங்கள் தனியார் பக்கமே போய்க் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை நான் மெத்த வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நீங்கள் தயவுசெய்து அப்படிப்பட்ட சாரியங்களைச் செய்ய வேண்டாமென்றும் அண்ணாவினுடைய பெயரை நீங்கள் களங்கப்படுத்த வேண்டாம் என்றும் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, காகிதத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கின்ற திட்டத்தை நீங்கள் அறிவித்தபொழுது ரூ. 100 கோடி என்றார்கள். ஆனால், இன்றைய தினம் நீங்கள் கிட்டத்தட்ட ரூ. 190 கோடியிலே அந்தத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கின்ற ஒரு நிலைக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏன் இப்படிப்பட்ட நிலைமை? சொல்லும்போது ஒரு தொகையைச் சொல்கிறீர்கள். பிறகு அந்தத் தொழிற்சாலையைத் துவங்குவதிலே, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு புறம் சொல்கிறீர்கள், புதிதாக நாங்கள் தொழில்கள் தொடங்கப்போகிறோம் என்று. நீங்கள் கொடுத்திருக்கிற அந்தப் புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கும்போது, ஆண்டுக்கு எத்தனை ஆயிரம் பேருக்கு வேலைகள் கிடைக்க இருக்கின்றன என்றெல்லாம் சொல்கிறீர்கள். நான் மெத்தப் பணிவன்போடு சொல்லிக்கொள்வதெல்லாம் இன்றைய தினம்கூட பல இலட்சக் கணக்கான படித்தவர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கின்ற கால கட்டத்தில், புதிதாக அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால், ஏற்கனவே, பல்லாண்டு காலம் வேலை செய்த தொழிலாளர்கள்கூட இன்றைய தினம்

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

[1982 மார்ச் 19]

வேலை இழக்கின்ற ஒரு பரிதாபமான நிலைமை இந்த அரசாங்கத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நீங்கள் அவையையெல்லாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

இன்னொன்றையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலே கூட்டுத் துறையிலே, பொதுத்துறையிலே நீங்கள் தொழிலை ஆரம்பிக்கும்போது, சிறிய சிறிய தொழில்கள், சிறிய சிறிய முதலாளிகளை வைத்துத் துவங்கக்கூடிய நிலைமைகள் வரும்போது, அதற்கான எஸ்டேட்கள் எல்லாம் கட்டிக் கொடுத்திருந்தாலும், ஏற்கனவே இருந்த ஆட்சிக் காலங்களில் அவைகளுக்குச் சரியான ஒரு விளக்கம் சொல்கிற நிலைமையிருந்தது. இப்பொழுது பல பேர் இந்தத் தொழிலைத் துவங்கக் கூட பயப்படுகிறார்கள். காரணம் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்களுக்கு மார்க்கெட் இருக்குமா, அல்லது நியாயமான விலை கிடைக்குமா என்று அவைகளுக்கெல்லாம் ஒரு வழிகாட்டுகிற ஒரு தன்மையை இந்தத் துறை சமீப காலத்திலே இழந்துவிட்டது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவைகளையெல்லாம் நீங்கள் நல்ல முறையிலே கவனிக்க வேண்டும். அந்த வகையிலே நீங்கள் வழிகாட்டுகின்ற முறையில், அணுகுகின்ற முறையில் செய்ய வேண்டும். மகாராஷ்டிரா போன்ற மாநிலங்களிலே உற்பத்தி செய்கின்ற பொருட்களுக்கு நியாய விலை கிடைக்கும் வகையில் அமைப்புக்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு நீங்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பட்டது) இன்னும் ஒன்றிரண்டு வேண்டுகோள்களை மட்டும் வைத்து நான் முடித்து விடுகிறேன். மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்கள் அதற்கு இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வடார்க்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் தொழில் துறை வடக்குப் பகுதியாக இருக்கின்ற இராணிப்பேட்டை போன்ற இடங்களில் மத்திய அரசாங்கம் பல தொழில்களை ஆரம்பித்திருந்தாலும்கூட, தெற்குப் பகுதியான திருவண்ணாமலை போன்ற பகுதிகளிலே தொழில்துறை இல்லாத நிலை இருக்கிறது. எனவே, திருவண்ணாமலை வட்டத்தைத் தொழில் துறையிலே பின்தங்கிய வட்டமாக அறிவித்து அந்தப் பகுதியிலே தொழில்கள் நல்ல நிலைமையிலே வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

நீண்ட நெடுங்காலமாகப் போளூர் பகுதியிலே ஒரு சர்க்கரை ஆலை வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டே யிருக்கிறோம். பின்தங்கிய மக்கள் வாழ்கின்ற பின்தங்கிய பகுதியான போளூர்

1982, மார்ச் 19]

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

பகுதிக்குக் கூட்டுறவுத் துறையிலேயாவது அல்லது பொதுத் துறையிலேயாவது ஒரு சர்க்கரை ஆலையை ஆரம்பிக்க மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, வேலூர் சர்க்கரை ஆலையிலே ஏராளமாக மொலாசஸ் கிடைக்கிறது. அதேபோல் ஆம்பூர் சர்க்கரை ஆலை இருக்கிறது; திருப்பத்தூரில் ஒரு சர்க்கரை ஆலை இருக்கிறது. தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலேகூட கள்ளக்குறிச்சியிலே இருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் சேர்த்து வடார்க்காடு மாவட்டத்திலே—ஒரு பின்தங்கிய பகுதியிலே—இன்றைய தினம் உங்களுக்கும் கெட்ட பெயர் ஏற்படாதவண்ணம் நீங்கள் ஒரு எரி (ஸ்பிரிட்) சாராயத் தொழிற்சாலையை அந்தப் பகுதியிலே ஆரம்பித்து பல்லாயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கின்ற வகையில் செய்ய வேண்டும், (மணியடிக்கப் பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் காலை அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று மாலை 4.00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.36 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

[1982 மார்ச் 19]

[மாலை 4-00]

மாலை 4.00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

(6) வரவு செலவுத் திட்டம் 1982-83 வாக்கெடுப்பு—
தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று சாலை சொழில் மானியத்தின் மீது ஏறத்தாழ 10 மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்க ளது மேலான நல்லகருத்துக்களை எல்லாம் இங்கே மிகத்தெளிவாக வும், உணர்வுபூர்வமாகவும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். குறிப் பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுமாறன் அவர்களும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்களும் தங்களது மேலான கருத்துக் களை எடுத்து வைக்கின்ற நேரத்தில் ஒரு உணர்வினை எடுத்துப் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு நெடுமாறன் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் கடந்த 4 ஆண்டு காலத்தில் சிறு தொழில்கள் நம்பிக்கை ஊட்டுகிற வகையிலே அதிக அளவுக்கு வேலை வாய்ப்பினை கொடுக்கின்ற வகையிலே வளர்ந்திருக்கின்றது என்ற விவரத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது மட்டுமல்லாமல் எதிர்காலத்திலே அது மேலும் வளர வேண்டும் என்றும் அப்படி வளருவதற்கான ஒரு நல்ல சூழ் நிலையை அரசு தொடர்ந்து தொய்வு இல்லாமல் உறுதியாக செய்ய வேண்டும் என்ற உணர்வினை அவர்கள் இந்த மாமன் தேத்தில் எடுத்து வைத்தார்கள். அவர்கள் சொல்லுகின்ற றநரத்தில் தொழில்கள் வளருவது கூட பேரியதல்ல; ஆனால் அந்தத் தொழில்கள் வளருகின்ற நேரத்தில் அந்த ளர்ச்சியின் காரணமாக உருவாகின்ற பயன்கள் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களை சென்று அடைய வேண்டும் என்ற ஒரு நல்ல உணர்வு பூர்வமாக பரிசீலனைக்கு வைத்தார்கள். வளர்ச்சி மட்டும் கொடுக்கத் தேவையில்லை அதற்கு சமூக நீதி அளிக்க வேண்டும் என்ற கருத்து, சோசியல் ஜஸ்டிஸ் என்ற வகையில் நிலைமைகள் எல்லாம் இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள் Growth with social justice. இன்னொரு நல்ல கருத்தையும் அவர்கள் பேச்சிலே நினைவு படுத்தினார்கள். குறிப்பாக 'ரீஜினல் இம்பேலன்சஸ்'—தொழில் களில் குறிப்பாக 70 ஆம் ஆண்டு வரையில் வளர்ந்தது எல்லாம் நகரம், நகரத்தை ஒட்டியிருக்கின்ற பகுதிகள்தான். அது கிராமப் புறங்களிலே ஊரகப் பகுதிகளிலே விரிவு பட வேண்டும், Dispersal of Industries.

1982 மார்ச் 19]

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

என்ற வகையில் கிராமப்புற பகுதிகளிலேயும் அது வளர வேண்டும் என்ற நல்ல கருத்தினை அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்காக நான் மிகவும் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் மாண்புமிகு நெடுமாறன் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியதைப் போல தொழில் வளர்ச்சி, வழிகாட்டுகின்ற நல்ல கொள்கையை உள்ளடக்கித்தான் இன்றைய தினம் தமிழக அரசினுடைய தொழில் கொள்கை விளங்கி வருகிறது என்பதனை நான் பின்னாலே விவரங்களோடு விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்ல இருக்கின்றேன்.

இதற்கு முன்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் பேசுகின்ற போது, அவர்களுடைய மேலான கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தில் வைக்கின்றபோது, தமிழக அரசினுடைய தொழில் கொள்கை இன்றைய தினம் ஏழைகளின் நலனைக் காக்கின்ற வகையிலே அமையாமல், குறிப்பாக சுரண்டுவர்கள் பக்கம் இருக்கிறது, உங்களுடைய அணுகு முறையை நீங்கள் பரிசீலனை செய்து காலத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய வகையிலே மாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்ற உணர்வை இங்கே வைத்தார்கள். இது மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்களுடைய சுணிப்பு, பார்வை, அவர்களுடைய அணுகு முறை. ஆனால் தமிழக அரசைப் பொறுத்த வரையில் கடந்த 4 ஆண்டுகளுக்குள்ளாக உருவாக்கி வந்திருக்கின்ற வளர்ச்சிகள் 4 ஆண்டுகளாக நம்முடைய வசதி, வாய்ப்பு, அதிகாரங்கள், நிதி ஆதாரங்கள், இவைகளை வைத்துக் கொண்டு வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே இருக்கிற மக்களுக்கு கிராம மக்களுக்கு, நலிந்த மக்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு செய்து இருக்கின்ற பணிகளை ஒரு விருப்பு வெறுப்பு அற்ற முறையிலே பரிசீலனை செய்கின்றபோது ஒரு நல்ல மாறுதலை, இந்த 4 ஆண்டு காலத்திற்குள் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் உருவாக்கி இருக்கிறார்கள் என்பதை மட்டும் மெத்த பணிவன்போடு மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்களுடைய மேலான சுவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். விவரத்தைப் பிறகு சொல்லுகிறேன். அவர்கள் பேசுகின்ற போது பல கருத்துக்களையும் சொன்னார்கள். சில தொழிற்கூடங்கள் செயலற்று இருக்கிறது, நலிந்து இருக்கிறது, நோய் வாய்ப்பட்டு இருக்கிறது என்ற விவரங்களை யெல்லாம் சொல்லி, அதுவும் குறிப்பாக ஜாயின்ட் செக்டாரிலே இருக்கின்ற, கூட்டுப் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளின் பெயரையும் சொல்லி, டான்சி போன்ற நிறுவனங்களில் இணைந்து இருக்கின்ற சில தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் நலிந்து இருக்கிறது, நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கிறது, வயயிலாக, இல்லை, இன்றைக்கு நஷ்ட ஈட்டிலே இருக்கிறது என்ற விவரங்களையெல்லாம் அவர்கள் மிகத் தெளிவாக விவரங்களோடு சொன்னார்கள். அந்த உணர்ச்சியைப் பொறுத்த வரையில் ஒவ்வொரு தொழிற்கூடமாக அதற்கு என்ன காரணம், அது எப்போது ஏற்பட்டது,

ஏன் ஏற்பட்டது, அந்த அரசு என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது என்று நான் சொல்வதை விட ஒரு உணர்ச்சியை, ஒரு கருத்தை, அது சம்பந்தமாக சொல்லது என்னுடைய தார்மிக கடமை என்று கருதுகிறேன். குறிப்பாக அவர்கள் தமிழ்நாடு ரப்பர் பேக்டரியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். முகவை மாவட்டத்திலே அது அமைந்திருக்கிறது. அதே போல் மொபட் நிறுவனத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அது கிண்டியில் அமைந்துள்ள நிறுவனம். இதில் என்னுடைய தாழ்மையான விவரம் இது எங்கள் ஆட்சிக் காலத்திலே ஏற்பட்டது என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. தொடர்ந்து முந்தைய ஆட்சிக் காலத்திலே சில திட்டங்களை செய்யலாம் என்று போட்டிருக்கிறார்கள், சில தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அப்படி ஆரம்பிக்கின்ற நேரத்தில் அந்தத் தொழிற்சாலைக்கு, அது ஃபீனிபிலிட்டியாக இருக்கிறதா, அது தொடர்ந்து நடைபெறுமா அல்லது அந்தத் தொழிற்சாலைக்கு தேவைப்பட்ட மூலதனம் இருக்கிறதா, அல்லது உற்பத்தி செய்கின்ற அந்தப் பொருள்களை விற்பனைச் செய்யக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்பதையெல்லாம், சில நேரத்தில், அந்தக் காலங்களில், குறிப்பிட்டு நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. செய்த காரணத்தினால், சில தொழிற்சாலைகள், 'இல் கன்சீவ்ட் புராஜெக்ட்' ஆக இருந்த காரணத்தினால், ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, அதை நிர்வகிக்கிற பொறுப்பு எங்கள் கையில் விழுகிறது. நீங்கள் விமர்சனம் செய்கின்ற நேரத்திலே அதனைச் சந்தித்து சமாளிக்க வேண்டிய பொறுப்பு எங்களுக்கு இருக்கிறது. அப்படித்தான் மொபட் நிறுவனம், அப்படித்தான் தமிழ்நாடு ரப்பர் தொழிற்சாலை, என்று நான் கருதுகிறேன். இப்படிப் பல. இவைகளையெல்லாம் நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், ஆட்சி பொறுப்புக்கு, 1977 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு, நாங்கள் உருவாக்கியோ அல்லது திட்டமிட்டோ, அல்லது நாங்கள் ஆரம்பித்து, அதன் காரணமாகச் செயலற்று, இருந்து, நலிந்து, அல்லது போதிய அளவிற்கு, அது விரும்பிய விளைவுகளைக் கொடுக்கவில்லை என்றால் பொறுப்பு. ஆனால் ஒரு அரசு என்றால், முந்தைய அரசு போட்ட திட்டங்களுக்கு கூட பொறுப்பு, தார்மிக பொறுப்பு என்ற வகையிலேதான் அவைகளையெல்லாம் சீர்படுத்தவும், செம்மைப்படுத்தவும் நாங்கள் முயல்கிறோம். இன்றைக்கு இந்த மொபட் நிறுவனத்தைப் பொறுத்தவரையில் கூட கடந்த 3 மாத காலமாக விரைவாக ஒன்று

Either it should be mended or ended.

[மாலை 4—10]

ஒன்று அதைத் திருத்த வேண்டும், அல்லது பொது மக்கள் பணத்தை தக்க வைத்துக்கொள்கிற வகையில் ஒரு நல்ல முடிவை எடுக்க வேண்டும் என்று அரசு இன்றைய தினம்

[1982 மார்ச் 19]

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

ஒரு நல்ல ஆக்கப்பூர்வமான ஆலோசனை செய்து வருகிறது. விரைவில் அதை நடத்தப் பார்க்கிறோம். ஏனென்றால் ஒரு தொழிற்சாலையை மூடிவிட்டால் அதன் தொடர் விளைவாக வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்படுகிறது. இதைக் கருத்திற் கொண்டு, 'இல கசைபுடு பிராஜெக்ட்' என்று சென்ற பல ஆண்டுகளாக முந்தைய ஆட்சியில் இருந்த பொறுப்புகளை எல்லாம் இன்றைய தினம் நாங்கள் தொடர்ந்து செய்து வருகின்ற காரணத்தால் தான் அந்த விளைவுகள் இருக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்களுக்கு மிக்க பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்றையதினம் 4 ஆண்டுகளாக தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் கிராமப்புறங்களில், ஊரகப் பகுதிகளில் புதிய வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்குவதில் கணிசமான அளவுக்கு தமிழக அரசு வெற்றிபெற்றிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட வெற்றிக்கு, அப்படிப்பட்ட சாதனைகளுக்கு, அப்படிப்பட்ட வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்து கொண்டிருப்பது மாவட்ட தொழில மையங்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் மிக்க பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில் 1979 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட தொழில் மையம் என்ன ஒரு அமைப்பை உருவாக்கி, மாவட்ட அளவிலே புதிதாக தொழில் முனைவர்களை உருவாக்கி, அவர்களுக்கு தேவையப்பட்ட மூலப்பொருட்களைக் கொடுப்பது, அரசாங்கத்தின் வசதிகளை, நிதிகளை எல்லாம் அவர்களுக்குப் பெற்றுத்தருவது போன்ற ஒருங்கிணைந்த பணிகளைச் செய்து கொடுத்து 1979 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்ட இந்த மாவட்ட தொழில் மையங்கள் மூலமாகச் செய்து கொடுத்து—இன்றைய தினம் நல்லவகையில் நம்பிக்கை ஊட்டுகின்ற வகையில் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த மட்டில் நடந்து கொண்டு வருகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக, மத்திய அரசே இதை அண்மையில் பாராட்டியிருக்கிறது. இந்தியத் துணைக் கண்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில் ஏறத்தாழ 324 டிஸ்ட்ரிக்ட் இன்டஸ்ட்ரியல் சென்டர்ஸ் இருக்கின்றன. 22 மாநிலங்களிலும், அதைப் போன்று பிற பகுதிகளிலும் 324 மாவட்ட தொழில மையங்கள் இருக்கின்றன. அவை எப்படி பணியாற்றுகின்றன; அவை எந்த முறையில் மக்களுக்கு சேவை செய்து கொண்டிருக்கின்றன என்று எவ்வுலேஷன், பரிசீலனையை சென்ற ஆண்டு செய்தார்கள். அப்படி பரிசீலனை செய்த அறிக்கை ஒன்றை மத்திய அரசு வெளியிட்டிருக்கிறது. அதில் மத்திய சர்க்கார்

(திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி)

[1982 மார்ச் 19]

குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அதிலே தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த மட்டில் சில விவரங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த விவரங்கள் நமக்கு எதிர்காலத்திலே மேலும் தொடர்ந்து உறுதியாக, நல்ல ஆக்கத்தோடு பணியாற்றுவதற்கு துணையாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால் மூன்று விவரங்களை மட்டும் இங்கே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு அந்த மத்திய அரசினுடைய நிறுவனம் நம்முடைய மாடட்ட தொழில் மையத்தைப் பொறுத்த வரையில் எம்பிளாய்மென்ட் ஆப்பரேஷன்களில் இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாட்டில்தான் அதிக அளவுக்கு மாவட்ட தொழில் மையம் மூலமாக உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி, அதை மற்ற மாநிலங்களோடும் ஒப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

The additional employment generated by district industrial centres during 1980-81 was the highest in Tamil Nadu followed by Gujarat, Punjab and Orissa.

இன்றைக்கு ஒரு நேரத்தில் சொல்வார்கள். குஜராத் தான் தொழிலிலே முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறது; பஞ்சாப்தான் முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறது; அவதப்போல ஓரிசா தான் முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்வார்கள். ஆனால் இன்றைய நிலவரப்படி தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் 1980-81 ஆம் ஆண்டில் புதிதாக அதிக வேலைவாய்ப்பை உருவாக்கித் தந்திருப்பது தமிழ்நாடுதான். குஜராத் தைவிட, பஞ்சாபை விட, ஓரிசாவை விட இன்றைக்கு தொலை நோக்கில் முன்னோடியாக இருப்பது தமிழ்நாடு என்று புள்ளி விவரத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

புதிதாக வேலைவாய்ப்புகள்—தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் 5920 பேருக்கும், குஜராத் தைப் பொறுத்த வரையில் 5406 பேருக்கும், பஞ்சாபைப் பொறுத்தவரையில் 5372 பேருக்கும், ஓரிசாவைப் பொறுத்த வரையில் 5363 பேருக்கும் என்கிற முறையில் இருக்கிறது.

அடுத்ததாக, 'Entrepreneurial identification' என்ற வகையில் புதிதாக தொழில் முனைவர்களை அடையாளம் கண்டு, அவர்களுக்கு உற்சாகம் கொடுப்பதில் தமிழ்நாடு இன்றையதினம் முன்னணியில் நின்று கொண்டு இருக்கிறது.

"In terms of the number of entrepreneurs identified the performance by TIIC during 1980-81 was highest in Tamil Nadu closely followed by Kerala and Gujarat

1982 மார்ச் 19]

(திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி)

இன்றைக்கு அந்தத் தமிழ் முனைவர்கள்—தமிழகத்திலே 1584 பேர்களும், கேரளத்தில் 1574 பேர்களும், குஜராத்தில் 1535 பேர்களும் என்ற வகையில் விவரங்களைக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

அதைப் போலவே, institutional credits வங்கிகளிடமிருந்து நிதி ஆதாரங்கள் சிறு தொழிலகங்களுக்கு கொடுத்து உதவுவதிலே நம்முடைய தமிழ்நாடு அரசாங்கம் அளப்பறிய பணியைச் செய்து இருக்கிறது.

“In terms of credit provided by Financial institutions, loan advanced by THIC during 1980-81 was the highest in the case of Gujarat closely followed by Tamil Nadu.”

குஜராத்திலும், தமிழ் நாட்டிலே மட்டும் தான், இப்படி வங்கிகளிடமிருந்து நிதி ஆதாரங்களை இப்படிப்பட்டவர்களுக்குப் பெற்றுத் தருவதில் முதன்மையாக இருந்து வருகிறது. ஆக,

Employment opportunities, institutional credit, Entrepreneurial identification.

என்ற இந்த 3 வகைகளிலே சிறுதொழிலகங்களுக்கு உதவி செய்வதில் மற்ற மாநிலங்களை விட முதன்மையாகத் தமிழ் நாடு இருக்கிறது என்று இன்றைக்கு மத்திய அரசு பாராட்டியிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

சிறு தொழிலகங்களுக்கு மிக அவசியமான மூலப்பொருள்கள் இங்கேயே கிடைக்கின்றன. சில மூலப்பொருள்கள் வெளிநாட்டில் இருந்து இறக்குமதி செய்யவேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறோம். அப்படி இறக்குமதி செய்கிற காலத்தில், சட்டங்கள், சம்பிரதாயங்கள், விதிமுறைகள் சிலநேரங்களில் தடையாக இருந்த நிலைமைகள் சில காலத்திற்கு இருந்த காரணத்தால், சிறு தொழில் முன்னேற்றம் அடைய முடியாமல் இருந்தது. ஆனால், இன்றைய தினம் புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு, குறிப்பாக, வெளிநாட்டில் இருந்து இறக்குமதி செய்ய வேண்டிய பொருள்களுக்கு, அல்லது ரா மெட்டீரியல்ஸுக்கு உள்ள விதிமுறைகளை எளிமைப்படுத்திய காரணத்தால், இந்த நான்கு ஆண்டுகளில், ஒரு மகத்தான முன்னேற்றத்தை தமிழ் நாடு பெற்று இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 1977 ஆம் ஆண்டில் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த அந்த தலைநாளில் 556 இலட்சம் ரூபாய்க்கு வெளிநாட்டில் இருந்து மூலப்பொருள்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு இருந்தது. 1978 ஆம் ஆண்டில் 769 இலட்சம் ரூபாய்க்கு இறக்குமதி

செய்யப்பட்டது. 1979 ஆம் ஆண்டில் 10.44 கோடி ரூபாய்க்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்டது. 1980 ஆம் ஆண்டில் 26 கோடி ரூபாய்க்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்டது. 1980-81 ஆம் ஆண்டில் 30 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்டது. இதற்குக் காரணம் சிம்பிளிபிகேஷன் ஆப் தி ப்ரொசீஜர் என்கிற வகையில், இறக்குமதி செய்கிற சட்டங்களைப் ப்ராக்டிகலாகவும், டாக்மேடிக்காகவும் இருக்கின்ற வகையில் செய்து இருக்கிறோம். இதன் காரணமாகத்தான் 5½ கோடி ரூபாய் அளவிற்கு 1977-ல் இருந்த இறக்குமதி, இன்றைக்கு 30 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வளர்ந்து இருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு நாம் விதிமுறைகளை எளிதாக்கி இருக்கிறோம். இதனை டெல்லியில் இருப்பவர்கள் குறிப்பாக மைய அரசிலே இந்தத் துறையைச் சண்காணிக்கிற பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அப்படி பாராட்டியிருப்பதோடு மட்டுமல்ல மற்ற மாநிலங்களிலே இருக்கின்ற தொழில் துறை இயக்குநர்களுக்கும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் அவர்கள் என்னென்ன நடைமுறைகளைப் பின்பற்றுகிறார்களோ அந்த நடைமுறைகளை விதிமுறைகளை நீங்களும் பின்பற்றினால் வெளிநாட்டில் இருந்து இறக்குமதி செய்யும் பிரச்னை உங்களுக்குச் சுலபமாக இருக்கும். ஆகவே, தமிழ்நாட்டை முன்மாதிரியாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், என்று மற்ற மாநிலங்களில் இருப்பவர்களுக்கு அவர்கள் வேண்டுகோள்கள் தரக்கேட்கக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மைய சர்க்காரிலே பொறுப்பான பதவியில் இருக்கின்ற அதிகாரிகள் மற்ற மாநிலங்களுக்கு எழுதியிருக்கிறார்கள். அப்படி எழுதியது மாத்திரமல்ல, தமிழக அரசுக்கும் அந்தத் தகவலைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

During the recent Port Licensing Authorities meeting at New Delhi on 23-1-1982 the Chief Controller of Import and Export is specially mentioned to the Heads of all Licensing Officers about the excellent work done by the Director Industries and Commerce Tamil Nadu. He also recommended similar procedures to be followed in other States and requested the Heads of Licensing officers of other Ports to have discussion with the Director of Industries Tamil Nadu Government in the introduction of such systems which are in vogue in Tamil Nadu.

[மாலை 4.20]

தமிழ்நாட்டில் இன்றைய தினம் நடைமுறையில் இருக்கிற அந்த வழிமுறைகளைக் கேட்டு நீங்கள் பின்பற்றுவீர்களேயானா இறக்குமதி செய்கிற துறைக்கு அது மிக உபயோகமாக இருக்கும் என்று சொன்னது மட்டுமல்ல.

1982 மார்ச் 19]

(திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி)

According to the Chief Controller, Imports and Exports these steps will obviously stime late developmental activities in a methodical way and reduce the scope for bogus un its coming under surface.

போலியாக வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்கிறார்களே அப்படிப்பட்ட போலிகளைக் கூட தடுப்பதற்கு தமிழ்நாட்டில் உருவாகியிருக்கிற அந்தக் கேடயம், அந்த வழி முறைகள் உதவியாக இருக்கும், பின்பற்றுவீர்களேமானால் என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். அப்படி இன்றைய தினம் இறக்குமதிக் கொள்கை ஆனாலும் சரி, ஏற்கெனவே நான் சொன்னதுபோல இண்டர் பிரினியல் ஐடென்டிபிகேஷனாக இருந்தாலும் சரி இன்ஸ்ட்டிடியூஷனல் கிரெடிட் ஆக இருந்தாலும் சரி இப்படி பல வகைகளிலும் மாண்டியிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், கடந்த 4 ஆண்டுகளாக தொலை நோக்கு பார்வையிட்டு எடுத்த நடவடிக்கைகளில் காரணமாக இன்றைக்கு எளிமையாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மட்டும் இந்த மேரத்திலே பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் இந்திய துணைக் கண்டத்திலே வேறு எங்கும் இல்லாத அளவுக்கு சிறப்பான ஒரு முறையை வேறொரு முறையில் இன்றைக்கு சிறப்பாக ஒரு வளர்ச்சியைப் பெற்றிருக்கிறது. அதுதான் இன்டஸ்ட்ரியல் கோவாப்பிரேட்டிவ் சொசைட்டிஸ். அது ஒரு வகையில் டெமாக்கரிட்டிக் எண்டர்பிரைசஸ் என்று சொல்லலாம். பலம் இல்லாதவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து கொண்டு ஒன்றாக தொழில் செய்கிற ஒரு சித்தாந்தம். அந்த சித்தாந்தத்தை இந்திய துணைக் கண்டம் விடுதலைக்குப் பிறகு அனைத்து மாநிலங்களிலும் மூன்று பார்த்து, இடையிலே விட்டு விட்டு எஸ்ர்த்திருக்கிறார்களே தவிர நம்மைப் போல அதில் கட்டுக் கோப்பாக வளர்ந்தது கிடையாது.

குறிப்பாக 1977-ல் மாண்டியிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சி வருவதற்கு முன்னால் 300 தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மட்டுமே இருந்தன. இந்த 4 ஆண்டுகாலங்களில் குறிப்பாக பட்டு வளர்ப்புத் தொழில், தீப்பெட்டித் தொழில், அதேபோல டோப்பியாக்கா எனப்படும் மர எள்ளிக் கிழங்கு தொழில், வேபர் இண்டஸ்ட்ரிஸ் போன்ற தோல் தொழில் என்று சின்னஞ்சிறு பணியாளர்கள் சிறுசிறு அளவிலே தொழில் செய்பவர்கள் சேர்ந்து, 500-க்கும் மேற்பட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்களை கடந்த 4 ஆண்டுகளில் உருவாக்கி அது தற்போது ஒரு பலமான கேடயமாக, பலவீனமானவர்களுக்கு, வலிவு அற்றவர்களுக்கு பாதுகாப்பாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக தமிழ்நாட்டில் நீலகிரி மலையில் இன்றைய தினம் தேயிலைத் தொழிலைப் பொறுத்த வரையில், 50 ஆயிரம் பேர்களுக்கு மேலாக, தேயிலையை சிறு விவசாயமாகக் கொண்டு,

அதையே நம்பி வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அந்தத் தொழிலுக்கு சென்ற அண்டு ஒரு அறை கூவல் ஏற்பட்டது. குறிப்பாக உலகச் சந்தையிலே ஏற்பட்ட தேக்கம், உலக சந்தையிலே ஏற்பட்ட பல நிகழ்ச்சிகளின் காரணமாக, நீலகிரியிலே இருந்த நண்பர்களுக்கு பல சிக்கலை உருவாக்கியது. அதன் காரணமாக டெல்லியிலே இன்றைய தினம் நிதியமைச்சராக இருக்கிற மாண்புமிகு பிரணாப் முகர்ஜி அவர்கள் இன்றைய தினம் காமாட்சி மினிஸ்டராக இருந்தார்கள். உடனடியாக அவர் ஒரு மாநாட்டை கூட்டிய நேரத்தில் தமிழகத்தில் சார்பாக சென்று நாங்கள் சில கருத்துக்களைச் சொன்னோம். இன்றைக்கு தேயிலைத் தொழிலில் உள்ள சிக்கல் தீர வேண்டும் என்றால் சிரமம் தீரவேண்டும் என்றால் அதற்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்றால் கலால் வரியில் ஒரு மாற்றத்தை நீங்கள் உருவாக்கித்தர வேண்டும்.

அதைப்போலவே நீலகிரி மலைப் பகுதியில் ஒரு வித கலால் வரி-வசூலிக்கிறீர்கள். இன்னொரு பக்கத்தில் வேறொரு கலால் வரியை வசூலிக்கிறீர்கள். உதையிலே ஒரு விதமாக வரி, கடலூரில் ஒரு விதமாக வரி. இப்படி டிஸ்பேரிட்டி இருக்கிறது என்று சொன்னபோது மாண்புமிகு பிரணாப் முகர்ஜி அவர்கள் இன்றைக்கு அதை ஓரளவுக்கு பேரக்கியிருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் செல்ஸ் டேக்ஸின் 5 சதவீதமாக இருந்ததை 2½ சதவீதமாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். அது மட்டும் அல்ல சிறு தேயிலை விவசாயிகளுக்கு கொச்சி நகரத்திலேயும் குன்னூர் நகரத்திலேயும் 2 கோட வுன்களை 25 லட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டிக் கொடுத்து அவர்களுக்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்கும் வகையில், ஒரு பாதுகாப்பு கேடயமாக மாண்ட மிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) குறித்துக் கொள்ளுங்கள். கடைசியில் பேசிக் கொள்ளலாம்.

அடுத்து, தீப்பெட்டி. தீப்பெட்டியில் ஒரு மகத்தான திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது இந்த அரசு. தீப்பெட்டி தொழில் என்பது பொருளாதார நடவடிக்கை மட்டும் அல்ல. ஒரு சமுதாய பொருளாதார நடவடிக்கை.

Social economic enterprise.

குறிப்பாக, சாத்தூர், கோவில்பட்டி திருநெல்வேலி போன்ற டிரைஷனல் ஏரியாக்களில் மட்டும் இருந்த இந்தத் தொழிலை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் வந்துதான் பொம்மிடி போன்ற, தர்ஹபுரி போன்ற, கோடையிலே பொள்ளாச்சி போன்ற தாராபுரம் போன்ற நான்-டிர்ஷனல் ஏரியாக்களுக்குப் பரவும் வகையில் கிட்டத்தட்ட 100 தொழிற்கூட்டுறவுச் சங்கங்களை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள்.

1982 மார்ச் 19] (திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி)

1977 ஆம் ஆண்டு 11 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மட்டுமே இருந்தது. இப்போது ஏறத்தாழ 81 கூட்டுறவுச் சங்கங்களை உருவாக்கி அங்கே இன்றைக்கு நலிந்த மக்களுக்கு, சாமானிய மக்களுக்கு, இப்படி 1½ இலட்சம் பேருக்கு அஸ்ஸுர்ட் எம்ப்ளாய்மென்ட் உத்தரவாதம் அளிக்கின்ற வகையிலே ஏற்பாடு

செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. தீப்பெட்டித் தொழில் இன்றைக்கு மூன்று பகுதியாக இருப்பது அனைவருக்கும் தெரியும். விம்கோ போன்ற பல நாட்டு மூலதனத்தை வைத்து நடத்தப்படுகின்ற மலடி நேஷனல் மானோபொலிஸ்ட் போன்றவர்கள் இந்தத் தொழிலிலே மிக ஆழமாகவும் வலிமையான இடத்திலேயும் இருக்கிறார்கள். அடுத்து மிடில் செக்டர் என்ற வகையிலே ஒரு கணிசமானவர்கள் சிலகாசி போன்ற பகுதிகளில் இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். அடுத்து தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம் என்று சொல்கின்ற நம்மைப் போன்றவர்கள் ஒரு பகுதியினர் இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறோம்.

மத்திய அரசு இந்தத் தொழிலை வளர்க்க வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு பெரிய நிறுவனத்திற்கு 7 ரூபாய் 20 பைசா, மிடில் செக்டாருக்கு 4 ரூபாய் 50 பைசா நம்மைப் போன்ற தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கத்தைப் பொறுத்த வரையிலே 1 ரூபாய் 60 பைசா என்ற வகையிலே எக்ஸைஸ் ட்யூட்டி நிர்ணயித்து, டேரிஃப் ப்ரொட்டக்ஷன் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். நலிந்த மக்களுக்கும், தாய்மார்களுக்கும் பாதுகாப்பிற்கான ஒரு உத்தரவாதம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் டெல்லி சர்க்கார் இப்படிப்பட்ட ஒரு முறையை அமல் படுத்தி னார்கள். ஆனால் இது பற்றி கேள்வி கேட்டு பல நூற்றுக் கணக்கானவர்கள் நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று ஒரு நாளு மாதங்களுக்கு முன்பு ஒரு இடைக்கால தடையைச் கூட வாங்கிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். தங்களுக்கு அந்த உரிமை வேண்டும் என்றும் எக்ஸைஸ் ட்யூட்டி வேறுபாடாக இருக்கக் கூடாது என்றும் அவர்கள் முயற்சித்தார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் இந்த மாமன்றத்திலே பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்வேன், பாரதியார் விழா நடந்து கொண்டிருந்த அந்தத் தருணத்திலே தான் அந்த அறை கூவல் நமக்குக் கிடைத்தது. அந்த பாரதியார் விழாவிற்கு வந்த மாண்புமிகு அன்றைய நிதியமைச்சரும் இன்றைய ராணுவ அமைச்சருமான மதிப்பிற்குரிய ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்களிடத்திலே ராஜ்பவனுக்குச் சென்று அந்த விவரத்தைச் சொன்னபோது உடனடியாக அவர்கள் உச்ச நீதிமன்றத்திலே தடையை வாங்கி அண்மையிலே நடைபெற்ற பட்ஜெட் அறிவிப்பின் போது நம்மைப் போன்ற தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு எக்ஸைஸ் ட்யூட்டி ஒரு ரூபாய் 60 காசு என்றும் அவர்களுக்கு 4 ரூபாய் 50 காசு என்றும் நிர்ணயித்து நமக்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு பாதுகாப்பைக் கொடுத்தார்கள். அதற்காக

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

[1982 மார்ச் 10]

தமிழகத்திலுடைய பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களின் சார்பாக மத்திய அரசுக்குக் குறிப்பாக நிதியமைச்சர் பிரணாப் முகர்ஜி அவர்களுக்கு நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே இன்றைக்கு நமக்கு பாதுகாப்புத் தருகின்ற வகையிலே அது இருக்கின்றது.

நம்முடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் அந்தத் தீப்பெட்டித் தொழில் ஒரு செல்ப் நிலையன்ட் தொழிலாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். அதற்குத் தேவைப்படும் எல்லாப் பொருட்களைப் பொறுத்த வரையிலும் அதாவது தீப்பெட்டியாக இருந்தாலும், தீக்குச்சியாக இருந்தாலும், பொட்டாசியம் குளோரைடாக இருந்தாலும், நீல காகிதமாக இருந்தாலும், லேபிளாக இருந்தாலும் சிககாசியிலோ அல்லது கோவிலப்பட்டியிலோ இருக்கின்ற தனி முதலாளிகளை நம்பிக் கொண்டு தான் இந்தத் தொழில் இருக்கிறது. அதனால் நமக்கு நாமே உருவாக்கிக் கொடுக்கிற வகையிலே கோவிலப்பட்டியிலே எண்ண அச்சகத்தையும், அதைப் போல 5 இடங்களில் அட்டை தயாரிக்கின்ற கொழிற்சாலைகளையும், குச்சி தயாரிக்கின்ற தொழிற்சாலைகளையும் நீலநிறகாகிதம் தயாரிக்கின்ற ஒரு தொழிற்சாலையையும் குன்றக்குடியில் அதாவது நம்முடைய கிழக்கு முகவை மாபட்டத்திலே ஆரம்பிப்பதற்காக 15 நாட்களுக்கு முன்பு நான் சென்று அடிக்கல் நாட்டி விட்டு வந்திருக்கிறேன். பொட்டாசியம் க்ளோரைடு கூட்டுறவு முறையிலே உருவாக்கச் செய்து, இப்படி இந்தத் தீப்பெட்டித் தொழிலை ஒரு செல்லப் நிலையன்ட் தொழிலாக ஆக்க வேண்டும் என்றும் தன்னுடைய தேவையைத் தானே நிறைவேற்றிக் கொள்கின்ற ஒரு தொழிலாக இது அமைகின்ற வகையிலே முயலுகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, இவ்வெறும் தினம் அந்தத் தீப்பெட்டித் தொழில் என்று சொல்கிறார்களே, அது என்ன சமுதாய மாறுதலை உருவாக்கி இருக்கின்றது, அது என்ன பொருளாதார மாறுதலை உருவாக்கி இருக்கின்றது, என்ன அக மாறுதலை உருவாக்கி இருக்கின்றது, வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே இருக்கின்ற மக்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பைக் கொடுத்திருக்கின்றது என்ற நியாயமான சந்தேகங்கள் சிலருக்குத் தோன்றக் கூடும். தாமடி, பொம்மிடி போன்றவை மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி. அங்கே எந்தத் தொழிலுமே கிடையாது. அங்கே ஏறத்தாழ 240 தொழில் கூடங்களை அமைத்து ஏறத்தாழ ஒரு கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்து மாபட்ட தொழில் மையத்தினை மூலமாகவும், ம.ஐ.ஐ.சி. மூலமாகவும், சிட்டோவின் மூலமாகவும் தொழிற்சாலைகளை கட்டி ஏறத்தாழ 5,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுத்து பாதுகாப்பு கொடுத்திருக்கிறோம். 4,000 பேர் தாய்மார்கள். அந்தத் தொழில் எப்படி நடைபெறுகின்றது என்று

1982 மார்ச் 19]

(திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி)

கண்டறிவதற்காக 'இந்து' பத்திரிக்கையின் மதிப்பிற்குரிய நிருபர் அவர்கள் சென்று எழுதியிருக்கிறார். நான் இரண்டு வரிகளை மட்டும் இந்த கண்ணியமிக்க சபைக்கு காணிக்கையாகக் குகிறேன்.

[மாலை 4-30]

சிவகாசியிலும், கோவில் பட்டியிலும், விருதுநகர் தெருக்களில் எந்தக் காட்சியை காணுவோமோ அந்தக் காட்சியை தர்மடூரி தெருக்களில் தாய்மார்கள் அட்டைப் பெட்டிகளை தீக்குச்சிகளை ஏந்திக் கொண்டு செல்கிற காட்சியைக் கண்டேன்.

As one goes through the more popularised locality of Dharmapuri town, one finds a constant flock of women and children carrying wooden frames filled with match sticks.

சிவகாசியை நாம் என்ன சொல்கிறோம். ஒரு சிறிய ஜட்ரான் என்று சொல்கிறோம். 60 வருஷங்களுக்கு முன்பு முகவை மாட்டத்தில ஒரு பின் தங்கிய பகுதியாக இருந்தது. அங்கேதான் இரண்டு பெரியவர்கள் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்தார்கள். இன்றைக்கு அது கணிசமான அளவிற்கு ரூ. 100 கோடிக்கு மேல் வரவு செலவு நடைபெறுகிற ஒரு தொழில் பொம்ப முடியும் கிருஷ்ணகிரியும், இன்றைய தினம் தர்மடூரியும் பாறியிருக்கிற உணர்வுதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று இந்து பத்திரிக்கை நிருபர் சொல்கிறார்.

The slight is becoming familiar in the neighbouring Bernadi and Kshuagiri towns and makes one feel that the district is fast turning into another Sivakasi.

அது மட்டுமல்ல, கவனிக்க வேண்டியது அடுத்த கருத்து.

The enthusiasm of the local people for this new line of economic activity is evidenced from the fact that during the last six months as many as 240 small units each providing additional Employment to 20 families have been added to the tin sector of match industry which was until recently operating on an insignificant scale.

நிலத்தையே நம்பிக்கொண்டிருந்த அந்த மக்களுக்கு வேறு ஒரு வேலை வாய்ப்பை இந்தத் தொழில் கொடுத்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, கடைசியாக சொல்கிறார்கள்.

These units have come as part of the State Government's industrialisation programme to weed a section of the working force from rowding on land which is drought-prone and less productive,

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

[1982 மார்ச் 19]

நான் ஏற்கெனவே சொன்னது போல விம்கோ போன்ற ஏக போகவாதியாக, மிடிச் செக்டார் என்று சொல்கிறோமே, அப்படிப்பட்ட செல்வாக்குமிக்கவர்கள் நம்முடைய தீப்பெட்டியை பற்றி அடிக்கடி சொல்வது, இந்தத் தீப்பெட்டியில் தரம் இல்லை. தரமில்லை என்பது மட்டுமல்ல, விலை அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லி மலைந்து, 'ப்ரோபகாண்டா' என்று சொல்கிறோமோ அந்த அளவில் அந்தத் தொழிலைச் சீர் குலைப்பதற்கு, அந்தப் பணியில் ஈடுபட்டிருப்பதற்கு இந்து பத்திரிக்கை சொல்கிறது.

Two service Co-operatives, one at Dharmapuri and another at Bommiadi have been formed to take care of these newly established units in respect of raw material supply and also sale of the produce. In particular price, the match boxes made by these tiny units compete well with some of the established units in the large scale sector.

என்று அப்படிப்பட்ட பெரிய ஏகபோக நிறுவனங்கள் உருவாக்குகிற தீப்பெட்டி தரம் போலவே, குறைந்த விலையில் தயாரிக்கக் கூடிய தொழிற் கூட்டுறவு சங்கங்களை உருவாக்கியிருக்கிறது என்பதை இந்தப் பத்திரிகை சொல்கிறது.

அதைப் போலவே சேலத்தில் இன்றைக்கு மரவள்ளிக் கிழங்கு பொறுத்த வரையில் 1 லட்சம் பேர் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். 30 ஆண்டுகளாக அந்தச் சேலம் மாவட்டம், தர்மபுரி மாவட்டம் பொறுத்த வரையில் 40 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு அந்த மரவள்ளிக் கிழங்கிலிருந்து உருவாக்குகிற ஜவ் வரிசி, அந்த மாவு, வட்டிலத்தில் இருக்கிற வங்காளம் போன்ற பகுதிகளுக்கு, உ.பி. போன்ற பகுதிகளுக்கு, ஒரிஸ்ஸா போன்ற பகுதிகளுக்கு, ஒரு விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய அளவிற்கு 5 வணிக வேந்தர்கள் அந்த மரவள்ளிக் கிழங்கு விவசாயிகளை கட்டுப்படுத்தி இருந்தார்கள். ஒரு 4 பிராசசிங் யூனிட்டை வைத்திருந்தார்கள். ஆத்தூர், நாமக்கல், சேலம் போன்ற பகுதிகளில் உள்ள விவசாயிகளைக் கட்டுப்படுத்தி இருந்தார்கள். அதற்காக ஒரு தொழிற் கூட்டுறவு சங்கத்தை ஏற்படுத்த, அதிலே அவர்களை இன்றைய தினம் உறுப்பினர்களாக ஆக்கி ஒரு மாறுதலை, ஒரு திருப்பத்தை உருவாக்கி இருக்கிறது இந்த அரசு என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து இன்றைய தினம் சேலம் மாவட்டத்தில் எப்படி மரவள்ளிக் கிழங்கு சமுதாய பொருளாதார வாழ்விற்கு அடித்தளமாக இருக்கிறதோ, அது போல் வடாற்காடு மாவட்டத்தில் ஆம்பூரிலும், வாணியம்பாடியிலும் தோல் பதனிடும் தொழில் ஒரு தொன்மையான தொழிலாக இருந்து வந்திருக்கிறது,

1982 மார்ச் 19] [திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

மேலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கக் கூடிய தொழிலாகவும் அதே நேரத்தில் அந்நியச் செலாவணி இன்றைக்கு தமிழகத்தில் சென்னை துறை முகத்தில் மட்டும் ஏறக்குறைய 400 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இன்றைய தினம் தோல், தேர்ல் பொருள்கள் ஏற்றுமதி செய்கின்ற அளவில் ஒரு முக்கிய அந்நியச் செலாவணி அளிக்கக்கூடிய தொழிலாக இருக்கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தொழிலை முறைப்படுத்த வேண்டுமென்று அந்தத் தொழிலுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 4 அண்டுகளாக பல நடவடிக்கைகளை எடுத்தார்கள். குறிப்பாக இன்றைய தினம் நம்முடைய மத்திய தொழில் அமைச்சராக இருக்கக்கூடிய மாண்புமிகு திவாரி அவர்கள் ஒரு மாநாட்டைக் கூட்டி தேயிலைப் போலவே, இந்தத் தொழிலில் இருக்கிற பிரச்சினைகளைப் பற்றிய நம்முடைய கருத்துக்களை கேட்டார்கள். அப்போது ஒரு அந்தக் கண்ணியமிக்கச்சபையில் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சார்பாக எடுத்துச் சொன்னேன்.

இன்றைக்கு பாரத் லெதர் கார்ப்பரேஷன் என்ற அனைத்து இந்திய நிறுவனம் இருக்கிறது. அந்த நிறுவனத்தின் பணி எங்கெங்கே தோல் பொருள்கள் இருக்கின்றனவோ அந்தத் தோல் பொருள் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும். இந்த நிறுவனத்தை அமைத்த பிறகு விந்தியத்திற்கு தெற்கே அந்த பாரத் லெதர் கார்ப்பரேஷன் வரவில்லை. ஆக்ரா சென்றது, கான்பூர் சென்றது, உ. பி. சென்றது, வங்காளம் சென்றது, ஒரிஸ்ஸா சென்றதெதவிர விந்தியத்திற்கு தென் பகுதிக்கு வந்து அதன் கட்டமையை முழுமையாக ஆற்றவில்லை. இந்தக் குறைபாட்டை, இந்த பலனைத்தை இந்த மாநாட்டில் சொன்ன பிறகு உடனடியாக மாண்புமிகு திவாரி அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட அதன் தலைவர்திரு. அட்டல் அவர்களுக்கு கட்டளையிட்டு இன்றைய தினம் ஒரு ரீஜனல் ஆபீஸ் வைக்க உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அண்ணா அவர்கள் புகழ் இசையாக இன்று எங்கே சிலை வடிவத்தில் இருக்கிறார்களோ அதற்குப் பக்கத்தில் இன்று ஒரு ஒன்பது அடுக்கு மாடிக் கட்டிடம் இருக்கிறது. அதில் ஒரு மாதத்திற்கு அல்லது இரண்டு மாதங்களுக்குள்ளாக ஒரு கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் ஒரு எம்போரியம் எல். டி. வி. சார்பாக வைத்து இருக்கிற ஆர்டிஷான்ஸ் செய்கிற தோல் பொருள்களை வாங்கி பிற பாகங் களுக்கு மளர்க்கட்டிற் செய்ய அந்த எம்போரியத்தை விரிவாக்க திவாரி அவர்கள் கட்டளையிட்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, குறிப்பாக கழிவு நீர் பிரச்சினை குறித்து அதற்காக புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு குழு போட்டு ஆறு மாதத்திற்குள்ளாக அந்தக் குழு பரிசீலனை செய்து இதற்கு வழி வகை

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி] [1982 மார்ச் 9]

காணவேண்டும் என்றும் அதற்கு அரசு என்னென்ன முயற்சிகளை எவ்வளவு செய்ய முடியுமோ அவைகளையெல்லாம் செய்யும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அவைகளுக்கெல்லாம் மேலாக புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பல நாட்களாக தோல் தொழிலில் இருக்கிற நண்பர்கள், சிறு முனைவர்கள் எல்லாம்—நம் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் இங்கே ஒரு லெதர் டெவலப் மென்ட் கார்ப்பரேஷன் இல்லாத காரணத்தால் மத்திய அரசிடமிருந்து பெற வேண்டிய பணத்தைப் பெற அதை சாலைஸ் செய்ய வாய்ப்பில்லை என்ற காரணத்தால், வாணியம்பாடி நண்பர்கள், திண்டுக்கல் நண்பர்கள், ஈரோடு நண்பர்கள், தமிழ் நாடு பூராவும் பரவிச் சிதக்கும் இத்தொழில் செய்கிற நண்பர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற் கிணங்க புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு முடிவு எடுத்து தமிழ்நாட்டில் தோல் தொழில் வளர்ச்சியை மூலம் ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு தோல் வளர்ச்சி நிறுவனம் ஒன்றை நிறுவ அரசு முடிவு எடுத்திருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பத்து கோடி ரூபாய் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மூலதனம் கொண்ட அந்த அரசு நிறுவனம் நிறுவப்பட்டதற்குப் பின்னால் அந்நிறுவனம் திட்டவட்டமாக எந்தச் செயல்களை ஏற்கலாம் என்பது பற்றி முடிவு செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். லெதர் டெவலப்மென்ட் கார்ப்பரேஷன் என்ற அந்த நிறுவனம் கீழ்க்கண்ட பணிகளைச் செய்யும். ஒன்று, தமிழ்நாட்டில் பலயிடங்களில் தோல் தொழில் உற்பத்திக்கு வசதி செய்து சிறிய தோல் பதனிடவோரை ஊக்குவித்தல், இரண்டாவதாக, காலணி மற்றும் இதர தோல் பொருள்கள் தயாரிக்கும் நிலையங்கள் அமைக்கவும், உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்களை விற்பனை செய்ய ஏற்றுமதி உட்பட போதிய உதவி அளித்தல்.

தமிழ்நாட்டில் தொழிலாளர் திறன் மேம்பாட்டைய நிலையான பயிற்சிக்கான ஒருங்கிணைந்த கூட்டுச் சாதனம், ட்ரெயினிங் நெட்வொர்க் அமைத்தல். ஆத் திராவிடர் அருந்ததியர் போன்ற தோல் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள வகுப்பினருக்கு பொருளாதார முன்னேற்றம் அதிகரிக்கப்பட வேண்டிய அவசியமுள்ள இந்த நேரத்தில் மைய கேந்திரத்திற்கு வெளியே தனித்தியங்கும் பரவலான தோல் தொழிலுக்கு உகந்த உதவிகளை வழங்கி லெதர் செக்டார்—ஒரு விரிவான திட்டத்தை மேற்கொண்டு அடிப்படையில் தோல் தொழில் செய்பவர்களை அவர்களை வேலையை சுற்றுப் புறங்களில் செயல்படுத்த அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதி அளித்தல்.

அருந்ததியர் வேலை வாய்ப்பிற்காக மத்திய அரசிடமிருந்து ஐப்படி பகுதி திட்டத்தின் கீழ் நிதி உதவி பெற்று தகுந்த திட்டங்களை ஏற்று நடத்துதல்.

1982 மார்ச் 19] [திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

தோல் தொழிற்சாலை கழிவு நீர் சுத்திகரிப்பு நிலையங்கள் அமைக்கும் திட்டத்திற்கு பாரத தோல் வளர்ச்சி நிறுவனத்தின் உதவியோடு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்தல்.

பாரத வர்த்தக நிறுவனம் தோல் வளர்ச்சி நிதியிலிருந்து அளித்த உதவியை மாநில அரசு சார்பாகப் பெற்று சானலைசிங் ஏஜென்சியாக பல திட்டங்களை அளித்தல் என்ற வகையில் பல திட்டங்களை உள்ளடக்கி இந்த 'லெதர் டெவலப்மென்ட் கார்ப்பரேஷன்' என்ற வகையில் அரசு துவங்க முடிவெடுத்திருக்கிறது என்ற கொள்கை பிரச்சினையை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு முக்கிய பிரச்சனை. பல உறுப்பினர்கள் சிட்கோ பற்றி சொன்னார்கள். குறிப்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நெடுமாறன் அவர்கள் அந்தப் பணிகள் மேலும் சீராக பல ஆலோசனைகள் எல்லாம் சொன்னார்கள். அவைகளை எல்லாம் மனதில் வைத்து உரிய நேரத்தில் தக்கது செய்வோம் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த சிட்கோ நிறுவனம் குறிப்பிட்ட பணிகளுக்காக தொடங்கப்பட்ட அரசு நிறுவனம். குறிப்பாக சிறு தொழில் வளர்ச்சிக்கு சிட்கோ தொழிற் கட்டடங்களை தவணை முறைத் திட்டத்தின்கீழ் அளித்தல். வளர்ச்சி மையங்களை மேம்படுத்தும் மனைகள் கிராமப்புறங்கள் மற்றும் பின்தங்கிய பகுதிகளில் மிகச் சிறிய தொழிற் கூடங்கள் அமைத்தல் முக்கிய மூலப் பொருள்கள் விநியோகித்தல், சிறு தொழில்கள் அமைய அல்லது மானியம், வட்டியில்லாத விற்பனைக் கடன் குறைந்த அழுத்த மின்சக்தி, நலிந்த தொழில் பராமரிப்பு, சிறு தொழில்களுக்கு விற்பனை வசதி ஆகிய பணிகளை மேற்கொண்டு இவைகளை செயலாற்றி வருகிறது.

[மாலை 4-40]

குறிப்பாக, இன்றைக்கு 1977 ஆம் ஆண்டில், நான் ஏற்கனவே சொன்னதுபோல், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு, இதுவரையில், 429 ஹையர் பர்சேஸ் அடிப்படையில் பெரிய தொழிற்கூடங்களையும், அதே போல் 1,212 டைனி செக்டார் என்று சொல்லக்கூடிய சின்ன சின்ன தொழிற்கூடங்களையும் ஆகமொத்தம் 4 ஆண்டுகளில் ஏறத்தாழ 1,641 தொழிற்கூடங்களைக் கட்டி முடித்திருக்கிறோம். இதற்கு ஏறத்தாழ 6½ கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 15 ஆயிரம் பேர்களுக்கு இந்தத் தொழிற்கூடங்களிலே வேலை வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால், ஏற்கனவே தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் 700-க்கு மேற்பட்ட தொழிற்கூடங்களை 1956 அல்லது 1958 என்று கருதுகிறேன், இந்தியாவிலேயே முதன்முதலாக நம்முடைய

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

[1982 மார்ச் 19]

சென்னையில் கிண்டியில் தொழிற்பேட்டை என்ற அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. அந்தத் தொழிற்கூடம்கூட அன்றைய தினம் தொழில் அமைச்சராக இருந்த ஆர்.வி. அவர்களுடைய பெருமுயற்சியால், தூரநோக்குப் பார்வையோடு முதன்முதலாக இந்தியாவிலே இந்த கிண்டியில்தான் தொழிற்பேட்டையை அமைத்தார்கள். அப்படி அமைத்ததோடு மட்டுமல்ல, அந்தத் தொழிற்கூடத்தைத் தொடங்குவதற்கு, அந்த நல்ல காரியத்திலே ஆட்படுத்த வேண்டுமென்று பண்டித ஜவர்கர்லால் நேரு அவர்களை இங்கே வரவழைத்து அந்த கிண்டித் தொழிற்பேட்டையைத் தொடங்கினார். அப்படி கிண்டி தொழிற்பேட்டையைத் தொடங்கியதற்குப்பிறகு, அம்பத்தூர் தொழிற்பேட்டை தொடங்கப்பட்டது. இன்றைக்கு தமிழக அரசு சிட்கோ என்று சொல்லுகின்ற சிறு தொழில்களை ஊக்குவிக்கின்ற நிறுவனத்தின் மூலமாக தமிழகத்தில் 40, 45-க்கு மேற்பட்ட தொழிற்கூடங்கள், தொழிற்பேட்டைகள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அன்றைக்கு ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களை வைத்து ஆரம்பிக்கப்பட்ட கிண்டி தொழிற்பேட்டையில், 1971, 1972 ஆம் ஆண்டு வரைக்கும் அன்று பொறுப்பேற்றிருந்த அரசாங்கம் வாடகை பெற்று வந்தது. ஆனால், சிட்கோ வந்ததற்குப் பிறகு ஹையர் பர்சேஸ் என்று சொல்லக்கூடிய வகையில் அதை தொழில் முனைவர்களுக்கே உரிமையாக்க வேண்டுமென்று 10 ஆண்டுகளில் இன்ஸ்டால்மென்ட் பேசிக்ஸ் வழங்குவது என்று இன்றைக்கு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டுள்ள புரட்சித் தலைவர் உருவாக்கியுள்ளார். ஆனால் 1956 முதல் 1972, 1973-க்கு உள்ள இடைவெளியில், இந்த 700 கட்டிடங்களுக்கு வாடகை கொடுத்து, அவர்களுடைய நைந்த பிரச்னையைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்தப் பிரச்னையில் ஒரு நல்ல முடிவை எடுக்க வேண்டுமென்று 1976 ஆம் ஆண்டு அன்றைய தினம் ஜனாதிபதி ஆட்சி இருந்த அந்த நேரத்தில்தான் இந்த நிலைமைகளை யெல்லாம், அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் அப்போது ஒரு முடிவெடுத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப்பேற்று வந்ததற்குப் பிறகு அவர்கள் இந்த பிரச்னையை ஆய்ந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு 1980 ஆம் ஆண்டிலே மே மாதம் இடைவெளி ஏற்பட்டு, விடுவிக்கப்பட்டோம். அடுத்து மீண்டும் ஆட்சிக்கு வந்தோம். அப்படி வந்ததற்குப் பிறகு, 1977 ஆம் ஆண்டிலே மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆய்ந்த இந்தப் பிரச்னைக்கு முடிவெடுத்தார்கள். 20, 25 ஆண்டுகளாக ரெண்டல் ஷெட்டிலே இருந்த அந்த தொழில் முனைவர்கள், அவர்கள் தொழிற்கூடங்களுக்கு ஒரு உத்தரவாதம் தரவேண்டும் என்று முடிவெடுத்து, அதற்கு அரசு ஒரு உத்தரவிட்டது. அதனால் 700 பேர்களுடைய வீட்டில் இன்றைக்கு அகல் விளக்கு நம்பிக்கை நட்சத்திரம் ஏற்பட்டுள்ளது. அதன் விளைவாக, கீழ்க் கண்டவாறு குறிப்பிட்ட 4 பிரச்னைகளுக்கு உத்தரவிடப்பட்டது.

1982 மார்ச் 19] [திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

அன்றையதினம் சொன்ன பிரச்சனைக்கு 1976 ஆம் ஆண்டில் உத்தரவு போட்டார்கள். அன்றைக்கு ஜனாதிபதி ஆட்சி இருந்தது. அதற்குப் பிறகு அதைப் பரிசீலனை செய்து இன்றைக்கு முனைவர்களுக்கு அவர்கள் தாங்கக்கூடிய அளவுக்கு 15 ஆண்டுகளில், 20 ஆண்டுகளில் பெறுவதற்கான வசதியை, அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்ற வகையில், அவர்களுக்கு இதிலே ஒரு இன்வால்வ்மென்டை ஏற்படுத்தி, அவர்களுக்கு ஒரு உரிமை உணர்வு ஏற்படுகின்ற வகையில் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 4 முடிவுகளை எடுத்துள்ளார்கள். அந்த சிறப்பான முடிவுகளை தமிழகத்திற்கு அறிவிக்க விரும்புகிறேன். 28—6—1976 அரசு ஆணையின்படி இன்றையதினம் கீழ்க்கண்ட நிபந்தனை விதிக்கப்பட்டது:—

(1) சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரியால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட நடப்பு அங்காடி விலையில் நிலத்தின் மதிப்பு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று 76-லே சொன்னார்கள். ஆனால், இன்றைய தினம் தமிழக அரசு முடிவெடுத்திருக்கிறது. நிலத்தை கையகப் படுத்திய செலவும், அதை சீர்படுத்துவதற்கான செலவுத் தொகையும் சேர்த்து மொத்தத் தொகை நிலத்தின் விலையாகும்.

இரண்டாவது, கட்டடங்களுக்கு 31—3—1975-க்குள் கட்டப்பட்டதாக வைத்துக்கொண்டு அந்த மதிப்பிலிருந்து கட்டடங்கள் கட்டப்பட்ட ஆண்டிலிருந்து 2½ சதவீதம் என்ற வீதத்தில் தேய்மான மதிப்பைக் கழித்து 31—3—1975 அன்றுள்ளபடி கட்டடங்கள் மதிப்பை குறைந்த விலையாக நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்பது 1976-வது ஆண்டு எடுத்த முடிவு. இன்றைக்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு எடுத்து இருப்பது கட்டடங்கள் 31—3—1975 கட்டப்பட்டவைகளாக வைத்துக் கொண்டு அந்த மதிப்பிலிருந்து கட்டடங்கள் கட்டப்பட்ட ஆண்டு முதல் அரசு ஆணையிட்ட நாள் வரை 2½ சதவீதம் தேய்மானம் கழிக்கப்பட்டு கட்டடங்கள் மதிப்பு கணக்குப் போடப்பட்டு 31—3—1975-க்குப் பிறகு தொழிற்கூடங்கள் பெற்றுள்ள தொழில் முனைவர்களைப் பொறுத்த வரையில் நிலத்தின் மதிப்பும் கட்டடத்தின் மதிப்பும் நிதியாண்டின் இறுதியில், அதாவது தொழில்கூடங்கள் பெறப்பட்ட ஆண்டில் மார்ச் 31-ஆம் தேதிப் படி கணக்கிடப்பட்டு அதன் பிறகு கட்டடங்கள் கட்டப்பட்ட ஆண்டிலிருந்து 2½ சதவீதம் தேய்மானம் கழிக்கப்பட்டு மதிப்பு நிர்ணயிக்கப்படும்.

மூன்றாவது, ஆரம்பத்திலே செலுத்தவேண்டிய டவுன் பேமென்ட், தவணைத் தொகை நிலம் கட்டடம் இரண்டிற்கு மாக நிர்ணயிக்கப்படும் தொகை, மதிப்பில் 50 சதவீதம் ஆகும். மீதமுள்ள 50 சதவீதத் தொகை சம அரையாண்டுத் தொகை

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

[1982 மார்ச் 19]

களாக 5 ஆண்டுகள் செலுத்தவேண்டுமென்பது 1976-வது ஆண்டு முடிவு. ஆனால் புரட்சித் தலைவர் அரசினுடைய முடிவு முதலில் செலுத்தப்படும் தவணைத் தொகையை 20 சதவீதம் நிர்ணயம் செய்து மீதம் உள்ள தொகையை 8 அரையாண்டு சம தவணைகளாக செலுத்துவதற்கு அனுமதிக்கப்படும்.

கடைசியாக வட்டி. இரு தரப்பினராலும் தவணை முறையில் செலுத்தும் ஏற்பாடு ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிற நாளில் வங்கியால் ஒப்பு அளிக்கப்படுகிற வட்டிவீதமே தவணைமுறை திட்டத்திற்கு வட்டிவீதமாகும் என்பது அப்போது 1976-வது ஆண்டு முடிவு. மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு பின்தங்கிய பகுதிகளுக்கு 9½ சதவீதம் என்றும் அபிவிருத்தியடைந்துள்ள பகுதிகளுக்கு 11 சதவீதம் என்றும் இந்திய தொழில் அபிவிருத்தி வங்கியின் மறு முதலீட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் வசூலிக்கின்ற வட்டிவீதங்களே தவணை முறைத் திட்டத்திற்கும் வட்டிவீதங்களாக இருக்கும் என்று இந்த நான்கு பிரச்சினைகள் மீதும் நல்ல முடிவுகளை அறிவித்துக் கொள்கிறேன். 700-க்கு மேற்பட்ட தொழில் கூடங்கள் இதுவரையில் வாடகைக்கு எடுத்துக் கொள்கிற முறையிலே வாடகை செலுத்துகிறவர்களாக அவர்கள் இருந்தார்கள். இந்த நான் வரை அவர்கள் அந்தப் பணம் செலுத்திய பிறகு அவர்கள் உரிமையாளர்களாக ஆகிறார்கள். 20 ஆண்டுக்காலமாக தீர்க்கப்படாத ஒரு பிரச்சினை முதல்வர் புரட்சித் தலைவர்களின் ஆட்சியில் தொழில் வளர்ச்சி கருதியும் தொழில் முனைவர்களுக்கு உற்சாகத்தினையும், தொழிலிலே ஈடுபாட்டினையும் நம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று விழுமிய நோக்கத்தோடு ஹையர் பர்ச்சேஸ் சிஸ்டத்தை ஏற்கெனவே நடைமுறையிலே சிப்காட்டிலே மற்ற அந்த முனைவர்களுக்குக் கொடுப்பதைப்போல்—இரண்டு வகை என்பது ஒழிந்து—ஒரே வகையாக எல்லோருக்கும் ஹையர் பர்ச்சேஸ் என்ற அந்தக் கொள்கையை விரிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள்.

மீண்டும் ஒரு பிரச்சினையைச் சொல்லிவிட்டு விடைபெறலாம் என்று கருதுகிறேன். குறிப்பாக நம்முடைய பட்டுத் தொழில். இங்கே சீபசிய நண்பர்கள் குறிப்பாக திரு. ஆறுமுகம் அவினாசி, சட்டமன்ற உறுப்பினரைத்தவிர எல்லோரும் பேச வேண்டுமென்று எதிர்பார்த்தார்கள். ஏனென்றால் இன்றைய தினம் பட்டு நெசவாளர்களுக்கு தொழிலாளர்களுக்கு உதவக் கூடிய தொழிலாக அது இருக்கிறது, அதிக அளவுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கக்கூடிய தொழிலாக இருக்கிறது, அன்னியச் செலாவணியை ஈட்டித் தருகின்ற தொழிலாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி அண்மையில் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் பழனிமுத்து அவர்களைக் கொண்டு பழனி நகரத்திலே ஒரு கருத்தரங்கு நடைபெற்றது. மதுரை

1982 மார்ச் 19]

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

மாவட்டத்திற்கு நானும் சென்றேன். நானும் அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவன் தான். இந்த நான்காண்டுகளில் அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு புதிய கலாச்சாரமே ஏற்பட்டு இருக்கிறது. மதுரை, ஒட்டன்சத்திரம் போன்ற பகுதிகளிலே பட்டுத் தொழில் மூலமாக பல்லாயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. படித்த வாலிபர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். தாய்மார்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசு 22 கோடி ரூபாயை 6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இன்றைக்கு ஒதுக்கி வைத்து அதனைச் செயல்படுத்துகின்ற முயற்சியிலே ஈடுபட்டு இருக்கிறது என்ற விவரம் உங்களுக்குத் தெரியும்.

குறிப்பாக இந்தப் பட்டுத் தொழில் நான் ஏற்கெனவே சொன்னதைப்போல் அதிக அளவுக்கு நூல் எம்ப்ளாய்மெண்ட் ஜெனரேட் பண்ணுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கிறது. அதிலே இருக்கின்ற இரண்டு பிரச்சினைகளை நான் சொல்லிவிடலாம் என்று நினைக்கிறேன். பட்டுப் புழுவை பாழ்படுத்துகின்ற ஊசி பூச்சியை ஒழிக்கக்கூடிய திட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். கர்நாடகத்திலிருந்து அந்தப் பயிர் நோய் வந்திருக்கிறது. மத்திய அரசின் உதவியோடு பல ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்களுக்கு இன்றைய தினம் உதவி செய்து வருகிறோம். அது மட்டுமல்ல ஜப்பான் நாட்டிலிருந்து புதிய வகையான பைவோல்டின் இனப்பட்டுப் புழு முட்டைகளைத்தயார் செய்து அதிக அளவுக்கு அவர்கள் சொன்னதுபோல்—அதிக உற்பத்தி செய்தால் மட்டும் போதாது, உற்பத்தித் திறனையும் அதிகரிக்கவேண்டுமென்று சொன்னதுபோல்—அந்த நோக்கத்தோடு ஜப்பான் நாட்டிலிருந்து பைவோல்டின் புரகிராம் என்ற முறையிலே இந்த ஆண்டு தமிழ்நாட்டிலே 6 மாத காலமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக ஒவ்வொரு மடங்கிற்கும், 6, 7 மடங்கு அதிக அளவுக்கு அதிக விளைச்சலை கொடுக்கக்கூடிய முறையாகும். அது டாக்டர் கிருஷ்ணசாமி என்ற வித்தகருடைய தலைமையிலே ஒரு குழு போடப்பட்டு அது நல்லமுறையிலே ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

[மாலை 4-50.]

அது வருகிற நேரத்திலே தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் பல்லாயிரக் கணக்கான ஏக்கர் இன்றைக்கு விவசாயம் செய்யக்கூடிய வாய்ப்பும், அதிலே பட்டுப் புழுக்கள் வளர்க்கக் கூடிய, பட்டு நூல் உருவாக்கக்கூடிய வாய்ப்பும் இருக்கிறது. இதனை மையமாகக் கொண்டு இன்றைக்கு கர்நாடகத்தினுடைய வளர்ச்சிக்கு காரணமாக இருப்பது உலக வங்கி அங்கே கணிசமாக பணம் அளித்திருக்கிறார்கள். நேற்றைய தினம் இந்து பத்திரிகையிலே கூட படித்திருப்பீர்கள், அதிலே விவரமாக போட்டு

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

[1982 மார்ச் 19]

இருக்கிறார்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 1981 ஆம் ஆண்டு தமிழக அரசினுடைய சார்பாக ஒருங்கிணைந்த பட்டுப்புழ வளர்ப்புத் திட்டம் ஒன்றினை உலக வங்கியினுடைய கடனுதவி கோரி மத்திய அரசுக்கு அவர்கள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்த திட்டத்தினுடைய முதலீடு 70 கோடி ரூபாயாக இருக்கும். அது ஏறத்தாழ 2½ இலட்சம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கிற திட்டமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக இந்தத் திட்டம் உலக வங்கியினுடைய துணையோடு கர்நாடகம் போல மற்ற மாநிலங்கள் போல பட்டுத் தொழிலைப் பொறுத்த வரையில் உருவாகி இருக்கிறது. இன்றைய தினம் ஊரகப் பகுதியைப் பொறுத்த வரையில் பட்டுத் தொழில், தோல் தொழில், மரவள்ளிக் கிழங்குத் தொழில், தீப்பெட்டித் தொழில் இப்படி கிராமப் பகுதிகளிலே, அதுவும் பின்தங்கிய பகுதியிலே வறுமைக்கோட்டிற்கு கீழே இருக்கிற பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கிற முயற்சியில் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இதனை தான் தொடக்கத் திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய உமாநாத் அவர்கள் சொன்ன நேரத்திலே சொன்னேன். இன்றைய தினம் வேலை வாய்ப்பு கிராமத்திலே உருவாகியிருக்கிறது என்ற விவரத்தை சொல்கிறேன் என்று அவருடைய மேலான பார்வைக்கும் பரிசீலனைக்கும் சில விவரங்களை வைத்திருக்கிறேன். தொடர்ந்து வைப்பேன் என்று சொல்லிக் கொண்டு இங்கே ஏறத்தாழ 10 கண்ணியத்திற்குரிய உறுப்பினர்கள் பல விவரங்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வெட்டுப் பிரேரணைகள் வாயிலாகப் பல இடங்களிலே தொழிற்பேட்டைகள்—மாண்புமிகு தங்கமணி, திருவேங்கடம் போன்றவர்கள் தொழிற்பேட்டைகள் வரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு சிட்கோ நிறுவனத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு 10 கோடி ரூபாயை அடுத்த ஆண்டு இதற்காக ஒதுக்கி வைக்க முடிவு செய்திருக்கிறது. எங்கெங்கு 10 முனைவோர்கள் பீசிபிலிட்டியோடு அந்த தொழில் நடக்கக் கூடிய வாய்ப்போடு முன் வருகிறார்களோ அவர்களுக்கு செய்வதற்கு முனைந்திருக்கிறோம். கடந்த ஆண்டு கணிசமான அளவு அங்கெங்கு டைனி செட்டர் என்ற வகையிலே மற்ற வகையிலே, குறிப்பாக செரிகல்ச்சருக்கு பெரியார் மாவட்டத்திலே தாராபுரத்திலே இந்திய துணைக் கண்டத்திலே எங்குமே இல்லாத அளவிற்கு செரிகல்ச்சர் என்ற வகையிலே ஒரு இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் போட்டிருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொக்கலிங்கம் அவர்களுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த திருப்போரூரிலே இன்றைய தினம் ஒரு 100 ஏக்கர் நிலத்தை கையகப்படுத்தி பார்மசிஸ்ட்ஸ் என்று சொல்கிறோமே, மருந்து தயாரிக்கிறவர்களுக்காகவே ஒரு தொழில் பேட்டை 100 பேர்களுக்கு சிறியவர்களுக்காக கையகப்படுத்தி இன்னும் 10, 15 நாட்களில் துவங்க இருக்கிறது. இப்படி ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் பங்ஷனல் எஸ்

1982 மார்ச் 19] [திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

டேட் என்ற வகையிலே தோல் தொழிலுக்காக ஆம்பூர் பகுதியிலே விரிவாக்க இருக்கிறோம். எந்தெந்த இடத்திலே வசதிகள் இருக்கிறதோ, வாய்ப்புகள் இருக்கிறதோ, எங்கெங்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எங்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வருவார்களானால் நிச்சயமாக அந்தக் காயத்தைத் தொடர்ந்து விசுவாசத்தோடு செய்வோம் என்று சொல்லி என்னுடைய கருத்துக்களை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. உ. சுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது இண்டஸ்ட்ரியல் கோவாப்பரேட்டிவ்ஸ் பற்றி விரிவாக, அழகாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதன் மூலமாக சிறிய தீப்பெட்டி உற்பத்தி ஸ்தாபனங்கள் பற்றிச் சொன்னார்கள். நடைமுறையிலே எங்கள் கிழக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே பல கிராமங்களிலே சிறு சிறு கூட்டுறவு தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்து நல்ல முறையிலே, நல்ல நோக்கத்தோடு ஆரம்பித்த அந்தத் திட்டம் அங்கே சரியாக செயல்படாமல் இருப்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? அதன் மூலம் உற்பத்தியான தீப்பெட்டிகள் விற்க முடியாமல், அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருந்த தாய்மார்கள் சம்பளம் கொடுக்கப்படாமல் இருப்பது தெரியுமா? இந்த பெட்ரேஷன் என்கிற அமைப்பினால்தான் இந்தக் கஷ்டம் என்று சொல்லப்படுகிறதே, அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் அளிப்பாரா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அண்ணன் சுப்பிரமணியன் அவர்கள் சொன்ன குறைபாடுகளுக்கானது இரங்குபதில். ஆனால் அது குறையே தவிர குற்றங்கள் அல்ல. காரணம் அது ஆரம்ப காலம். “இனிஷியல் ஸ்டேஜாக” இருப்பதால், “பிரீதிங் பிராப்ளம்” என்று சொல்வார்களே அவைகள் எங்களுடைய கவனத்திற்கு வந்து கொண்டு இருக்கின்றன. கண்ணும் கருத்துமாக கவனித்து, சீராகச் செய்து, வெற்றிகரமாக ஆக்குவதற்கு முயன்று கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கல்லன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசும், மாநில அரசும் பல சலுகைகள், டியைப் பொறுத்த வரைக்கும் கொடுத்தும், நீலகிரியிலுள்ள தேயிலைத் தொழிற்சாலைகள் ஏறக்குறைய ரூ. 1 கோடி நட்டத்தில் இயங்கி வருகின்றன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா? இப்பொழுதிருக்கும் மெம்பர்கள் தனியாரிடம் சென்று

கொண்டிருக்கிறார்கள். காரணம், தேயிலைக்கு நாம் கொடுக்கும் விலை சராசரியாக ரூ. 2-க்குக் கொடுக்கிறோம் ; தனியார்கள் ரூ. 2-75 அளவில் கொடுக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடி அவைகள் மோஸ்ட் டெமாக்ரட்டிக் செட் அப் என்றார்கள். ஆனால், அங்கு நீங்கள் நியமித்த அனைவரும் உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தானே. இதுதான் டெமாக்ரட்டிக் செட் அப்பா என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அங்கு பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள் சிறு தேயிலை விவசாயிகள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் 10 பேர் இன்று காலை அவைமுன் வைக்கப்பட்ட தொழில் துறை குறிப்புகளின் மீதும், கொள்கைகளின் மீதும் தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களில் பெரும்பாலானோர் ஆலோசனைகளை வழங்கினார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத், மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுமாறன், மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹாஜா ஷெரீப் ஆகியோர் இந்த மாநில அரசுக்கு இருக்கிற கிரமங்களை கவனத்திலே கொண்டு, அரசினுடைய கவலையை அவர்கள் பகிர்ந்து கொண்டார்கள். மைய அரசு உதவ வேண்டுமென்கிற வேண்டுகோள்களையும், வற்புறுத்த வேண்டுமென்பன போன்ற வேண்டுகோள்களையும் எடுத்து வைத்தார்கள். வழக்கம் போல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே பேசிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆதாரங்களோடு எதையும் சொல்லாவிட்டாலும் ஆரம்பிக்கிற பொழுதே, நீங்கள் பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னாலே எதுவுமே நடைபெறவில்லை என்றும், நீங்கள் தொட்டதெல்லாம் துலங்கவில்லையென்றும், என்ன நீங்கள் செய்திருக்கிறீர்கள், என்ன நீங்கள் செய்யப் போகிறீர்கள் என்றும் உறுப்பினர் புருஷோத்தமன் பேசும் பொழுது இங்கு நடப்பது போதாது என்று வட மாநிலங்களுக்கெல்லாம் சென்றீர்கள், அங்கே போய் என்ன சொன்னீர்கள் என்றும், இப்படி பல்வேறு விதமான சந்தேகங்களையும் வழக்கமான குற்றச்சாட்டுகளையும் எடுத்து வைத்தார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் புருஷோத்தமன் அவர்களுக்கும், திருவேங்கடம் அவர்களுக்கும் நான் பதில் சொல்கிறபொழுது, அவர்கள் சந்தேகங்கள் போக்கப்படும், திருப்தி அடைவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

1977-க்குப் பின்னாலே, இந்திய நாடு முழுவதும் இருக்கிற தொழில் உற்பத்தியினுடைய வளர்ச்சி 5.5 சதவீதமாக இருக்கிற

1982 மார்ச் 19] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

பொழுது, தமிழகத்தினுடைய தொழில் உற்பத்தியினுடைய வளர்ச்சி விகிதம் 10.5 சதவீதமாக இருந்து வருகிறது.

அதுமட்டுமல்லாமல், நீங்கள் தமிழகத்திலே, குறிப்பாக பின்தங்கிய பகுதியிலே, தொழில்களை துவங்கவில்லையென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே பேசிய உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பின்தங்கிய பகுதிகளிலே தொழில்களைத் துவங்குகிறபொழுது, மைய அரசு மூலதன மானியம்—காப்பிட்டல் சப்ஸிடி—கொடுக்கிறது. அந்த மானியம் பெறுவதில், இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாடு தான் 1977-க்கு பின்னாலே தொடர்ந்து 5 ஆண்டுகளாக முதலிடம் வகிக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1978 வரை 613 இலட்சங்கள் மூலதனம் மானியம் பெறப்பட்டது. 1982 பிப்ரவரி வரை ஏறக்குறைய 1,200 இலட்சங்கள் மானியமாகப் பெறப்பட்டிருக்கிறது. இது எதைக் காட்டுகிறது என்றால் தமிழகத்திலே பின்தங்கிய பகுதியில் தொழில்கள் கடந்த நான்கைந்தாண்டுகளில் இந்தியாவிலேயே மற்ற எந்த மாநிலத்தோடும் ஒப்பிட முடியாத அளவிற்கு அதிகமாக வளர்ந்திருக்கிறது என்பதைத்தான் இது எடுத்துக்காட்டுகிறது.

[மாலை 5-00]

அதுமட்டுமல்ல, மைய அரசினுடைய நிதி உதவிக் கழகமாக இருக்கின்ற ஐ.டி.பி.ஐ. என்ற இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சி வங்கி கடன் வழங்குவதில் 1980-81-ல் இந்தியா முழுவதும் 1,603 கோடியாக இருக்க தமிழகத்திற்கு மட்டும் வழங்கிய கடன் அளவு சுமார் 270 கோடி ரூபாய். இது மொத்தத்தில் 17 சதவீதம் என்பதையும், ஐ.டி.பி.ஐ.-யிடம் கடன் பெறுவதிலே இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாடுதான் 1980-81-லே முதலிடம் வகித்திருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்டுகின்ற பொழுது தொழில்களே துவங்காமல் சப்ஸிட்யோ, கடனோ பெற முடியாது என்பதை அருமை திராவிட முன்னேற்றக் கழக சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அதைப்போலவே, வேலைவாய்ப்புக்களை உண்டாக்கிக் கொடுப்பதில் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 1980 ஆம் ஆண்டு வரை 5.13 இலட்சமாக இருந்தது, 1981 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் வரை 5.50 இலட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த உயர்வின் சதவீதம் 7 சதவீதம் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டுவதிலே மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு] [1982 மார்ச் 19]

தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை 1976-77 இல் தொழிற்சாலைகளில் பயன்படுத்தப்பட்ட மின்சாரத்தின் அளவு 3,051 மில்லியன் யூனிட்கள். ஆனால் 1979-80 இல் 3,750 மில்லியன் யூனிட்களாக உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்டி, புதிய தொழிற்சாலைகள், இருக்கின்ற தொழில்களில் விரிவாக்கங்கள் ஏற்படாமல் மின்சாரத்தை உபயோகிப்பதன் அளவு கூடியிருக்க முடியாது என்பதை அருமை சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அதைப்போல, 1970 ஆம் ஆண்டு முடிய தொழிற்சாலை சட்டத்தின்படி புதிது செய்யப்பட்ட தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை 6,215. 1981 ஆம் ஆண்டு முடிய புதிது செய்யப்பட்ட தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை 9,792.

இப்படி நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லிய அந்தப் புள்ளிவிவரங்களிலிருந்து கடந்த நான்கைந்தாண்டுக் காலமாக, 1977 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னாலே தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவரவர்கள் பொறுப்பேற்றபிறகு தொழில் துறையிலே தமிழகம் வேகமான வளர்ச்சியைப் பெற்றுக் கொண்டு வருகிறது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்வதிலே மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதை மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஹாஜா சரீப் போன்றவர்களும், மற்றவர்களும் ஒத்துக் கொண்டார்கள்.

தமிழ்நாடு அரசைப் பொறுத்தவரையில் நாம் தொழில்களைப் பெருக்குவதற்கு, முதலீடு செய்வதற்குக் கடன் வழங்குவதற்குக் கூட்டுத் துறையிலே தொழில்களைத் தொடங்க சில அரசு நிறுவனங்களை வைத்திருக்கிறோம். தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகம் என்ற அந்த தமிழ்நாடு இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் கார்ப்பரேஷனைப் பொறுத்தவரையிலும் 1977-78 ஆம் ஆண்டிலே கொடுத்த கடன் 12.27 கோடி. ஆனால் 1981-82 ஆம் ஆண்டில் சுமார் 40 கோடி. 1981-82 ஆம் ஆண்டில் கடன் வழங்கப்பட்ட தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை சுமார் 3,800.

இந்த 3,800 தொழில்களும் உதவி பெறுவதற்குக் காரணம் தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகத்தினுடைய கடன் வழங்குகிற அதிகாரத்தை பரவலாக மாவட்டக் கிளைகளுக்கு விஸ்தரித்து, 1981 முதல் ரூபாய் 25,000 வரை கிளைகளே கடன் வழங்கலாம் என்ற அதிகாரத்தைக் கொடுத்த காரணத்தினால் இந்த அளவுக்கு வேகமாக உயர்ந்திருக்கின்றது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1982 மார்ச் 19] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

அடுத்து, சிப்காட் என்ற நிறுவனம் தொழில்பேட்டைகளை அமைத்துக் கொடுத்தாலும், வட்டியில்லாத விற்பனை வரிக் கடன் Interest-free sale tax loan தவணைக் கடன் வழங்குவதிலும் கவனம் செலுத்தி தொழிற்சாலைகள் வளர்வதற்கு உதவி செய்கின்றது. தவணைக் கடன்களைப் பொறுத்த வரையில் சிப்காட் நிறுவனம் 1979-80 ஆண்டு வழங்கப்பட்ட தொகை 296 லட்சம் ஆகும். 1981-82லே வழங்கப்பட்ட தொகை சுமார் 1,300 லட்சம் ஆகும். வட்டியில்லா விற்பனை வரிக் கடன் வழங்கியது குறித்துச் சொல்லவேண்டுமானால், சிப்காட் நிறுவனம் துவங்கிய நாளிலிருந்து 31—3—1977 வரைக்கும் 2.92 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. 1—4—1977 முதல் 31—12—1981 வரை சுமார் 8.7 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்து இருக்கின்றது. அதைப்போலவே 1977-லிருந்து 1981 வரையில் சுமார் 180 தொழில்களுக்கு நிதி உதவி செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. 1977 முதல் 1982 வரையில் சுமார் 300 இண்டஸ்ட்ரியல் அப்ளிகேஷன்கள் பரிந்துரை செய்யப்பட்டு மைய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றது.

வெளிநாடுகளிலே வாழ்கின்ற இந்தியர்களை அழைப்பதற்காகவும், அவர்களிடத்திலே இருக்கின்ற நிதி தமிழகத்திலே தொழில் துவங்க பயன்படவேண்டும் என்பதற்காகவும், சிப்காட்டிலே இதற்கென ஒரு ஸ்பெஷல் வங் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மைய அரசு 33 தாலுக்காக்களை பின்தங்கிய பகுதியாக அறிவித்து இருக்கின்றது. அது போக மாநில அரசு 24 தாலுக்காக்களை தொழில் துறையிலே பின்தங்கிய பகுதியாக அறிவித்தது.

அதுமட்டுமல்லாமல், Interest-free sales tax loan; அதனுடைய உச்சவரம்பு ஏற்கென்வே 42 லட்சமாக இருந்தது. இப்போது புதிய தொழிற்சாலைகள் துவங்குவதற்கு ஒரு கோடியாக உயர்த்தி இருக்கிறோம். விரிவாக்கத்திற்கு முன்பு இருந்தது 15 இலட்சம், அதை 50 லட்சமாக உயர்த்தி இருக்கிறோம். இதுபோல 5 தொழில்பேட்டைகளுக்கு இந்தியாவிலேயே குஜராத்திலேதான் இந்த வசதி இருக்கின்றது. அடுத்த படியாக தமிழ்நாட்டிலேதான் 5 தொழில்பேட்டையிலேதான் உற்பத்தி தொடங்கி 5 ஆண்டுகள் வரை மின்னெட்டு கிடையாது என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்—தலைமை)

அதேபோல, பின்தங்கிய பகுதிகளில் எல்லா பகுதிகளிலும் தொழில் வரவேண்டும் என்பதற்காக (Electronic) மின் அணு தொழிற்சாலை, (Drugs and Pharmaceuticals) மருந்து, மருந்து சேர்ந்த பொருள்கள், (Automobiles accessories)

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு] [1982 மார்ச் 19]

மோட்டார் வாகன உதிரி பாகங்கள் தயாரிக்கும் தொழில்கள்—இந்த 3 பிரிவைச் சேர்ந்த தொழில்கள், தமிழ்நாட்டிலே எந்தப் பகுதியிலே ஆரம்பிக்கப்பட்டாலும் அவைகளுக்கு 10 சதவிகிதம் மாநில அரசு மானியமாக அளிக்கும் என்கிற சலுகையும் ஏற்கனவே அறிவித்திருக்கிறோம். இப்படி சிப்காட்டின் மூலம், தொழில்களைப் பெருக்குவதற்கான பணி நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

அதைப்போல 'டிட்கோ' நிறுவனம். பொதுத் துறையிலே தொழில்களை நிறுவவும், அதேபோல கூட்டுத் துறையிலே—ஜாயின்ட் செக்டார்—நிறுவவும், இந்த நிறுவனம் முனைப்பாக செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது ஏறக்குறைய 316 கோடி மூலதனத்தில் 33 தொழிற்சாலைகள் தமிழகத்திலே ஆரம்பிக்கப்படுவதற்கு இந்த 'டிட்கோ' காரணமாக அமைந்திருக்கின்றது.

[மாலை 5-10]

மேலும் 172 கோடி செலவிலே மூலதன முதலீட்டிலே 18 கூட்டுத் துறை, ஜாயின்ட் செக்டார் தொழில்கள். அதேபோல், பொதுத்துறை தொழில்கள் துவங்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. 1977-க்கு முன்னாலே இருந்ததைவிட, அதற்குப் பின்னாலே ஒரு 4,5 ஆண்டுகளில் மட்டும் சுமார் 15 தொழிற்சாலைகள் கூட்டுத் துறையிலே ஜாயின்ட் செக்டாரிலே துவங்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்வதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

அது போலவே வருகிற ஆண்டுகளில் இன்னும், 8 கூட்டுத் துறையிலே, ஜாயின்ட் செக்டார் முறையில் தொழிலசன் துவங்கப்பட்டு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதைப்போல மாண்புமிகு உறுப்பினர் புருஷோத்தமன் அவர்கள் பேசுகின்ற போது, நான் ஏற்கெனவே சொன்னதைப்போல், நீங்கள் வந்ததற்குப் பிறகு எதையும் தொடவில்லை, அப்படித் தொட்டாலும் அவைகள் துவங்கவில்லை என்று சுட்டிக்காட்டினார்கள். மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு தமிழ்நாடு மேக்னசைட் நிறுவனம் துவங்கப்பட்டது. அவர் சொன்னார் சேலத்திலே இருக்கிற அந்த மேக்னசைட் முறையாகப் பயன்படுத்தப்பட வில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் இருந்தபோது, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இருந்தபோது, அந்தப் பகுதியிலே மேக்னசைட் இருந்தது உங்களுடைய கவனத்திற்கு வரவில்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படு

1982 மார்ச் 19] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

கிறேன். ஆனால் துவங்கி குறைந்த ஆண்டுகளுக்குள்ளே அது லாபம் ஈட்டுகிற அளவிற்கு வளர்ந்திருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல தமிழ்நாடு மினரல்ஸ் கார்ப்பரேஷன் என்ற நிறுவனம் துவங்கப்பட்டது. தமிழ்நாடு எலக்ட்ரானிக்ஸ் கார்ப்பரேஷன் என்ற அந்த பொது நிறுவனம், மாநிலத்தில் எலக்ட்ரானிக் பொருள்களை உண்டாக்குவதற்கு, ஏற்படுத்துவதற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. மத்திய அரசிடமிருந்து இதுவரை 7 இன்டஸ்ட்ரியல் லைசன்ஸ் பெற்று, நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதேபோல அரியலூரில் சிமெண்ட் ஆலை ஒன்று, இந்த அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னால், 1½ ஆண்டுக் காலத்திலே சட்டி முடிக்கப்பட்டு அதனுடைய உற்பத்தியை துவக்கியது. அதேபோல் ஆஸ்பெஸ்டாஸ் தொழிற்சாலை, ஆலங்குளத்திலே ஓர் ஆண்டிலேயே கட்டி முடிக்கப்பட்டு உற்பத்தியை துவங்கியது. பெரிய சர்க்கரை ஆலை சுமார் 1½ ஆண்டிலே கட்டி முடிக்கப்பட்டு தன்னுடைய பணியை துவங்கியது. இதையெல்லாம் நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே பேசிய உறுப்பினர்களுக்கு இந்த ஆட்சி பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னாலே, எத்தனிடமான தொழில்களும் தமிழகத்திலே ஏற்படவில்லை என்று சொன்னதற்காக இவற்றையெல்லாம் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்துப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், நடத்தக் கூடிய நிறுவனங்கள், கூட்டுத்துறையிலே, பொதுத் துறையிலே நடத்தக்கூடிய நிறுவனங்கள், நஷ்டத்திலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்று சுட்டிக்காட்டினார்கள். மாண்புமிகு அருமை அண்ணன் திரு. கே. ஏ. கே. அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதைப் போல, பல தொழில்கள் ஏற்கெனவே துவங்கப்பட்டு நஷ்டத்திலே நடந்துகொண்டிருந்தன. இப்போது நீங்கள் கேட்கிற அல்லது சுட்டிக்காட்டுகிற அந்த நஷ்டங்களுக்கு நான்கள் பதில் சொல்லவேண்டிய நிலைமையில் இருந்தாலும், ஆண்டுக்காண்டு 1977-க்குப் பிறகு அந்தத் தொழில்களில் நஷ்டங்கள் குறைக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் 1981-82 ஆம் ஆண்டிலே அது 125 இலட்சம் ரூபாய் இலாபத்தை ஈட்டியிருக்கிறது. 'சிப்காட்' நிறுவனத்தைப் பொறுத்த வரையில் 1976-77-ல் இலாபம் 4 இலட்சம் ரூபாய் ; 1980-81 ஆம் ஆண்டில் 121 ரூபாய் இலட்சம் இலாபம்.

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு] [1982 மார்ச் 19]

டிட்கோ நிறுவனத்தைப் பொறுத்த வரையில் 1975-76 ஆம் ஆண்டில் நஷ்டம் 190 இலட்சம் ரூபாய் ; 1980-81 ஆம் ஆண்டில் இலாபம் 29 இலட்சம் ரூபாய். தமிழ்நாடு கனிவள நிறுவனத்தைப் பொறுத்த வரையில் அது இலாபத்தில் நடக்கிறது. 1980-81 ஆம் ஆண்டில் இலாபம் 3.50 இலட்சம் ரூபாய்.

அதைப் போல தமிழ்நாடு மாக்னசைட் நிறுவனம் 1981-82 ஆம் ஆண்டில் 30 இலட்சம் ரூபாய் இலாபம் பெற்றிருக்கிறது.

சர்க்கரை ஆலைகளைப் பொறுத்த வரையில் கூட்டுத் துறையில் இருக்கிற 5 சர்க்கரை ஆலைகள் மொத்தம் 350 இலட்சம் ரூபாய் இலாபத்தில் நடக்க ஆரம்பித்திருக்கின்றன. அதைப் போல பொதுத் துறையில் நடத்தப்படுகிற இரண்டு ஆலைகள் சுமார் 320 இலட்சம் ரூபாய் இலாபம் அடைந்திருக்கின்றன. சென்ற ஆண்டில். ஆனால் மொத்தத்தில் நஷ்டம் என்றாலும் கூட இந்தத் தொழிற்சாலைகள் 1976-77 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னால் ஒவ்வோர் ஆண்டாக, அந்த நஷ்டம் குறைந்து கொண்டே வருகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப் போல தமிழ்நாடு சிமிண்ட் நிறுவனத்தின் சார்பிலே நடக்கிற இரண்டு சிமிண்ட் நிறுவனங்கள் இலாபத்தில் செயல்பட்டாலும்கூட, மொத்தத்தில் நஷ்டம் என்ற நிலையில் இருந்தாலும்கூட இந்த ஆண்டு லெவி முறையிலே மாற்றம் வந்திருப்பதால், ஒப்பன் மார்க்கெட்டில் ஓரளவு விற்பனை செய்யலாம் என்று இருப்பதால் வரும் ஆண்டில் லாபம் வரும் என்று நிச்சயமாக நம்பலாம்.

அதைப்போல சால்ட் கார்ப்பரேஷன், சிராமிக் நிறுவனம் ஆகியவை இலாபத்தில் செயல்படாவிட்டாலும் படிப்படியாக நஷ்டம் குறைந்து வந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

சிராமிக் நிறுவனத்தைப் பொறுத்த மட்டில் சிறுமலையில் இருக்கிற செங்கற் சூளை தொழிற்சாலையில் நஷ்டம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் ஆண்டுக்கு 18 இலட்சம் கற்கள் உற்பத்திச் செய்யக் கூடிய அளவு திறன் கொண்டதாக அது அமைக்கப்பட்டது. ஆனால் அங்கே ஆண்டுக்கு 4 இலட்சம் கற்கள்தான் உற்பத்தியாகிறது. அதற்குக் காரணம் அப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே அந்த பிளான்ட் போடப்பட்ட போது சுமார் 70 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டிலே அதிகமாக செலவு செய்து போட்டார்கள். அதனால் அது இலாபம்

1982 மார்ச் 19] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

அடையும் நிலையை பெற முடியவில்லை என்பதையும் தொடர்ந்து அதை நடத்துவது கஷ்டமாக இருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. ஹாஜா செரீப் அவர்களும், திரு. நெடுமாறன் அவர்களும் மாநில அளவிலே தொழில் துறையினுடைய வளர்ச்சிக்கு ஆலோசனைக் குழு அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் ஏற்கெனவே அறிவித்திருந்தாலும் கூட இங்கேயும் இப்போது அவர்களுக்கு உறுதி கூறுவதிலே மகிழ்ச்சியடைகிறேன். மாநிலத் தினுடைய தொழில் வளர்ச்சியை ஊக்கப்படுத்த ஆலோசனைக் கூற ஒரு உயர்மட்ட ஆலோசனைக் குழு அமைக்கப்படும் என்று உறுதியளிக்கிறேன்.

அதைப்போல வெட்டுத் தீர்மானங்கள் மூலமாகவும் இங்கே பேசுகிறபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல பகுதிகளை பின்தங்கிய பகுதிகளாக அறிவிக்க வேண்டுமென்றும், அவரவர் தொகுதியை பின்தங்கிய தொகுதியாக அறிவிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டார்கள். பின்தங்கிய பகுதிகளைப் பற்றிப் பேசுகிற போது, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. பிரபாகரன், திரு. சண்முகம் போன்றவர்கள் பேசுகிற போது சிவராமன் கமிட்டி பரிந்துரையை சுட்டிக்காட்டினார்கள். சிவராமன் கமிட்டி பரிந்துரை பிரகாரம் மத்திய அரசு முடிவு செய்தால் தமிழ்நாட்டில் இரண்டே இரண்டு தாலுக்காக்கள்தான் தொழில் துறையில் பின்தங்கிய பகுதிகள் என்று வரக் கூடிய பெரும் அபாயம் இருக்கிறது என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆகவேதான் தொழில் அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் பேசுகிற போது கூட நம்முடைய அரசின் கருத்தை வலியுறுத்தியிருக்கிறோம். ஏற்கெனவே அறிவித்திருக்கிற தாலுக்காக்கள் போல மாநில அரசு அறிவித்திருக்கிற 24 தாலுக்காக்களையும் மத்திய அரசு தொழில் துறையில் பின்தங்கிய பகுதிகளாக ஏற்றுக் கொண்டு அறிவிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் இருக்கிற பகுதிகளும் போய்விடுமோ என்ற அபாயகரமான சூழ்நிலை இருக்கிறது.

எனவே, ஏற்கெனவே நாங்கள் இந்த அரசின் கருத்தைச் சுட்டிக் காட்டியதை இங்கேயும் வலியுறுத்த நான் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். சிவராமன் அவர்களுடைய பரிந்துரையை பற்றி மாண்புமிகு மைய தொழில் அமைச்சர் திவாரி அவர்கள் சேலத்தில் சேலம் மாவட்டத்தின் சிறு தொழில் சங்கத்தின் சார்பில், வரவேற்பு கொடுத்தபோது சொன்னார்கள், அது அரசின் முடிவிற்காக காத்து இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள், ஆகவே

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு] [1982 மார்ச் 19]

இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக ஏற்கனவே நாங்கள் தெரிவித்த கருத்தை மீண்டும் இங்கே வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அந்தப் பரிந்துரையை ஏற்றுக் கொண்டால், தமிழகத்தில் ஏற்கனவே பரவலாக தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டதற்கு தண்டனை கொடுப்பதுபோல் இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் மீண்டும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

[மாலை 5.20]

தமிழக அரசைப் பொறுத்த வரையில், ஏற்கெனவே 24 தாலுக்காக்களை தொழிலில் பின்தங்கிய பகுதி என்று அறிவித்து இருந்தாலும், இன்னும் ஒரு 6 தாலுக்காக்களை தொழில் துறையின் பின் தங்கிய பகுதியாக அறிவிக்க இருக்கிறோம் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்லாமல், ஏற்கெனவே மாநில அரசு அறிவித்து இருக்கிற தொழிலில் பின்தங்கிய பகுதியாக இருக்கும் பகுதிகளில் சிறிய தொழில்களுக்கு மட்டும் கடன் வசதி கொடுத்து வந்தோம். அதை நடுத்தர, பெரிய தொழில்களுக்கும் விஸ்தரித்துக் கொடுக்கும் முடிவை ஏற்கெனவே முடிவு செய்து இருக்கிறோம்.

அதுமட்டுமல்லாமல், ஏற்கெனவே சொன்னதைப் போல், தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகத்தின் சார்பில், மாவட்ட கிளைகளில் இருந்து 25,000 ரூபாய் வரைக்கும் கடன் வழங்கும் அதிகாரம் ஏற்கெனவே இருந்தது. அதிலே அதிகமான முன்னேற்றம் இருக்கிற காரணத்தால், பரவலாக சிறு தொழில்கள் இருக்கிற காரணத்தால், சிறு தொழில்களுக்கு 25,000 ரூபாய் வரையில் கடன் கொடுக்கும் நிலைமை போதாது என்ற காரணத்தால், அதை 1 இலட்ச ரூபாய் என்ற அளவிற்கு உயர்த்துவதற்கு அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

அதுமட்டுமல்ல, எதிர்கால திட்டங்களுக்காக சிலவற்றை இங்கே நான் குறிப்பிட்டுக் காட்டக் கடமைப் பட்டு இருக்கிறேன். தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற கனிம வளங்களைக் கண்டறியவும் அவற்றின் மூலம் புதியதொழில்களைத் துவங்க முடியுமா என்று ஆராயவும், இதுவரையில் தொழில் துறையின் இயக்குநரின் வரம்புக்குட்பட்டு இருந்த ஜியாலஜி பிரிவு, தனியான டைரக்ட் ரேட்டாக மாற்றப்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே, என்னென்ன தொழில்களை புதிதாகத் தொடங்க இந்த அரசு முடிவு செய்து இருக்கிறது என்பதை ஓரிரண்டை மட்டும் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 19]

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

தமிழ்நாடு மேக்னசைட் நிறுவனம் டெட்கோ மேக்னசைட் செய்வதற்கு சுமார் 5 கோடி முதலீட்டில் ஒரு தொழிற்சாலை நிறுவ இருக்கிறது. அதைப் போலவே, கனிம நிறுவனத்தின் மூலம் இப்போது ரூபாய் 1 கோடிக்கு மேல் வெளிநாட்டுக்கு கருங்கற்களை ஏற்றுமதி செய்துகொண்டு இருக்கிறோம். வெட்டி யெடுக்கும் கற்களை அப்படியே ஏற்றுமதி செய்வதால் விலை குறைவாக இருக்கிறது. அதை கட்டிங், பாலிஷிங் செய்து ஏற்றுமதி செய்தால், அதனால் 4 மடங்கு லாபம் கிடைக்கும் சூழ்நிலை இருப்பதால், அதைக் கருத்தில்கொண்டு ரூ. 2 கோடி அளவிலே தமிழ்நாடு கனிம நிறுவனம் 'கட்டிங் அன்ட் பாலிஷிங்' யூனிட் போடுவதற்கு முடிவு செய்து இருக்கிறது.

சிவகெங்கை பகுதியில் கிராபைட் கிடைப்பதால், அங்கே சுரங்கப்பணிகள் ஆரம்பிக்க இருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பாளையம் பகுதியில் 40 கோடி முதலீட்டில் ஒரு சிமென்ட் தொழிற்சாலை துவங்க ஏற்கனவே நிதி ஒதுக்கப்பட்டு இருந் தாலும்கூட, அது மைய அரசின் லைசென்சுக்காகக் காத்து இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் செபல்லிக் கொள் கிறேன்.

அதைப் போலவே, இங்கே மினி-சிமென்ட் ஆலை நிறுவு வதற்கு முடியுமா என்பதையும் இந்த அரசு ஆய்ந்து கொண்டு இருக்கிறது.

திருத்தணியில் ஒரு சர்க்கரை ஆலை அமைக்க ஏற்கெனவே மைய அரசுக்கு நாம் மனு செய்து இருக்கிறோம். லைசென் சுக்காக காத்து இருக்கிறோம்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் சர்க்கரை ஆலை அமைக்க அரசு முடிவு செய்து இருக்கிறது.

தனியார் துறையில் சர்க்கரை ஆலை அமைப்பதற்கு அனுமதி வழங்கியிருக்கிறீர்கள். அண்ணா வழியில் இருந்து பிறழ்ந்து போய் இருக்கிறீர்களே என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் பேசுகிறபோது, தனியாருக்கு உதவி செய்வதற்காக இதைச் செய்து இருக்கிறீர்களா, அல்லது தனி முதலாளிகள் ஏதோ தருவதைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு இப் படி நீங்கள் தனியாருக்கு அனுமதித் தருகிறீர்களா என்றும் இப்படி பலவேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

நான் இந்த நேரத்திலே ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒரே ஒரு சர்க்கரை ஆலையை அமைக்கத்தான் மைய அரசு அனுமதி வழங்கியிருக்கிறது. அது

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

[1982 மார்ச் 19]

5 ஆண்டுகளுக்கு. (பிளேனிங் கமிஷன்) ஒரு சர்க்கரை ஆலை, கூட்டுறவுத் துறையில் அமைக்க மைய அரசு முதலிலே அனுமதி கொடுத்துவிட்டு, பிறகு அவர்களே அவர்களுடைய முடிவை மாற்றிக் கொண்டு, பொதுத் துறையிலே கூட்டுறவுத் துறையிலே இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலையை அமைக்க இயலாத இடங்களில் தனியார்களுக்கு தொழில் செய்ய உரிமங்களை வழங்கப்படும் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். எனவே அதனையொட்டித் தான் 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரே ஒரு தொழிற்சாலை என்று வந்தால் போதாது என்ற காரணத்தாலே கூட்டுறவுத் துறையிலே, பொதுத் துறையிலே ஆரம்பிக்க முடியாத இடங்களில், வாய்ப்பு இல்லாத இடங்களில் தனியார்கள் முன் வந்தால், அவர்களுடைய மனுக்களை டெல்லிக்கு பரிந்துரை செய்கிறோம். அவ்வளவுதான்.. (குறுக்கீடு)

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை.)

திரு. ரா. உமாநாத் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒன்றைத் தவிர, வேறு எதையும் பொதுத் துறையிலோ கூட்டுறவுத் துறையிலோ ஆரம்பிக்கக் கூடாது என்று சொல்லி மத்திய அரசு சொல்லியிருக்கிறதா? அதேமாதிரி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், பொதுத் துறையிலோ, கூட்டுறவுத் துறையிலோ ஆரம்பிக்க வசதியில்லாத இடங்களில் தனியார்கள் அமைக்கலாம் என்கிறபோது, தனியார்களுக்கு அதற்குத் தேவையான வசதி இருக்கும்போது, பொதுத் துறையில் நமக்கு ஏன் வசதியிருக்கக் கூடாது அங்கே?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சென்டிரல் பிளேனிங் கமிஷனிடம் நாம் இரண்டு சர்க்கரை ஆலைகளை அமைக்க கேட்டிருந்தோம். ஒரு சர்க்கரை ஆலைக்குத்தான் அனுமதி தந்தார்கள். இன்னும் 2 மினி சர்க்கரை ஆலைகளை மைய அரசு அனுமதி கொடுத்தால் ஆரம்பிக்கலாம் என்றிருக்கிறோம். பொதுத் துறையிலோ அல்லது கூட்டுறவுத் துறையிலோ, நான் கூட்டுறவுத் துறையிலோ அல்லது பொதுத் துறையிலோ ஆரம்பிக்க வசதியில்லாத நிலை என்று சொன்னது-வசதி என்பது நிதியைத்தான் சொன்னேனே தவிர, அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற, சூழ்நிலையையோ கரும்பையோ சொல்லவில்லை..... (குறுக்கீடு)

திரு. ரா. உமாநாத் : நிதிதான் வசதி என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுவார்களேயானால், தனியார் துறையில் சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பித்தால் அவர்களும் நிதியை கொஞ்சமாகத்தான் போடுவார்களே தவிர—உங்களுக்குத் தெரியும்—பாக்கி எல்லாம் மாநில அரசு, மைய அரசினுடைய பைனான்சியல் நிறுவனங்கள் தான் கொடுக்கும். அப்படி இருக்கும்போது அது உங்களுக்கும் கிடைக்கும் இல்லையா? ஆகவே நிதி பிரச்னை எப்படி வரும்?

1982 மார்ச் 19]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு ஆணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கனவே சொன்னதைப் போல, இரண்டு தொழிற்சாலைகளுக்கு கூட்டுறவுத் துறையிலே அமைப்பதாக முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். தஞ்சாவூரிலே ஒன்று, திருத்தனியிலே மற்றொன்று. மைய அரசு இறுத்யாக அனுமதித்தாலும் கூட, அந்த இரண்டு தொழிற்சாலைகளைத் தான் நமக்கு பெறுவதற்கான வரம்பு இருக்கிறது. இதிலே இன்னொரு பின்னணி இருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கிட்டத்தட்ட ஒரு ஆண்டுக்கும் மேலாக திருத்தணி ஆலைக்கு உரிமம் பெற நாம் முயன்று வருகிறோம். ஆனால் இதுவரையில் ஏதோ ஒரு காரணம் சொல்லி அதைத் திருப்பி அனுப்புகிறார்கள் அல்லது ஏதாவது விளக்கம் கேட்டு திருப்பி விடுகிறார்கள். ஆனால் மற்ற மாநிலங்களிலேயிருந்து கூட்டுறவுத் துறையிலே, பொதுத் துறையிலே, தனியார் துறையிலே என்று பல மனுக்கள் வருகிறபோது, அதிலே சிலவற்றை தனியார் துறைகளுக்கு அனுமதி வழங்கியிருக்கிறார்கள். எனவே நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், இரண்டு கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலைகளைக் கட்ட வேண்டும் என்று நாம் முடிவு செய்திருக்கிறோம். அதிலே இந்தப் பகுதியில்லாது மற்ற பகுதிகளில், கரும்பு உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கும் பகுதிகளில் உள்ள விவசாயிகள், அவர்களுடைய இடத்தல் அந்த ஆலையை துவக்க வேண்டும் என்று பல மனுக்களை பல்வேறு இடங்களிலிருந்து கொடுக்கின்றனர்.

ஆகவே, இதையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டுதான், தனியார் துறையில் முன் வருபவர்களுக்கும் அனுமதி தருகிறோம் என்று மத்திய அரசு சொன்னதற்குப் பின்னாலும், இந்த மாநிலத்திலிருந்து வரும் மனுக்களை பரிந்துரை செய்து அனுப்ப மாட்டோம் என்று சொன்னால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும், இங்கே தமிழ்நாட்டிற்கு புதிய தொழில்கள் வருவதை தடுத்து விட்டார்கள். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்காமல் விட்டுவிட்டார்கள் என்று குற்றச்சாட்டை சுமத்துவார்கள் என்பது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்களுக்கே தெரியும்.

எனவே மற்ற மாநிலங்களுக்கு தொழில் துறையில் தனியார்களுக்கு அனுமதி வழங்குகிறபோது, நம்முடைய மாநிலத்திலும் அந்த வாய்ப்பு இல்லாது போய்விடக் கூடாது என்ற காரணத்தால், நம்மால் முடியாத பகுதிகளில், வாய்ப்பு இல்லாத பகுதிகளில், தனியார்கள் தொழில் துவங்க முன் வந்தால், அவர்களுடைய மனுக்களை பரிந்துரை செய்து, அனுமதி கேட்டு மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கிறோம். அதிலே எந்தவிதமான, தவறும் நடக்க முடியாது. நான் ஏற்கனவே சொன்னேன். அனுமதியை மத்திய அரசுதான் தரவேண்டும். நாம் வெறுஃ பரிந்துரைதான் செய்து அனுப்புகிறோம் என்று. அப்படி

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

[1982 மார்ச் 19]

பரிந்துரை செய்கிறபோது, பொதுத் துறை ஆலைகளும், கூட்டுறவுத் துறை ஆலைகளும் பாதிக்கப்படாத அளவுக்குத்தான், அந்தப் பகுதியிலே மனுக்களை நாங்கள் பரிசீலிக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அது மட்டும் அல்ல, தனியார்களிடமிருந்து 6 மனுக்கள் வருகின்றன என்று வைத்துக் கொண்டால், 6 மனுக்களையும் நாம் மத்திய அரசுக்கு அனுப்பினாலும், 6-க்கும் அவர்கள் அனுமதி தரப்போவதில்லை. ஏதோ 5, 6 ஆண்டுகளில் கூட்டுறவுத் துறையிலே ஒன்றும், தனியார் துறையிலே ஒன்றுமாகத்தான் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே அதனாலே பயன் பெறுகிற தொழிலாளர்களும், விவசாயிகளும் பல்லாயிரக்கணக்கில் இருப்பார்கள் என்ற காரணத்தினால்தான், இந்த முடிவுகளை அரசு எடுத்திருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத் திலே நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளைப் பொறுத்தவரைக்கும் புதிய நூற்பு ஆலைகள் மூன்றும், விரிவாக்கங்கள் செய்வதற்காக சில பிரிவுகளை நிறுவவும் சுமார் 35 கோடி ரூபாய் அளவில் திட்டமிடப்பட்டு, நிறுவப்படயிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழ்நாடு எலக்ட்ரானிக்ஸ் கார்ப்பரேஷன் எஸ்காட் எனப்படும் நிறுவனம் ஏற்கனவே 7 லைசன்ஸ்களை வழங்கியிருக்கிறது. அது போல டெலிவிஷன் செட்ஸ் போன்றவைகளைத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை நிறுவுவதற்காகவும் விண்ணப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[மாலை 5-30.]

எனவே எஸ்காட் நிறுவனம் பொதுத்துறையிலேயும், கூட்டுறவுத்துறையிலேயும் தொழிற்சாலைகளை நிறுவ இருக்கின்றது. அந்தத் தொழிற்சாலைகளினுடைய பெயர்கள் எல்லாம் ஏற்கனவே குறிப்பேட்டிலே இருக்கின்ற காரணத்தால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதனை முழுமையாக அறிவார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே தனியாக எலக்ட்ரானிக் தொழிலைப் பொறுத்தவரையிலே அதனை வளரச் செய்வதற்கும், உண்டாக்குவதற்கும் பொதுத் துறையிலேயும் கூட்டுறவுத் துறையிலேயும் அதை ஏற்படுத்துவதற்கும் இந்த எஸ்காட் நிறுவனம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பின்னால்—1980-81-லே தான் இந்த நிறுவனம் தொடங்கப்பட்டது. பணிகள் நடைபெறுகின்றன.

அடுத்து தமிழ்நாடு உப்பு நிறுவனத்தின் சார்பிலே உப்பு மெருகிட்ட கற்குழாய் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்று ஒரு கோடி முதலீட்டில் துவங்கப்பட இருக்கின்றது. அதுபோல

1982 மார்ச் 19]

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

மதுராந்தகம் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைப் பகுதியிலே சுமார் 4 கோடி ரூபாயிலே நான் ஒன்றுக்கு 15 டன் காகிதம் தயாரிக்கின்ற சிறிய தொழிற்சாலை ஒன்று துவங்கப்பட இருக்கிறது. டிட்கோவின் சார்பிலே சுமார் 8 தொழிற்சாலைகள் கூட்டு துறையிலே ஜாயின்ட் செக்டார் நிறுவனங்களாக வர இருக்கின்றன என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மூக்குக் கண்ணாடி போன்ற பொருட்களைத் தயாரிக்கும் திட்டம், கைத்தறி ஆடை தயாரிக்கும் திட்டம், அம்மோனியம் நைட்ரேட், டைட்ரிக் ஆசிட், பொட்டாசியம் குளோரைடு, ரசாயன சாயம் போன்றவற்றைத் தயாரிக்கும் திட்டங்கள் என்று இப்படிப் பல்வேறு தொழில்கள் கூட்டுத் துறையிலே வர இருக்கின்றன என்பதையும் இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து உப்பு உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையிலே இந்தியாவிலேயே இரண்டாவது அதிக உப்பு செய்கின்ற மாநிலம் தமிழ்நாடுதான். ஆகவே இதிலேயும் அதிகமான கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகின்றது என்பதையும், வருகின்ற ஆண்டிலே அந்த நிறுவனம் லாபம் வருகின்ற அளவுக்கு வரை இருக்கின்றது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல தமிழ்நாடு செய்தித்தாள் மற்றும் காகித நிறுவனம் ஏறக்குறைய 190 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டில் புகளூரிலே ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை ஏற்கனவே இந்த மன்றத்திலே சொல்லி இருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் பேசுகின்றபோது நிலக்கரி கிடைக்காத காரணத்தால் சர்க்கரை ஆலைகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கைய அபாயம் இருக்கின்றது என்று கூட்டிக்காட்டினார்கள்.

நாம் சில துறைகளை ஆரம்பிப்பதற்காக மனுச் செய்கின்ற போது உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டும் என்றால் பாலையிலே சிமென்ட் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க மனுச் செய்திருக்கிறோம். நிலக்கரி போதாது என்ற சாரணத்தால், நிலக்கரி பற்றாக்குறை இருக்கின்றது என்ற சாரணத்தால் அவர்கள் இரண்டாவது தடவையாக அந்த மனுவை நிராகரித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நாம் தொடர்ந்து வலியுறுத்திக்கொண்டு இருக்கிறோம். இந்த நிறுவனத்தைப் பொறுத்தவரையிலே நமக்கு உத்தரவாதம் ஏற்கனவே சொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த உத்தரவாதத்தின் பேரிலே நிலக்கரி கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையின் பேரிலே தான் தொடர்ந்து பணிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. டி. டி. பி. ஐ. பணம் சாங்ஷன் செய்திருக்கின்றது. உலக வங்கி 100 மில்லியன் டாலர் அதாவது கிட்டத்தட்ட 80 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் செய்திருக்கின்றது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடர் முடிந்ததற்குப் பின்னாலே அனேகமாக மே, ஜூன் மாதத்திலே அதற்கான ஆரம்பம் நடக்க இருக்கின்றது. இரண்டாண்டுகளிலே அந்த நிறுவனம் உற்பத்தியைத் துவங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இது யாரோ தனியாருக்காகச் செய்யப்படுகின்றது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அப்படி இல்லை. ஐ. டி. பி. ஐ. போன்ற மத்திய அரசுக்குச் சொந்தமான நிதியுதவிக் கழகம், உலக வங்கி, மத்திய அரசு ஆகிய அத்தனைபேரும் பரிசீலனை செய்த பிறகு தான் மேலும் இந்தியா முழுவதும் இருக்கின்ற பற்றாக்குறையினைக் கருத்தில் கொண்டு இந்தத் தொழிற்சாலை வெகு விரைவிலே அமைய வேண்டும் என்று மைய அரசு விரும்புகிறது. மாநில அரசும் துரிதமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே போல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசுகிறபோது மைய அரசினுடைய உதவி இருந்தால்தான் தமிழ்நாட்டிலே அதிகமான தொழில்கள் வளர முடியும் என்பதை எல்லோரும் சுட்டிக் காட்டினார்கள். நான் சொன்னது, ஏற்கனவே நான் அறிவித்தது எல்லாம் மாநில அரசினுடைய வரையறைக்குட்பட்ட, நிதி ஆதாரங்களுக்கு உட்பட்ட, பொதுத் துறையிலே, கூட்டுத் துறையிலே, கூட்டுறவுத் துறையிலே நாம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

தனியார்களைப் பொறுத்த வரையில் உற்சாகப்படுத்த, மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்து எல்லா மாநிலங்களிலும் என்னென்ன வசதிகள் செய்து கொடுக்கிறார்கள், எவ்வளவு கடன் வழங்குகிறார்கள், எவ்வளவு மானியம் வழங்குகிறார்கள் என்பதையெல்லாம் ஒப்பிட்டுப் பார்த்துத்தான் சில வசதிகளை வழங்கியிருக்கிறோம். முன்பே சொன்னது போல, வட்டி இல்லாக்கடன், மானியம், மின்சார வெட்டிலிருந்து விதிவிலக்கு போன்ற சில சலுகைகளைத் தனியார் நிறுவனங்களுக்கு அளிக்க முன் வந்திருக்கிறோம். மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்து எந்த மாநிலத்திற்கும், தமிழ்நாட்டிலே கொடுக்கப்படுகிற சலுகைகள், வாய்ப்புகள், வசதிகள் குறைவில்லை என்ற உணர்வு அவர்களுக்கு வரவேண்டுமென்றுதான் சில சலுகைகளை உயர்த்தியிருக்கிறோம். கடந்த இரண்டாண்டுகளிலே என்பதை நான் ஏற்கனவே பேசுகிறபோது சுட்டிக்காட்டினேன்.

இப்படி மாநில அரசு என்னதான் முயற்சி செய்தாலும் மைய அரசினுடைய உதவி இல்லாமல் பெரிய தொழில்கள், நடுத்தரத் தொழில்கள் போன்ற இவைகளெல்லாம் வளர முடியாது என்பதை அனைவரும் ஒத்துக் கொண்டார்கள். மைய அரசினுடைய தொழில் முதலீடு 4 சதவீதமாகக் குறைந்து விட்டிருக்கிறது. கடந்த 10 ஆண்டுகளிலே என்று நாங்கள் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறோம்; அனைவரும் சுட்டிக் காட்டினார்கள்; குறைந்து

1982 மார்ச் 19] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

கொண்டிருக்கிறது, தேய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. மைய அரசினுடைய தொழில் முதலீட்டை அதிகப் படுத்தவேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக மீண்டும் வைக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே போல மைய அரசினுடைய “சிங்கிள் செக்டார் ப்ராஜக்ட்” தமிழ்நாட்டிலே ஏற்படுத்துவது கடந்த சில ஆண்டுகளாக் குறைந்து கொண்டு வருகிறது. சமீபத்திலே இராணி பேட்டையில் 20 கோடியிலே வந்துருக்கிற விரிவாக்கம் தவிர மற்றெந்த புதிய திட்டமும் தமிழ்நாட்டிலே வரவில்லை என்பது வருந்தத்தக்க ஒன்று. இதைக் கருத்திலே கொண்டு மைய அரசு உதவிட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையையும் இந்த மன்றத்தில் வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சிறு தொழில்கள் அதிகமாக வருவதற்கு “மிஸ்சலேனியஸ் ப்ராஜக்ட்” என்று சொல்லி ஒரு புதிய திட்டத்தை முன்னாலே இருந்த தொழில் அமைச்சர் திரு. சன்னா அவர்கள் அறிவித்தார்கள். இப்போது இருக்கிற அமைச்சர் அவர்களும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

புதுக்கோட்டையிலே எலக்ட்ரானிக்ஸ் சம்பந்தப்பட்ட தொழிற்பேட்டையையும், திண்டுக்கல்லிலே லெதர்சம்பந்தப்பட்ட தொழிற்பேட்டையையும் அமைக்க வேண்டுமென்று மைய அரசு கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க மாநில அரசு பரிந்துரை செய்து, ஆய்வுகளைச் செய்து அனுப்பி இருக்கிறோம். இந்தத் தொழிற்சாலைகளை இந்த இரண்டு இடங்களிலேயும் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்ற அந்த வேண்டுகோளையும் இந்த நேரத்திலே மைய அரசுக்கு வைக்கிறேன்.

சேலம் இரும்பாலை பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். ஏற்குறைய 32,000 டன் உற்பத்தித் திறன் கொண்டதாக அந்த இப்போது ரோலிங் மில்லாக ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். தொடக்க விழாவிலே கூட இதை நாங்கள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறோம். தொடர்ந்து மைய அரசுக்கு எழுதிக் கொண்டிருக்கிறோம். உடனடியாக இதை விரிவாக்கம் செய்தால் 70,000 டன்கள் அளவிற்கு உற்பத்தியை உயர்த்த முடியும். இதற்கு சுமார் ரூபாய் 50 கோடி அதிகமாக முதலீடு செய்தால் போதும். இதுவும் மைய அரசினுடைய கவனத்திலே, பரிசீலனையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்காவது அனுமதி தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டும் இல்லாமல் ஏற்கெனவே நாடாளுமன்றத்திலே பாரதப் பிரதமர் சுட்டிக் காட்டியதைப் போல, சேலம் இரும்பாலை ஆரம்பிக்கிற போது அந்த ஆரம்ப விழாவிலே சுட்டிக்

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

[1982 மார்ச் 19]

காட்டியதைப் போல அந்தக் கஞ்சமலைப் பகுதியிலே கிடைக்கிற இரும்புத் தாதுவைக் கொண்டு, கனிமத்தைக் கொண்டு ஒரு இன்டக்ரேட்டட் ஸ்டீல் ப்ளான்ட்டாக ஆரம்பிக்க வேண்டும், ஆரம்பிக்கப்படும் என்று அறிவித்தார்கள். அந்த அறிவிப்புக்கு ஏற்ப அதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக வேண்டிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற அயர்ன் ஓரினுடைய இரும்புத் தாதுவின் இரும்புக் கண்டென்ட் 38 சதவீதம் தான் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் 18 சதவீதம் இரும்புக் கண்டென்ட் இருக்கிற அயர்ன் ஓரில் இருந்து கூட டைரக்ட் ரிடக்ஷன் மெதட் மூலமாக ஸ்பாஞ்ச் அயர்ன் தயாரிக்கப்படுகிறது. இந்த புது டெக்னாலஜி நிறுபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா இடங்களிலும், இருக்கிற இரும்பு அளவைக் கொண்டு வெற்றிகரமாக சேலத்திலே ஒரு இரும்பு ஆலையைத் துவங்க முடியும் என்பதை மைய அரசு புரிந்து கொண்டு உதவும் என்று நம்புகிறோம்.

அதைப் போலவே தஞ்சை மாவட்டத்திலே எண்ணெய் ஊற்றுக்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது மகிழ்ச்சியும் தெம்பும் ஊட்டுவதாக இருக்கிறது.

[மாலை 5-40]

ஏறக்குறைய 1,500 பீப்பாய் அளவிற்கு எண்ணெய் அந்தப் பகுதியில் மூன்று, நான்கு கிணறுகளில் இருக்கிறது என்ற செய்தி வந்துகொண்டிருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் பயன்படுத்தி அந்தப் பகுதியில் எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலை ஒன்றை ஆரம்பிப்பதற்கு மத்திய அரசு அனுமதி அளிக்கவேண்டும். பத்திரிகைகளில் படித்துப் பார்க்கிறபோது மத்திய அரசின் அதிகாரபூர்வமான தகவல் இன்னும் வரவில்லை என்றாலும் அந்தப் பகுதி கிணறுகள், எண்ணெய்க்கிணறுகள் வெற்றிகரமாக அனமய இருக்கின்றன. 1,500 பீப்பாய் அளவிற்கு அந்தப் பகுதியில் உள்ள கிணறுகளில் எண்ணெய் இருக்கிறது, அதை லாபகரமாக, வெற்றிகரமாக நடைமுறைப்படுத்த முடியும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. எனவே இதையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு இந்தப்பணித் துவக்க, ரிபைனரி ஆரம்பித்தால் இந்த ரிசர்ச் எல்லாம் முடியும் போது தொழில் துவங்க வாழ்ப்பிருப்பதால் அதை வற்புறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

பெட்ரோல் கெமிக்கல் காம்ப்ளக்ஸ் ஒன்று இங்கே ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று நாம் வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்,

1982 மார்ச் 19) (திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு)

ஃப்ரீ ட்ரேட் ஸோன் ஒன்று பம்பாயில் இருப்பதைப் போல் சென்னை பக்கத்தில் அமைக்க மைய அரசை நாம் தொடர்ந்து வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அதையும் நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த நேரத்தில் இவற்றையெல்லாம் பற்றிச் சொல்கிற போது ஒன்றை சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் உணரவேண்டும். நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம், அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டு மைய அரசின் தொழில்கள், சென்ட்ரல் இன்வெஸ்ட்மென்ட்ஸ், மைய தொழில் முதலீடு இப்படிப்பட்ட பொது விவகாரங்களில் இந்த மாநிலத்திற்கு அதிகமான பங்கு கிடைக்கும் வகையில் எல்லாக் கட்சிகளைச் சேர்ந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும் நாடாளுமன்றத்தில் பேச வேண்டுமென்றும், மத்திய அரசின் அமைச்சர்களை வற்புறுத்த வேண்டுமென்றும் உள்ள என் வேண்டுகோளைத் தமிழக அரசின் சார்பில் இந்த நேரத்தில் இங்கே எடுத்துவைப்பது என் நீங்காத கடமையாகும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் பேசுகிற போது கடிதங்கள் எழுதினால் போதாது, எனவே மக்களை ஒன்று திரட்டவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்களைப் போல் அந்தளவிற்கு வேகமாக ஈடுகொடுத்து வர இயலாது என்றாலும் மத்திய அரசுக்குத் தொடர்ந்து வற்புறுத்துவதற்கும் மத்திய அரசிடம் வா தாடுவதற்கும் இந்த அரசு பின்பாங்கவில்லை. தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறோம். இப்போது முன்பு இருந்ததைவிட லெட்டர்ஸ் ஆப் இட்டென்ட், இன்டஸ்ட்ரியல் லைசென்ஸ் ஓரளவு அதிகமாகத் தரப்படுகிறது, தனியார் துறையைப் பொறுத்தவரை. அந்த அளவிற்கு நாம் மைய அரசைப் பாராட்ட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் மைய அரசின் முதலீடும் மைய அரசின் தொழில்களும் தமிழ்நாட்டில் அதிகமாகத் துவங்கவேண்டும். அதோடு இங்கிருக்கிற தொழில்களை விரிவாக்கம் செய்யவும் வேண்டும். ஹிந்துஸ்தான் போட்டோ பிலிம் தொழிற்சாலை—100 கோடி ரூபாய் செலவில் கலர் பிலிம் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க திட்டமிருக்கிறது. இருக்கிற தொழிற்சாலைகளை விரிவாக்க வேண்டும். புதுத் தொழிற்சாலைகள் தொடங்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை மீண்டும் இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு) (1982 மார்ச் 19)

அதே போல் மற்ற நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரையில் எல்லாவற்றையும் பற்றிச் சொல்லிவிட்டேன். சிக் யூனிட்ஸ் பற்றி திரு. உமாநாத் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்திய நாடு முழுவதும் பொதுத் துறை, கூட்டுத்துறை நிறுவனங்கள் வியாதிபால் பீடிக்கப்பட்டு வருகிறது என்று சொன்னாலும் தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாட்டில் நடத்துகிற அல்லது நடைபெறுகிற பொதுத் துறை நிறுவனங்கள், கூட்டுத் துறை நிறுவனங்கள் பல லாபத்தில் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று ஏற்கெனவே சுட்டிக்காட்டினேன். கூட்டுத் துறை நிறுவனங்கள் கூட, மொத்தம் 15 நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன, அவற்றில் 9 இலாபத்தில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. மிச்சம் உள்ள நிறுவனங்களும் வருகிற ஆண்டில் லாபத்தில் நடைபெறும் என்று உட்குகிறோம். இருக்கிற தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் நாம் 12 தொழிற்சாலைகளுக்கு தமிழ்நாடு நிவாரண உதவி கொடுக்கிற நிறுவனங்கள் (சிறப்பு விதிகள்) சட்டப்படி வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஏழு தொழிற்சாலைகளுக்கு அவர்கள் பெற்ற சட்டங்களுக்கு அரசு உத்தரவாதம் கொடுத்து அவைகள் தொடர்ந்து நடக்க வசதி செய்து கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்தச் சட்டத்தினை கீழ் எட்டு ஆண்டுகள்வரை தான் ஒரு தொழிற்சாலையை வைத்துக் கொள்ளமுடியும் என்பதால் அந்த எட்டு ஆண்டுகள் என்பதை பத்தாண்டுகள் என்று உயர்த்தி சகல யூனிட்களும் நல்ல முறையில் வரவேண்டும் என்பதற்காக இந்த வசதிகளை இந்த அரசு செய்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனவே, இப்படி ஒட்டுமொத்தமாக நான் ஏற்கெனவே சுட்டிக்காட்டியதை போல், மொத்தத்தில் இந்த அரசினுடைய நிதி ஆதாரங்களுக்கு உட்பட்டு பொதுத் துறை, கூட்டுத் துறை, கூட்டுறவுத் துறை தொழிற்சாலைகளை துவங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. தனியார் துறையில் அதிகத் தொழில்கள் வருவதற்கு வேண்டி, அடிப்படை வசதிகள் செய்து கொடுக்கப் படுகிறது. தொழிற்பேட்டைக்குக் கடன் வழங்குவது, மற்றும் வசதிகள் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இதுதவிர, நான் சுட்டிக்காட்டியதுபோல், மைய அரசுடைய முழு ஒத்துழைப்பு நமக்கு இருக்குமானால், நாம் இப்போது மூன்றாவது இடத்திலே இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம்—அதற்குக் காரணம் மைய அரசினுடைய அதிக நிதி உதவி இல்லாத சூழ்நிலையிலே இருக்கிறோம்—அதெல்லாம் சரியாக வருகின்ற போது, மைய அரசு கருணை, உதவி அதிகமாகக் கிடைக்கின்ற போது, மற்ற மாகாணங்களோடு போட்டி போடுகின்ற அளவிலே முத்திடத்திற்கு வருகின்ற வாய்ப்பிருக்கிறது. நம்மிடம் ஸ்கில்ட் லேபர் இருக்கிறது; இங்கே அதேபோல் தொழிலில் அமைதி இருக்கிறது. மற்ற எல்லாச் சூழ்நிலைகளும் சரியாகத் தான் இருக்கின்றன. எனவே, இவைகளையெல்லாம் மைய

1982 மார்ச் 19] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

அரசு கவனத்தில் கொண்டு உதவும் என்று மனப்பூர்வமாக நம்புகிறேன். எனவே, இங்கே ஆலோசனைகள் வழங்கிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் மீண்டும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திருடப் பெற்று, இந்த மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றி தரவேண்டுமென்று பணிவோடு வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

*திரு. கே. எம். தங்கமணி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் முன்னாள் ஆட்சித் தலைவராக இருந்த இராசகோபாலன் அவர்கள் திண்டிவனம் தாலுக்காவிலே, குன்னம் என்னுமிடத்தில் கறுப்புக் கற்களைக் கொண்டு, திண்டிவனத்தில் மைலம் என்ற கிராமத்தில் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தலாம் என்று சொன்னார்கள். அரசுக்கும் பரிந்துரை செய்தார்கள். அது கிடப்பில் போடப்பட்டு விட்டதா? இல்லை அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா? என்று கேட்பதோடு, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலே அருணாசகர்ஸ், முண்டியம்பாக்கும் சுகர்ஸ்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இதிலே கேள்விகள் வேண்டாம். விளக்கமாக, அமைச்சர் அவர்கள் பதிலுரைக்குப் பிறகு கருத்துக்கள் சொல்லக் கூடாது.

திரு. கே. எம். தங்கமணி : சர்க்கரை ஆலைகளில் கிடைக்கின்ற கரும்புச் சக்கைகளைக் கொண்டு, திண்டிவனம் தாலுக்காவிலே ஒரு காகித ஆலை ஆரம்பிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் குன்னத்தைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். 'டாமின்' நிறுவனம் தமிழகத்திலே எல்லாப் பகுதிகளிலும், எந்தெந்த இடத்தில் எந்தெந்தப் பகுதிகளில் கறுப்புக்கல் கிடைக்கின்றது என்பதற்கான ஆய்வுகளைச் செய்கிறது. இங்கே உள்ள கறுப்புக் கற்களின் தரம் உயர்ந்ததாக இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஆகவே, அது நிச்சயம் வெட்டி எடுக்கப்பட்டு பயன்படுத்தப்படும். வெளிநாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்படும்.

கோரிக்கை எண் 24—தொழில்கள்.

திருவாளர்கள் ச. பாலன், கே. எம். தங்கமணி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் தீர்ப்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

[1982 மார்ச் 19]

திரு. எம். ஆறுமுகம் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால், அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 24—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 12,35,25,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 49—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு.

திரு. வாளர்கள் சு. பாலன், இல. பலராமன், தி. கா. நல்லப்பன் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

திரு எம். செல்லமுத்து அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 49—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 24,46,67,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.